



Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

60. vuosikerta
27. joulukuuta 2017

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2394, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2395, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siirtymäjärjestelyillä, jotka koskevat IFRS 9 -standardin käyttöönotolla omiin varoihin olevan vaikutuksen lieventämistä ja suuria asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamista tiettyihin jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiin julkisen sektorin vastuisiin ⁽¹⁾ 27
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2396, annettu 13 päivänä joulukuuta 2017, asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) 2015/1017 muuttamisesta Euroopan strategisten investointien rahaston voimassaoloajan pidentämisen osalta sekä kyseistä rahastoa ja Euroopan investointineuvontakeskusta koskevien teknisten parannusten tekemiseksi 34

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2397, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ammattipätevyysien tunnustamisesta sisävesiliikenteen alalla sekä neuvoston direktiivien 91/672/ETY ja 96/50/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 53

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2398, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 87

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta 96

(1) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/2394,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,

kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä ja asetuksen (EY) N:o 2006/2004 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2006/2004 ⁽³⁾ säädetään yhdenmukaistetuista säännöistä ja menettelyistä, joilla helpotetaan rajatylittävän kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyötä. Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 21 a artiklassa säädetään kyseisen asetuksen tehokkuuden ja sen toimintamekanismien uudelleentarkastelusta. Komissio katsoi tällaisen uudelleentarkastelun jälkeen, että asetuksella (EY) N:o 2006/2004 ei voida riittävällä tavalla puuttua tehokkaasti täytäntöönpanon valvontaa koskeviin haasteisiin, joita esiintyy sisämarkkinoilla, mukaan lukien digitaalisten sisämarkkinoiden haasteet.
- (2) Komission 6 päivänä toukokuuta 2015 antamassa tiedonannossa ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” asetetaan kyseisen strategian yhdeksi painopisteeksi kuluttajien luottamuksen parantaminen panemalla kuluttajasäännöt täytäntöön nopeammin, joustavammin ja johdonmukaisemmin. Komission 28 päivänä lokakuuta 2015 antamassa tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille” toistettiin, että unionin kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa olisi vahvistettava uudistamalla asetusta (EY) N:o 2006/2004.
- (3) Rajatylittäviä rikkomuksia, mukaan lukien digitaalisessa toimintaympäristössä tapahtuvat rikkomukset, koskevien täytäntöönpanotoimien tuloksettomuus antaa elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden välttää täytäntöönpanotoimet sijoittautumalla toisaalle unionin alueella. Se johtaa myös kilpailun vääristymiseen joko asianomaisen elinkeinonharjoittajan kotimaassa tai yli rajojen, verkossa tai verkon ulkopuolella, toimivien lainkuuliaisten elinkeinonharjoittajien kannalta ja aiheuttaa siten suoraan vahinkoa kuluttajille ja heikentää kuluttajien luottamusta rajatylittäviin liiketoimiin ja sisämarkkinoihin. Yhdenmukaistamista on sen vuoksi tarpeen lisätä säätämällä tehokkaasta ja tuloksellisesta yhteistyöstä täytäntöönpanotoimista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten välillä, jotta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset voidaan havaita, jotta niitä voidaan tutkia ja jotta ne voidaan määrätä lopetettavaksi tai kieltää.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 100.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 30. marraskuuta 2017.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2006/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”) (EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1).

- (4) Asetuksella (EY) N:o 2006/2004 on otettu käyttöön kaikkialla unionissa toimivien täytäntöönpanotoimista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten verkosto. Verkostoon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten sekä muiden jäsenvaltioissa toimivien viranomaisten on koordinoitava toimiaan tuloksellisesti. Yhteysvirastolle kuuluva koordinoitavaksi olisi osoitettava kussakin jäsenvaltiossa jollekin julkiselle viranomaiselle. Kyseisellä viranomaisella on oltava riittävät valtuudet ja tarvittavat resurssit tämän keskeisen tehtävän hoitamiseksi. Kutakin jäsenvaltiota kannustetaan nimeämään tämän asetuksen mukaisesti yhteysvirastoksi yksi toimivaltaisista viranomaisista.
- (5) Kuluttajia olisi suojeltava myös tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilta rikkomuksilta, jotka ovat jo päättyneet mutta joiden haitalliset vaikutukset saattavat jatkua. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava jatkossa tarvittavat vähimmäisvaltuudet tutkia tällaisia rikkomuksia ja määrätä ne lopetettaviksi tai kieltää ne, jotta niiden toistuminen voidaan välttää ja siten varmistaa kuluttajansuojan korkea taso.
- (6) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava vähimmäistason tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet, jotta tätä asetusta voitaisiin soveltaa, tehdä keskinäistä yhteistyötä nopeammin ja tehokkaammin ja estää elinkeinonharjoittajia tekemästä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia. Näiden valtuuksien olisi oltava riittävät, niin että niiden avulla voidaan puuttua tehokkaasti täytäntöönpanoa koskeviin haasteisiin verkkokaupassa ja digitaalisessa toimintaympäristössä ja estää säännöistä piittaamattomia elinkeinonharjoittajia käyttämästä hyväkseen täytäntöönpanojärjestelmän aukkoja sijoittautumalla jäsenvaltioihin, joiden toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole valmiuksia puuttua laittomiin käytäntöihin. Näiden valtuuksien avulla jäsenvaltioiden olisi voitava varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat pätevästi vaihtaa keskenään tietoja ja todisteita niin, että kaikissa jäsenvaltioissa päästään yhtä tulokselliseen täytäntöönpanoon.
- (7) Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että kaikilla sen oikeudenkäyttöalueella olevilla toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki vähimmäisvaltuudet, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Edellyttäen, että kaikkia valtuuksia voidaan käyttää tuloksellisesti ja tarvittaessa kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten osalta, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava päättää olla antamatta kaikkia valtuuksia jokaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava päättää tämän asetuksen säännösten mukaisesti antaa tiettyjä tämän asetuksen mukaisia tehtäviä nimetyille elimille tai antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet kuulla kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä, nimettyjä elimiä tai muita asiaankuuluvia henkilöitä ja siinä, ovatko elinkeinonharjoittajan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi ehdottamat sitoumukset tehokkaita. Jäsenvaltioita ei kuitenkaan saisi millään tavalla velvoittaa ottamaan nimettyjä elimiä mukaan tämän asetuksen soveltamiseen tai antamaan toimivaltaisille viranomaisille valtuuksia kuulla kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä, nimettyjä elimiä tai muita asiaankuuluvia henkilöitä siinä, ovatko tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi ehdotetut sitoumukset tehokkaita.
- (8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava aloittaa tutkinta tai menettely omasta aloitteestaan, jos niiden tietoon tulee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia muulla tavoin kuin kuluttajavalitusten kautta.
- (9) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava oikeus tutustua kaikkiin tarvittaviin tutkinnan tai yhtenäisten kuluttajamarkkinoilla toteutettavien tutkintatoimien (tehotarkastusten) kohteena olevaan asiaan liittyviin asiakirjoihin ja tietoihin sen määrittämiseksi, onko tapahtunut tai tapahtumassa kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomus, ja erityisesti vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan yksilöimiseksi, sekä riippumatta siitä, minkä tahon hallussa kyseiset asiakirjat tai tiedot ovat tai missä ne sijaitsevat ja missä muodossa ne ovat tai mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia suoraan digitaalisen arvoketjun kolmansia osapuolia toimittamaan kaikki asianmukaiset todisteet ja tiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ mukaisesti ja henkilötietojen suojaa koskevaa lainsäädäntöä noudattaen.
- (10) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää miltä tahansa jäsenvaltionsa viranomaiselta, elimeltä tai virastolta tai keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä taikka miltä tahansa oikeushenkilöltä, kuten maksupalveluntarjoajalta, internetpalvelun toimittajalta, teletoinnin harjoittajalta, aluetunnusrekisterinpitäjältä, rekisterinpitäjältä ja säilytyspalveluiden tarjoajalta, kaikki asiaankuuluvat tiedot sen määrittämiseksi, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus.
- (11) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tehdä tarvittavat tarkastukset paikan päällä, ja niillä olisi oltava valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin, joita tarkastuksen kohteena oleva elinkeinonharjoittaja käyttää elinkeinotoimintaansa tai ammattiinsa liittyvään tarkoitukseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (12) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava pyytää tarkastuksen kohteena olevan elinkeinonharjoittajan edustajilta tai henkilöstön jäseniltä selvityksiä tarkastuksen kohteeseen liittyvistä tosiseikoista taikka antamaan tietoja, tai asiakirjoja, ja heidän olisi voitava kirjata kyseisiltä edustajilta tai henkilöstön jäseniltä saadut vastaukset.
- (13) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarkistaa, noudatetaanko kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä, ja hankkia todisteet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista, myös niistä, jotka tapahtuvat tavaroiden tai palvelujen ostamisen aikana tai sen jälkeen. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet ostaa tavaroita tai palveluja testiostoina, tarvittaessa valehenkilöllisyyden turvin, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten havaitsemiseksi, esimerkiksi kuluttajan peruuttamisoikeuden täytäntöönpanosta kieltäytymisen havaitsemiseksi etäsopimusten tapauksessa sekä todisteiden hankkimiseksi. Näihin valtuuksiin olisi sisällyttävä myös mahdollisuus tarkastaa, tarkkailla, tutkia, purkaa tai kokeilla tuotetta tai palvelua, jonka toimivaltainen viranomainen on hankkinut tällaisia tarkoituksia varten. Valtuudet hankkia tavaroita tai palveluja testitarkoituksiin voisivat sisältää toimivaltaisten viranomaisten valtuudet varmistaa kaikkien suoritettujen maksujen palauttaminen silloin, kun palauttaminen ei olisi kohtuutonta ja se olisi muutoin unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaista.
- (14) Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi voida lopettaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset nopeasti ja tuloksellisesti varsinkin digitaalisessa ympäristössä, etenkin jos tavaroita tai palveluja myyvä elinkeinonharjoittaja salaa henkilöllisyytensä tai siirtyy unionin sisällä toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan täytäntöönpanotoimien välttämiseksi. Tapauksissa, joissa on olemassa vaara, että kuluttajille aiheutuu vakavaa vahinkoa, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava hyväksyä kansallisen lainsäädännön mukaisesti välitoimia, muun muassa poistaa sisältöä verkkorajapinnasta tai määrätä kuluttajille suunnatun selkeän varoituksen esittämisestä verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä. Välitoimien olisi rajoituttava siihen, mikä on tarpeen niiden tavoitteen saavuttamiseksi. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet määrätä kuluttajille suunnatun selkeän varoituksen esittämisestä verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä tai määrätä digitaalisiltä poistettavaksi tai muutettavaksi, jos ei ole olemassa muuta tehokasta keinoa laittoman käytännön lopettamiseksi. Tällaisten toimenpiteiden olisi rajoituttava siihen, mikä on tarpeen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten päättymiseksi tai kieltämiseksi.
- (15) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja koska on tärkeää, että elinkeinonharjoittajat haluavat toimia kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön mukaisesti ja korjata tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksistaan aiheutuneet seuraukset, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus sopia elinkeinonharjoittajien kanssa sitoumuksista, jotka koskevat elinkeinonharjoittajan toimia ja toimenpiteitä rikkomuksen osalta, ja etenkin rikkomuksen lopettamiseksi.
- (16) Kuluttajalainsäädäntöön kohdistuneista rikkomuksista määrättävät seuraamukset ovat merkittävä osa täytäntöönpanojärjestelmää, koska niillä on suora vaikutus täytäntöönpanon pelotevaikutuksen suuruuteen. Koska kansalliset seuraamusjärjestelmät eivät aina mahdollista rikkomuksen rajatylittävän ulottuvuuden huomioimista, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava heidän vähimmäisvaltuuksiensa osana valtuudet määrätä seuraamuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista. Jäsenvaltioilta ei olisi edellytettävä uuden seuraamusjärjestelmän perustamista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia varten. Niiden olisi sen sijaan edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset soveltavat samaan kansalliseen rikkomukseen sovellettavaa lainsäädäntöä, ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon rikkomuksen tosiasiallisen laajuuden ja alan, jota se koskee. Unionin kuluttaja- ja markkinaoikeuden toimivuustarkastusta koskevan komission kertomuksen tulosten perusteella unionin kuluttajan-suojalainsäädäntöön kohdistuvista rikkomuksista koituvien seuraamusten tason vahvistamista voitaisiin pitää tarpeellisena.
- (17) Kuluttajilla olisi oltava oikeus hyvitykseen vahingosta, joka on aiheutunut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista. Tapauksen mukaan toimivaltaisten viranomaisten oikeuden saada elinkeinonharjoittajalta elinkeinonharjoittajan aloitteesta lisäksi oikaisuutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva väitetty rikkomus on vaikuttanut tai tarvittaessa oikeuden pyrkiä saamaan elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut, olisi edistettävä sitä, etteivät kuluttajat joudu kärsimään rajat ylittävistä rikkomuksesta. Unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti näitä hyvityksiä voivat muun muassa olla korjaus, tuotteen vaihtaminen, hinnanalennus, sopimuksen purkaminen tai tuotteista tai palveluista maksetun hinnan palauttaminen sen mukaan miten tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta kuluttajalle aiheutunutta haittaa voidaan lieventää. Tämä ei saisi rajoittaa kuluttajan oikeutta hakea hyvitystä asianmukaisin keinoin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tiedotettava tarvittaessa asianmukaisin keinoin kuluttajille, jotka ilmoittavat kärsineensä haittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen seurauksena, keinoista hakea kansallisen lainsäädännön mukaisia korvauksia.

- (18) Valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön tämän asetuksen soveltamiseksi olisi oltava oikeasuhteista ja riittävää kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädäntöä koskevan rikkomuksen luonteeseen ja siitä aiheutuvaan todelliseen tai mahdolliseen kokonaisvahinkoon nähden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki tapauksen tosiasiat ja olosuhteet ja valittava asianmukaisimmat toimenpiteet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan rikkomukseen puuttumiseksi. Kyseisten toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia, tehokkaita ja varoitavia.
- (19) Valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön tämän asetuksen soveltamiseksi olisi oltava myös unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, myös perusoikeuksia koskevien menettelytakeiden ja periaatteiden mukaista. Jäsenvaltioiden olisi edelleen voitava vapaasti määritellä näiden valtuuksien käytön edellytykset ja rajoitukset kansallisessa lainsäädännössä unionin oikeuden mukaisesti. Jos esimerkiksi luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tiloihin pääsyyn tarvitaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti asianomaisten jäsenvaltion oikeusviranomaisen ennakkolupa, näihin tiloihin pääsyä koskevaa valtuutta olisi käytettävä vasta sen jälkeen kun tällainen ennakkolupa on saatu.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi voitava valita, käyttävätkö toimivaltaiset viranomaiset näitä valtuuksia suoraan oman toimivaltansa nojalla, turvautumalla muihin toimivaltaisiin viranomaisiin tai muihin viranomaisiin, nimettyjä elimiä ohjeistamalla vai toimivaltaisille tuomioistuimille osoitetulla hakemuksella. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että valtuuksia käytetään tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti.
- (21) Kun toimivaltaiset viranomaiset vastaavat keskinäisen avunannon mekanismin kautta tehtyihin pyyntöihin, niiden olisi tarvittaessa käytettävä myös muita, kansallisella tasolla myönnettyjä valtuuksia tai toimenpiteitä, kuten valtuutta panna vireille rikosoikeudellinen menettely tai ryhtyä toimenpiteisiin rikossyytteen nostamiseksi. On äärimmäisen tärkeää, että tuomioistuimilla ja muilla viranomaisilla, erityisesti niillä jotka osallistuvat rikosoikeudelliseen menettelyyn, on tarvittavat keinot ja valtuudet tehdä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tuloksellisesti ja oikea-aikaisesti.
- (22) Keskinäisen avunannon mekanismin tehokkuutta ja tuloksellisuutta olisi parannettava. Pyydetty tiedot olisi toimitettava tässä asetuksessa säädetyissä määräaajoissa ja tarvittavat tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet olisi hyväksyttävä hyvissä ajoin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vastattava tiedonsaantia ja täytäntöönpanoa koskeviin pyyntöihin asetetuissa määräaajoissa, ellei muusta sovita. Tämä ei saisi vaikuttaa toimivaltaisen viranomaisen keskinäisen avunannon mekanismin mukaisiin velvoitteisiin, paitsi jos on todennäköistä, että kansallisella tasolla keskinäisen avunannon mekanismin ulkopuolella toteutetut täytäntöönpanotoimet ja hallinnolliset päätökset varmistaisivat unionin sisäisen rikkomuksen nopean ja tehokkaan lopettamisen tai kieltämisen. Tässä yhteydessä tehtävät hallinnolliset päätökset olisi ymmärrettävä päätöksiksi, joilla unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi toteutettavat toimenpiteet pannaan täytäntöön. Näissä poikkeustapauksissa toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet kieltäytyä toteuttamasta täytäntöönpanotoimia keskinäisen avunannon mekanismin mukaisesti.
- (23) Komission olisi voitava paremmin koordinoita ja seurata keskinäisen avunannon mekanismin toimintaa sekä antaa jäsenvaltioille ohjeistusta, suosituksia ja lausuntoja, jos ongelmia ilmenee. Komission olisi myös voitava paremmin auttaa tuloksellisesti ja nopeasti toimivaltaisia viranomaisia ratkaisemaan tulkintaerimielisyyksiä, jotka koskevat niille keskinäisen avunannon mekanismista aiheutuvia velvollisuuksia.
- (24) Tässä asetuksessa olisi säädettävä yhdenmukaistetuista säännöistä, joilla vahvistetaan laajalle levinneisiin rikkomuksiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, sovellettavat tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien koordinoitimenettelyt. Laajalle levinneitä rikkomuksia ja laajalle levinneitä rikkomuksia, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastaan toteutettavien koordinoitujen toimien avulla olisi varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat valita soveltuvimmat ja tehokkaimmat välineet tällaisten rikkomusten lopettamiseksi ja ottaa tarvittaessa vastaan tai pyrkiä saamaan asiasta vastaavilta elinkeinonharjoittajilta oikaisuutoimia koskevia sitoumuksia kuluttajien hyväksi.
- (25) Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi osana koordinoitua toimintaa koordinoitava tutkinta- ja täytäntöönpanotoimensa, jotta laajalle levinneeseen rikkomukseen tai laajalle levinneeseen rikkomukseen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, voitaisiin puuttua tehokkaasti ja se voitaisiin lopettaa tai kieltää. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi vaihdettava keskenään kaikki tarpeelliset todisteet ja tiedot ja annettava tarvittavaa apua. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, olisi toteutettava koordinoitusti tarpeelliset täytäntöönpanotoimet kyseisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

- (26) Kunkin koordinoituun toimeen osallistuvan toimivaltaisen viranomaisen osallistumisen ja erityisesti niiden tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien, jotka viranomaisen on toteutettava, olisi oltava riittävät laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, tehokkaaksi käsittelemiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset, joita kyseinen rikkomus koskee, olisi veloitettava toteuttamaan ainoastaan ne tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet, jotka ovat tarpeen laajalle levinnyttä rikkomusta tai laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unionin laajuinen ulottuvuus, koskevien kaikkien todisteiden ja tietojen hankkimiseksi ja rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen, joita kyseinen rikkomus koskee, käytettävissä olevien resurssien puutetta ei kuitenkaan saisi pitää perusteena olla osallistumatta koordinoituun toimeen.
- (27) Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, olisi voitava toteuttaa samaan rikkomukseen liittyviä kansallisia tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia ja samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan. Tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa toimivaltaista viranomaista koskevaan veloitteeseen koordinoitua koordinoituun toimeen liittyvät tutkinta- ja täytäntöönpanotoimensa muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joita kyseinen rikkomus koskee, paitsi jos on todennäköistä, että kansallisella tasolla koordinoitun toimen ulkopuolella toteutetut täytäntöönpanotoimet ja hallinnolliset päätökset varmistaisivat laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, nopean ja tehokkaan lopettamisen tai kieltämisen. Tässä yhteydessä tehtävät hallinnolliset päätökset olisi ymmärrettävä päätöksiksi, joilla rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi toteutettavat toimenpiteet pannaan täytäntöön. Tällaisissa poikkeuksellisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava kieltäytyä koordinoituun toimeen osallistumisesta.
- (28) Kun on olemassa perusteltuja syitä epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita rikkomus koskee, olisi käynnistettävä koordinoitu toimi yhteisellä sopimuksella. Jotta voidaan määritellä, mitä toimivaltaisia viranomaisia laajalle levinnyt rikkomus koskee, olisi otettava huomioon kaikki kyseiseen rikkomukseen liittyvät asiaankuuluvat näkökohdat, erityisesti elinkeinonharjoittajan sijoittautumis- tai asuinpaikka, elinkeinonharjoittajan varojen sijainti, niiden kuluttajien sijainti, joille on aiheutunut vahinkoa väitetystä rikkomuksesta, sekä elinkeinonharjoittajan myyntipisteet eli kaupat ja verkkosivustot.
- (29) Komission olisi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa laajalle levinneiden rikkomusten estämiseksi. Komission olisi sen vuoksi aktiivisesti ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikkomuksia koskevista epäilyistään. Jos komissiolla on esimerkiksi toimivaltaisten viranomaisten tekemien hälytysten seurannan pohjalta perusteltu syy epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, sen olisi ilmoitettava jäsenvaltioille kyseisestä väitetystä rikkomuksesta niiden toimivaltaisten viranomaisten ja yhteysvirastojen välityksellä, joita asia koskee, sekä perusteltava mahdollinen koordinoitu toimi ilmoituksessa. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava asianmukaisia tutkintatoimia niiden käytettävissä olevien tai helposti saatavilla olevien tietojen perusteella. Niiden olisi ilmoitettava tutkintatoimien tuloksista muille toimivaltaisille viranomaisille, asianomaisille yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, sekä komissiolle. Jos toimivaltaiset viranomaiset, joita asia koskee, toteavat näiden tutkintatoimien paljastavan, että rikkomus saattaa tapahtua parhaillaan, niiden olisi käynnistettävä koordinoitu toimi toteuttamalla tässä asetuksessa tarkoitetut toimenpiteet. Komission olisi aina koordinoitava laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskevat koordinoitun tutkintatoimet. Jos ilmenee, että rikkomus koskee jäsenvaltiota, sen olisi otettava osaa koordinoituun toimeen rikkomukseen liittyvien kaikkien tarpeellisten todisteiden ja tietojen keräämiseksi ja rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Täytäntöönpanotoimien osalta tämän asetuksen soveltaminen ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioissa toteutettavaan rikostutkintaan ja oikeuskäsittelyyn. *Ne bis in idem* -periaatetta olisi kunnioitettava. Jos sama elinkeinonharjoittaja kuitenkin toistaa saman teon tai laiminlyönnin, josta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus muodostui ja johon on jo puututtu täytäntöönpanomenettelyllä, jonka seurauksena rikkomus on lopetettu tai kielletty, tätä olisi pidettävä uutena rikkomuksena ja toimivaltaisten viranomaisten olisi puututtava siihen.
- (30) Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava tarpeelliset tutkintatoimet laajalle levinnyttä rikkomusta tai laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskevien yksityiskohtien määrittämiseksi; näitä ovat erityisesti elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys, elinkeinonharjoittajan teko tai laiminlyönti sekä rikkomuksen vaikutukset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi ryhdyttävä täytäntöönpanotoimiin, jotka perustuvat tutkinnan tuloksiin. Tutkinnan ja laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, arvioinnin tulokset olisi tarvittaessa esitettävä niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisen hyväksymässä yhteisessä kannassa, joita koordinoitu toimi koskee, ja se olisi osoitettava rikkomuksesta vastuussa oleville elinkeinonharjoittajille. Yhteistä kantaa ei tulisi pitää toimivaltaisten viranomaisten sitovana päätöksenä. Siinä olisi kuitenkin annettava niille, joille se on osoitettu, mahdollisuus tulla kuulluksi yhteiseen kantaan kuuluvista seikoista.

- (31) Kun on kyse laajalle levinneistä rikkomuksista tai laajalle levinneistä rikkomuksista, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, olisi kunnioitettava elinkeinonharjoittajien puolustusta koskevia oikeuksia. Tämä edellyttää erityisesti, että elinkeinonharjoittajalla on oikeudet tulla kuulluksi ja käyttää menettelyissä sen jäsenvaltion virallista kieltä tai yhtä sen jäsenvaltion virallisiin tarkoituksiin käytetyistä virallisista kielistä, jossa elinkeinonharjoittajalla on sijoitautumis- tai asuinpaikka. On myös tärkeää varmistaa julkistamattoman taitotiedon ja liikesalaisuuksien suojaamista koskevan unionin oikeuden noudattaminen.
- (32) Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava oikeudenkäyttöalueellaan tarpeelliset tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet. Laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vaikutukset eivät kuitenkaan rajoitu yhteen jäsenvaltioon. Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö on sen vuoksi tarpeen kyseisiin rikkomuksiin puuttumiseksi sekä niiden lopettamiseksi tai kieltämiseksi.
- (33) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten tuloksellista havaitsemista olisi tuettava toimivaltaisten viranomaisten ja komission välisellä tietojenvaihdolla tekemällä hälytyksiä, jos on perusteltu syy epäillä tällaisia rikkomuksia. Komission olisi koordinoitava tietojenvaihtotoimintaa.
- (34) Kuluttajajärjestöjen keskeisenä tehtävänä on kertoa kuluttajille heidän oikeuksistaan ja kouluttaa heitä ja suojata heidän etujaan muun muassa riitojenratkaisun avulla. Kuluttajia olisi kannustettava tekemään yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen soveltamisen tehostamiseksi.
- (35) Kuluttajajärjestöjen ja tarvittaessa elinkeinonharjoittajien järjestöjen olisi voitava ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille epäilyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista ja jakaa niiden kanssa tietoja, joita tarvitaan rikkomusten havaitsemista, tutkintaa ja lopettamista varten, esittää näkemyksensä tutkimuksista ja rikkomuksista sekä ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomuksista.
- (36) Tämän asetuksen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi valtuutettava nimetyt elimet, Euroopan kuluttajakeskukset, kuluttajajärjestöt ja -yhdistykset sekä tarvittaessa elinkeinonharjoittajien järjestöt, joilla on tarvittava asiantuntemus, tekemään ulkopuolisia hälytyksiä asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle epäilyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista ja toimittamaan näille käytössä olevat tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioilla saattaisi olla asianmukaiset perusteet olla valtuuttamatta näitä elimiä suorittamaan kyseisiä toimia. Silloin kun jäsenvaltio päättää, ettei se valtuuta jotain näistä elimistä tekemään kyseisiä hälytyksiä, sen olisi annettava selitys, joka sisältää aiheelliset perustelut asialle.
- (37) Tehotarkastukset ovat toinen täytäntöönpanotoimien koordinoinnin muoto, joka on osoittautunut tulokselliseksi välineeksi kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevien rikkomusten lopettamisessa ja jota olisi hyödynnettävä ja lujitettava myös vastaisuudessa, sekä verkossa että verkon ulkopuolella. Tehotarkastuksia olisi suoritettava erityisesti siellä, missä markkinatrendit, kuluttajien tekemät valitukset tai muut seikat osoittavat, että kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevia rikkomuksia on tapahtunut tai tapahtumassa.
- (38) Kuluttajavalituksiin liittyvistä tiedoista saattaisi olla unionin ja kansallisen tason päättäjille apua kuluttajamarkkinoiden toiminnan arvioinnissa ja rikkomusten havaitsemisessa. Tällaisten tietojen vaihtoa unionin tasolla olisi edistettävä.
- (39) Siinä määrin kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi, on olennaista, että jäsenvaltiot tiedottavat toisilleen ja komissiolle kuluttajien etujen suojelemiseen tähtäävistä toimistaan, muun muassa kuluttajien edustajien toimien tukemisesta, niiden tuomioistuimen ulkopuolisista kuluttajariitojen ratkaisumenettelyistä vastaavien elinten toimille antamasta tuesta sekä kuluttajien oikeussuojakeinojen tukemisesta. Yhteistyössä komission kanssa jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa yhteisiä toimenpiteitä kuluttajapolitiikkaa koskevien tietojen vaihtamiseksi edellä mainituissa toimissa.
- (40) Täytäntöönpanon kohtaamat haasteet ylittävät unionin rajat, ja unionin kuluttajien etuja suojeltava kolmansiin maihin sijoittautuneilta vilpillisiltä elinkeinonharjoittajilta. Sen vuoksi kolmansien maiden kanssa olisi neuvoteltava kansainvälisiä sopimuksia, jotka koskisivat keskinäistä avunantoa kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa. Näiden kansainvälisten sopimusten tulisi kattaa tämän asetuksen kohde, ja ne olisi neuvoteltava unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa unionin kuluttajien mahdollisimman hyvä suojelu ja sujuva yhteistyö kolmansien maiden kanssa.

- (41) Toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa olisi noudatettava tiukkoja luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä, jotta voidaan varmistaa, ettei tutkinnalle aiheuteta haittaa eikä elinkeinonharjoittajien mainetta vahingoiteta perusteettomasti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä paljastaa kyseiset tiedot vain silloin, kun se on asianmukaista ja tarpeellista, suhteellisuusperiaatteen mukaista, ja ottaen huomioon yleinen etu, kuten yleinen turvallisuus, kuluttajansuoja, kansanterveys ja ympäristönsuojelu tai rikostutkinnan moitteeton kulku, sekä tapahtuu tapauskohtaisesti.
- (42) Yhteistyöverkoston avoimuuden lisäämiseksi ja tiedon jakamiseksi kuluttajille ja muulle yleisölle komission olisi laadittava kahden vuoden välein kertomus, joka sisältää katsauksen kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyviin, tämän asetuksen mukaisen yhteistyön täytäntöönpanon puitteissa kerättyihin tietoihin, tilastoihin ja kehityssuuntiin, ja saattaa se julkisesti saataville.
- (43) Laajalle levinneet rikkomukset olisi ratkaistava tehokkaasti ja tuloksellisesti. Tätä varten olisi luotava joka toista vuotta koskeva valvontaprioriteettien vaihtojärjestelmä.
- (44) Tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sähköisen tietokannan käytännön järjestelyjen ja toiminnallisten järjestelyjen toteuttamiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (45) Tämä asetus ei vaikuta alakohtaisiin unionin sääntöihin, joissa säädetään yhteistyöstä eri alojen sääntelyviranomaisten kesken, eikä sovellettaviin alakohtaisiin unionin sääntöihin, jotka koskevat kuluttajille näiden sääntöjen rikkomisen seurauksena aiheutuvien vahinkojen vuoksi maksettavia korvauksia. Tällä asetuksella ei myöskään rajoiteta muiden unionin alakohtaisella lainsäädännöllä perustettujen yhteistyöjärjestelmien ja -verkostojen toimintaa. Tällä asetuksella edistetään yhteistyötä ja koordinoitua kuluttajansuojaa käsittelevän eurooppalaisen yhteistyöverkoston ja alakohtaisella unionin lainsäädännöllä perustettujen sääntelyelinten ja viranomaisten verkostojen kesken. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten toimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä siviili- ja rikosasioissa.
- (46) Tällä asetuksella ei rajoiteta oikeutta vaatia korvausta yksilöllisesti tai yhteisesti, minkä osalta sovelletaan kansallista lainsäädäntöä, eikä siinä säädetä kyseisten vaatimusten täytäntöönpanosta.
- (47) Tämän asetuksen yhteydessä olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä (EU) 2016/680⁽⁴⁾.
- (48) Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden soveltuvien unionin sääntöjen soveltamista, jotka koskevat unionin alakohtaisella lainsäädännöllä perustettujen kansallisten sääntelyelinten valtuuksia. Näiden elinten olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan käytettävä niille unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön nojalla kuuluvia valtuuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi sekä avustettava toimivaltaisia viranomaisia näissä tehtävissä.
- (49) Tällä asetuksella ei rajoiteta toimivaltaisten viranomaisten ja Euroopan pankkiviranomaisen tehtäviä ja valtuuksia suhteessa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamiseen asioissa, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/17/EU⁽⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/92/EU⁽⁶⁾ tarkoitettuja maksutilipalveluja ja kiinteää asunto-omaisuutta koskevia luottosopimuksia.
- (50) Koska direktiivillä 2014/17/EU ja direktiivillä 2014/92/EU on jo perustettu yhteistyömekanismit, keskinäisen avunannon mekanismia ei olisi sovellettava kyseisiä direktiivejä koskeviin unionin sisäisiin rikkomuksiin.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytöitä tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214).

- (51) Tämä asetus ei rajoita neuvoston asetuksen N:o 1 ⁽¹⁾ soveltamista.
- (52) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteessä tunnustettuja periaatteita. Asetusta on näin ollen tulkittava ja sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, ottaen huomioon myös ilmaisunvapautta sekä tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta koskevat oikeudet ja periaatteet. Kun toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tässä asetuksessa säädettyjä vähimmäisvaltuuksia, niiden olisi otettava tasapuolisesti huomioon perusoikeuksien suojaamat edut, kuten kuluttajansuojan korkea taso, elinkeinovapaus ja tiedonvälityksen vapaus.
- (53) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kuluttajansuojalain täytäntöönpanon valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä, koska jäsenvaltiot eivät voi varmistaa yhteistyötä ja yhteensovittamista yksin toimimalla, vaan se voidaan sen alueellisen ja henkilöllisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (54) Asetus (EY) N:o 2006/2004 olisi sen vuoksi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ALKUSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaamaan nimeämät toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä ja soveltavat toimensa yhteen keskenään ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa kyseisen lainsäädännön noudattaminen ja sisämarkkinoiden toimivuus sekä tehostaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan unionin sisäisiin rikkomuksiin, laajalle levinneisiin rikkomuksiin ja laajalle levinneisiin rikkomuksiin, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vaikka mainitut rikkomukset olisivat loppuneet ennen täytäntöönpanon aloittamista tai saattamista päätökseen.
2. Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden unionin säännösten soveltamista, jotka koskevat kansainvälistä yksityisoikeutta ja erityisesti tuomioistuimen toimivaltaa ja sovellettavia lakeja.
3. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten toimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä siviili- ja rikosasioissa ja erityisesti Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa.
4. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten jäsenvaltioille kuuluvien lisävelvoitteiden täyttämistä, jotka koskevat keskinäistä avunantoa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamiseksi, myös rikosasioissa, ja jotka johtuvat muista oikeudellisista välineistä, kahden- tai monenväliset sopimukset mukaan lukien.
5. Tällä asetuksella ei rajoiteta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY ⁽²⁾ soveltamista.
6. Tällä asetuksella ei rajoiteta mahdollisuutta kansallisen lainsäädännön mukaisiin julkisiin tai yksityisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin.
7. Tällä asetuksella ei rajoiteta yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin lainsäädännön soveltamista.
8. Tällä asetuksella ei rajoiteta kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomuksista kuluttajille aiheutuneen vahingon vuoksi suoritettavia korvauksia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.
9. Tällä asetuksella ei rajoiteta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta toteuttaa tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia yhtä tai useampaa elinkeinonharjoittajaa vastaan, jotka syyllistyvät tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin samankaltaisiin rikkomuksiin.

⁽¹⁾ Asetus N:o 1 Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/22/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista (EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30).

10. Tämän asetuksen III lukua ei sovelleta direktiivejä 2014/17/EU ja 2014/92/EU koskeviin unionin sisäisiin rikkomuksiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'kuluttajien etuja suojaavalla unionin lainsäädännöllä' liitteessä lueteltuja asetuksia ja direktiivejä, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä;
- 2) 'unionin sisäisellä rikkomuksella' kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, jotka ovat vahingoittaneet, vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä,
 - a) jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui;
 - b) johon teosta tai laiminlyönnistä vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut; tai
 - c) jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai elinkeinonharjoittajan varat sijaitsevat;
- 3) 'laajalle levinneellä rikkomuksella'
 - a) kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, jotka ovat vahingoittaneet, vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on vähintään kahdessa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä,
 - i) jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui;
 - ii) johon teosta tai laiminlyönnistä vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut; tai
 - iii) jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai elinkeinonharjoittajan varat sijaitsevat; tai
 - b) kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vastaista tekoa tai laiminlyöntiä, joka on vahingoittanut, vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan kuluttajien yhteisiä etuja ja jolla on yhteisiä piirteitä, kuten sama lainvastainen menettely tai samat edut rikkomuksen kohteena ja joka ilmenee samanaikaisesti ja jonka tekijä on sama elinkeinonharjoittaja vähintään kolmessa jäsenvaltiossa;
- 4) 'laajalle levinneellä rikkomuksella, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus' laajalle levinnyttä rikkomusta, joka on vahingoittanut, vahingoittaa tai on omiaan vahingoittamaan kuluttajien yhteisiä etuja kahdessa kolmasosassa jäsenvaltioista, joissa yhteensä on vähintään kaksi kolmasosaa unionin väestöstä;
- 5) 'tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvalla rikkomuksella' unionin sisäistä rikkomusta, laajalle levinnyttä rikkomusta ja laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus;
- 6) 'toimivaltaisella viranomaisella' kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt vastaamaan kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta;
- 7) 'yhteysvirastolla' viranomaista, jonka jäsenvaltio on nimennyt vastaamaan tämän asetuksen soveltamisen koordinoimista kyseisessä jäsenvaltiossa;
- 8) 'nimetyllä elimellä' elintä, jonka oikeutetun edun mukaista on, että kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomukset lopetetaan tai kielletään, jonka jäsenvaltio on nimennyt ja jolle toimivaltainen viranomainen on antanut tehtäväksi kerätä tarvittavia tietoja ja toteuttaa tarvittavia täytäntöönpanotoimia, jotka ovat kyseisen elimen käytettävissä kansallisen lainsäädännön nojalla, rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi ja joka toimii toimivaltaisen viranomaisen puolesta;
- 9) 'pyynnön esittävällä viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka esittää pyynnön keskinäisestä avunannosta;
- 10) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka vastaanottaa pyynnön keskinäisestä avunannosta;
- 11) 'elinkeinonharjoittajalla' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka harjoittaa elinkeinotoimintaa tai ammattia myös henkilön nimissä tai puolesta toimivan muun henkilön kautta;

- 12) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 13) 'kuluttajavalituksella' riittävällä näytöllä tuettua väitettä siitä, että elinkeinonharjoittaja on syyllistynyt, syyllistyy tai todennäköisesti syyllistyy kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön rikkomiseen;
- 14) 'kuluttajien yhteisille eduille aiheutuvalla vahingolla' tosiasiallista tai mahdollista vahinkoa, joka liittyy useiden sellaisten kuluttajien etuihin, joihin unionin sisäinen rikkomus, laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vaikuttaa;
- 15) 'verkkorajapinnalla' mitä tahansa elinkeinonharjoittajan käyttämää tai hänen puolestaan käytettyä ohjelmaa, mukaan lukien verkkosivustot tai niiden osa tai sovellus, ja joiden avulla kuluttajilla on pääsy elinkeinonharjoittajan tarjoamiin tavaroihin tai palveluihin;
- 16) 'tehotarkastuksilla' samanaikaisten koordinoitujen valvontatoimien muodossa tapahtuvia yhtenäisiä tutkintatoimia kuluttajamarkkinoilla kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi ja rikkomusten havaitsemiseksi.

4 artikla

Määräajoista ilmoittaminen

Kukin yhteysvirasto ilmoittaa komissiolle sen kotijäsenvaltiossa voimassa olevat määräajat, joita sovelletaan 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimien toteuttamiseen. Komissio laatii yhteenvedon ilmoitetuista määräajoista ja asettaa yhteenvedon toimivaltaisten viranomaisten saataville.

II LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA NIIDEN VALTUUDET

5 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi tämän asetuksen soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen sekä yhteysvirasto.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa niin kuin ne toimisivat oman jäsenvaltionsa kuluttajien puolesta ja omaan lukuunsa.
3. Kussakin jäsenvaltiossa yhteysviraston tehtävänä on koordinoida tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rikkomuksiin liittyviä toimivaltaisten viranomaisten tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia, joiden toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset, 6 artiklassa tarkoitetut muut viranomaiset ja soveltuvin osin nimetyt elimet.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja yhteysvirastolla on tämän asetuksen soveltamista varten tarvittavat voimavarat, mukaan lukien riittävät taloudelliset ja muut resurssit, asiantuntemus, menettelyt ja muut järjestelyt.
5. Jos jäsenvaltion alueella on useita toimivaltaisia viranomaisia, jäsenvaltion on varmistettava, että näiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät on määritelty selkeästi ja että ne tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat suorittaa kyseiset tehtävät tuloksellisesti.

6 artikla

Yhteistyö tämän asetuksen soveltamiseksi jäsenvaltioissa

1. Tämän asetuksen asianmukaiseksi soveltamiseksi kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltaiset viranomaiset, muut viranomaiset ja tarvittaessa nimetyt elimet tekevät keskenään tehokasta yhteistyötä.
2. Toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä 1 kohdassa tarkoitetut muut viranomaiset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka ovat kansallisen lainsäädännön nojalla niiden käytettävissä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetuilla muilla viranomaisilla on tarvittavat keinot ja valtuudet tehdä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tuloksellista yhteistyötä tämän asetuksen soveltamiseksi. Muiden viranomaisten on säännöllisesti ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

*7 artikla***Nimettyjen elinten tehtävät**

1. Toimivaltainen viranomainen, jäljempänä 'toimeksiantava viranomainen', voi soveltuvin osin ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti antaa nimetyin elimen tehtäväksi kerätä tarvittavat tiedot tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta, taikka toteuttaa tarvittavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti käytettävissä olevat täytäntöönpanotoimet rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Toimeksiantava viranomainen antaa nimetyille elimelle tehtävän vain, jos pyynnön esittävän viranomaisen tai muiden tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten kannalta asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kuulemisen jälkeen sekä pyynnön esittävä että pyynnön vastaanottava viranomainen tai kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset pitävät todennäköisenä, että nimetty elin saa tarvittavat tiedot tai että se saa lopetettua tai kiellettyä rikkomuksen tavalla, joka on vähintään yhtä tuloksellinen ja tehokas kuin jos toimeksiantava viranomainen olisi toteuttanut toimeksiannon itse.
2. Jos pyynnön esittävä viranomainen tai muut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten kannalta asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että 1 kohdassa asetetut edellytykset eivät ole täyttyneet, niiden on ilmoitettava siitä toimeksiantavalle viranomaiselle viipymättä kirjallisesti ja perusteltava näkemyksensä. Jos toimeksiantava viranomainen on asiasta eri mieltä, se voi ilmoittaa asiasta komissiolle, joka antaa asiasta viipymättä lausunnon.
3. Toimeksiantava viranomainen on edelleen velvollinen keräämään tarvittavat tiedot tai toteuttamaan tarvittavat täytäntöönpanotoimet, jos
 - a) nimetty elin epäonnistuu tarvittavan tiedon hankkimisessa tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamisessa tai kieltämisessä viipymättä; tai
 - b) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa rikkomusta käsittelevät asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole yhtä mieltä siitä, että tehtävä voidaan antaa nimetyille elimelle 1 kohdan mukaisesti.
4. Toimeksiantavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet estääkseen sellaisten tietojen paljastumisen, joihin sovelletaan 33 artiklassa säädettyjä, luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä.

*8 artikla***Tiedottaminen ja luettelot**

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle seuraavat tiedot ja niihin mahdollisesti tehtävät muutokset:
 - a) toimivaltaiset viranomaiset, yhteysvirasto, nimetyt elimet ja 27 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ulkoisia hälytyksiä tekevät tahot sekä niiden yhteystiedot; ja
 - b) tiedot toimivaltaisten viranomaisten organisaatiosta, valtuuksista ja vastuualueista.
2. Komissio pitää yllä ja päivittää verkkosivustollaan julkisesti saatavilla olevaa luetteloa toimivaltaisista viranomaisista, yhteysvirastoista, nimetyistä elimistä ja 27 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista ulkoisia hälytyksiä tekevästä tahoista.

*9 artikla***Toimivaltaisten viranomaisten vähimmäisvaltuudet**

1. Kullakin toimivaltaisella viranomaisella on oltava tämän asetuksen soveltamiseksi tarpeelliset tämän artiklan 3, 4, 6 ja 7 kohdan mukaiset tutkintaa ja täytäntöönpanoa koskevat vähimmäisvaltuudet ja sen on käytettävä niitä 10 artiklan mukaisesti.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat päättää olla antamatta kaikkia valtuuksia jokaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle edellyttäen, että vähintään yksi toimivaltainen viranomainen voi tarpeen mukaan käyttää kutakin näistä valtuuksista tuloksellisesti tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten osalta 10 artiklan mukaisesti.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin seuraavat tutkintavaltuudet:
 - a) valtuudet saada kaikki tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan rikkomukseen liittyvät missä tahansa muodossa olevat asiakirjat tai tiedot katsottavakseen riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu;

- b) valtuudet edellyttää miltä tahansa toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion viranomaiselta, elimeltä tai virastolta tai keneltä tahansa luonnolliselta henkilöltä tai miltä tahansa oikeushenkilöltä, että tämä toimittaa missä tahansa muodossa olevat asiaankuuluvat asiakirjat tai tiedot riippumatta siitä, mille välineelle tai mihin paikkaan ne on tallennettu, jotta voidaan määrittää, onko tapahtunut tai tapahtumassa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus, ja jotta voidaan selvittää rikkomuksen yksityiskohdat, kuten jäljittää rahoitus- ja tietovirtoja tai varmistaa rahoitus- ja tietovirtoihin, pankkitilitietoihin ja verkkosivustojen omistustietoihin liittyvien henkilöiden henkilöllisyys;
- c) valtuudet tehdä kaikki tarvittavat tarkastukset paikan päällä, mukaan lukien valtuudet päästä kaikkiin tiloihin, kaikille alueille tai kaikkiin kulkuneuvoihin, joita elinkeinonharjoittaja, jota tarkastus koskee, käyttää elinkeinotoimintaansa tai ammattiinsa liittyvässä tarkoituksessa, tai pyytää muita viranomaisia tekemään niin tietojen tai asiakirjojen tarkastusta tai haltuunottoa tai jäljennösten ottamista tai saamista varten riippumatta siitä, mille välineelle ne on tallennettu; valtuudet ottaa haltuun mitkä tahansa tiedot tai asiakirjat tarvittavaksi ajaksi siltä osin kuin se on tarpeen tarkastusta varten; valtuudet pyytää kaikilta tutkinnan kohteena olevan elinkeinonharjoittajan edustajilta tai henkilöstön jäseniltä selvityksiä tarkastuksen kohteeseen liittyvistä tosiseikoista, tiedoista tai asiakirjoista ja kirjata saamansa vastaukset;
- d) valtuudet ostaa tavaroita tai palveluja testiestä, tarvittaessa valehenkilöllisyyden turvin, ja tarkastaa, tarkkailla, tutkia, purkaa tai testata niitä tässä asetuksessa tarkoitettujen rikkomusten paljastamista ja näytön saamista varten.
4. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin seuraavat täytäntöönpanovaltuudet:
- a) valtuudet hyväksyä välitoimia, jotta voidaan estää riski vakavan vahingon aiheutumisesta kuluttajien yhteisille eduille;
- b) valtuudet pyrkiä saamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta vastuussa olevalta elinkeinonharjoittajalta sitoumus lopettaa rikkomus tai hyväksyä tällainen sitoumus;
- c) valtuudet saada elinkeinonharjoittajalta, elinkeinonharjoittajan aloitteesta, lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva väitetty rikkomus on vaikuttanut tai tarvittaessa pyrkiä saamaan elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut;
- d) valtuudet tarvittaessa tiedottaa asianmukaisin keinoin kuluttajille, jotka ilmoittavat kärsineensä haittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen seurauksena, keinoista hakea kansallisen lainsäädännön mukaisia korvauksia;
- e) valtuudet määrätä kirjallisesti elinkeinonharjoittaja lopettamaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset;
- f) valtuudet lopettaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat rikkomukset tai kieltää ne;
- g) jos muita tehokkaita keinoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi ei ole, ja jotta riski vakavan vahingon aiheutumisesta kuluttajien yhteisille eduille voitaisiin välttää:
- i) valtuudet poistaa sisältöä tai rajoittaa pääsyä verkkorajapintaan tai määrätä selkeän varoituksen antamisesta kuluttajille verkkorajapintaan pääsyn yhteydessä;
- ii) valtuudet määrätä säilytyspalvelun tarjoaja poistamaan verkkopinta taikka estämään pääsy siihen tai rajoittamaan sitä; tai
- iii) valtuudet määrätä tarvittaessa, että aluetunnusrekisteristä poistetaan täydellinen verkkotunnus ja että asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen annetaan rekisteröidä se;
- myös vaatimalla kolmatta osapuolta tai muuta viranomaista toteuttamaan tällaisia toimenpiteitä;
- h) valtuudet määrätä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten vuoksi ja minkä tahansa tämän asetuksen nojalla annetun päätöksen, määräyksen, välitoimen, elinkeinonharjoittajan sitoumuksen tai muun toimenpiteen noudattamisen laiminlyönnin vuoksi.

Edellä h alakohdassa tarkoitettujen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti. Etenkin kyseisen rikkomuksen luonne, vakavuus ja kesto on otettava tarvittaessa asianmukaisesti huomioon.

5. Valtuus määrätä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten vuoksi koskee rikkomuksia, jotka kohdistuvat sellaiseen kuluttajien etuja suojaavaan unionin lainsäädäntöön, jossa säädetään seuraamuksista silloin, kun liitteessä mainitussa unionin lainsäädännössä säädetään seuraamuksista. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten viranomaisten valtuuksia määrätä kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia, kuten hallinnollisia tai muita sakkoja taikka uhkasakkoja, tapauksissa, joissa liitteessä mainitussa unionin lainsäädännössä ei säädetä seuraamuksista.

6. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet aloittaa omasta aloitteestaan tutkinta tai menettelyt tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat julkaista kaikki lainvoimaiset päätökset, elinkeinonharjoittajan sitoumukset tai tämän asetuksen mukaisesti annetut määräykset, mukaan lukien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta rikkomuksesta vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan henkilöllisyys.

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauksen mukaan kuulla kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä, nimettyjä elimiä tai muita henkilöitä siitä, ovatko tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamiseksi ehdotetut sitoumukset tehokkaita.

10 artikla

Vähimmäisvaltuuksien käyttö

1. Edellä 9 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia käyttävät joko
 - a) toimivaltaiset viranomaiset suoraan oman toimivaltansa nojalla;
 - b) tarvittaessa muiden toimivaltaisten viranomaisten tai muiden viranomaisten avustuksella;
 - c) soveltuvin osin nimettyjen elinten ohjeistamisen kautta; tai
 - d) tekemällä hakemus tarvittavan päätöksen antamisen osalta toimivaltaiselle tuomioistuimelle, tarvittaessa myös muutoksenhaun kautta, jos tarvittavaa päätöstä koskeva hakemus ei ole menestynyt.
2. Tämän asetuksen soveltamiseksi tapahtuvan 9 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien täytäntöönpanon ja käytön on oltava oikeasuhteista ja unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön, myös asiaankuuluvien menettelytakeiden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteiden mukaista. Tämän asetuksen soveltamiseksi hyväksytyjen tutkinta- ja täytäntöönpanotoimien on vastattava kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä koskevan rikkomuksen luonnetta ja sellaisesta rikkomuksesta aiheutuvaa todellista tai mahdollista vahinkoa.

III LUKU

KESKINÄISEN AVUNANNON MEKANISMI

11 artikla

Tietopyynnöt

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä viipymättä ja joka tapauksessa 30 päivän kuluessa, ellei toisin ole sovittu, toimitettava pyynnön esittäväälle viranomaiselle tarpeelliset asiaankuuluvat tiedot sen selvittämiseksi, onko unionin sisäinen rikkomus tapahtunut tai tapahtumassa, sekä tällaisen rikkomuksen lopettamiseksi.
2. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on suoritettava tarkoituksenmukaiset ja tarvittavat tutkimukset tai toteutettava muut tarvittavat tai tarkoituksenmukaiset toimenpiteet pyydetyn tiedon hankkimiseksi. Tarvittaessa nämä tutkimukset voidaan suorittaa muiden viranomaisten tai nimettyjen elinten avustuksella.
3. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä sallia sen, että pyynnön esittävän viranomaisen virkamiehet ovat mukana pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiesten suorittamissa tutkimuksissa.

12 artikla

Täytäntöönpanotoimia koskevat pyynnöt

1. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on pynnön esittävän viranomaisen pynnöstä toteutettava kaikki tarpeelliset ja oikeasuhteiset täytäntöönpanotoimenpiteet unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi käyttämällä 9 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia ja sille kansallisessa lainsäädännössä annettuja muita valtuuksia. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on määritettävä unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi tarvittavat asianmukaiset täytäntöönpanotoimet ja toteutettava ne viipymättä ja viimeistään kuuden kuukauden kuluttua pynnön vastaanottamisesta, paitsi jos se esittää erityisiä perusteita kyseisen määräajan pidentämiselle. Tarvittaessa pynnön vastaanottavan viranomaisen on määrättävä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, unionin sisäisestä rikkomuksesta vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Pynnön vastaanottava viranomainen voi saada elinkeinonharjoittajalta elinkeinonharjoittajan aloitteesta lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin väitetty unionin sisäinen rikkomus on vaikuttanut, tai voi tarvittaessa pyrkiä saamaan elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut.

2. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on säännöllisesti ilmoitettava pynnön esittäville viranomaiselle toteutetuista toimista ja toimenpiteistä sekä toimista ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on käytettävä 35 artiklassa tarkoitettua tietokantaa ilmoittaakseen viipymättä pynnön esittäville viranomaiselle, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja kyseisten toimenpiteiden vaikutuksista unionin sisäiseen rikkomukseen, sekä seuraavista seikoista:

- a) onko määrätty välitoimia;
- b) onko rikkomus lopetettu;
- c) mitä toimenpiteitä on hyväksytty ja onko kyseiset toimenpiteet pantu täytäntöön;
- d) missä määrin oikaisutoimia koskevia sitoumuksia on tarjottu sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin väitetty rikkomus on vaikuttanut.

13 artikla

Keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin liittyvä menettely

1. Pynnön esittävän viranomaisen on annettava keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen yhteydessä kaikki tarvittavat tiedot, jotta pynnön vastaanottava viranomainen voi täyttää kyseisen pynnön, mukaan lukien mahdollinen näyttö, joka on saatavilla vain pynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltiossa.

2. Pynnön esittävän viranomaisen on lähetettävä keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt pynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastoon ja tiedoksi pynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastoon. Pynnön vastaanottavan jäsenvaltion yhteysviraston on toimitettava pyynnöt viipymättä edelleen asianmukaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt ja kaikki niihin liittyvä tietojenvaihto on laadittava kirjallisesti vakiolomakkeita käyttäen ja toimitettava sähköisesti 35 artiklan mukaisen sähköisen tietokannan välityksellä.

4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava keskinäistä avunantoa koskevissa pyynnöissä ja niihin liittyvässä tietojenvaihdossa käytettävistä kielistä.

5. Jos käytettävistä kielistä ei päästä sopimukseen, keskinäistä avunantoa koskevat pyynnöt on toimitettava pynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä ja niihin on vastattava pynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä. Siinä tapauksessa kummankin toimivaltaisen viranomaisen on vastattava tarvittavista pyyntöjen, vastausten ja muiden toiselta toimivaltaiselta viranomaiselta vastaanotettujen asiakirjojen käännöksistä.

6. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on vastattava sekä suoraan pynnön esittäville viranomaiselle että kummankin viranomaisen jäsenvaltion yhteysvirastolle.

14 artikla

Kieltäytyminen keskinäistä avunpyyntöä koskevan pynnön noudattamisesta

1. Pynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 11 artiklan mukaista tietopyyntöä, jos yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:

- a) pyynnön esittävän viranomaisen kuulemisen perusteella käy ilmi, ettei esittävä viranomainen tarvitse pyydettyä tietoa sen selvittämiseen, onko unionin sisäinen rikkomus tapahtunut tai tapahtumassa taikka onko perusteltua syytä epäillä, että tällainen rikkomus voi tapahtua;
 - b) pyynnön esittävä viranomainen ei ole samaa mieltä siitä, että tieto kuuluu 33 artiklassa vahvistettujen, luottamuksellisuutta sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevien säännösten piiriin;
 - c) pyynnön vastaanottavan viranomaisen tai pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo aloittaneet rikostutkinnan tai oikeuskäsittelyn samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta.
2. Pynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 12 artiklan mukaista täytäntöönpanotoimia koskevaa pyyntöä pyynnön esittävää viranomaista kuultuaan, jos yksi tai useampi seuraavista ehdoista täyttyy:
- a) rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisilla on tuomio, tuomioistuimessa tehty sovinto tai tuomioistuimen määräys samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan;
 - b) pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltiossa on jo aloitettu tarvittavien täytäntöönpanovaltuuksien käyttö tai annettu hallintopäätös samasta unionin sisäisestä rikkomuksesta samaa elinkeinonharjoittajaa vastaan unionin sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi nopeasti ja tehokkaasti;
 - c) pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo asianmukaisesti asian tutkittuaan, ettei unionin sisäistä rikkomusta ole tapahtunut;
 - d) pyynnön vastaanottava viranomainen katsoo, että pyynnön esittävä viranomainen ei ole toimittanut tietoja, jotka ovat riittäviä 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - e) pyynnön vastaanottava viranomainen on hyväksynyt elinkeinonharjoittajan ehdottamia sitoumuksia lopettaa unionin sisäinen rikkomus tietystä määräajassa ja määräaika ei ole vielä päättynyt.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on kuitenkin noudatettava 12 artiklan mukaista täytäntöönpanotoimia koskevaa pyyntöä, jos elinkeinonharjoittaja ei noudata hyväksytyjä sitoumuksia ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetussa määräajassa.

3. Pynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava pyynnön esittäville viranomaiselle ja komissiolle, jos se kieltäytyy noudattamasta keskinäistä avunantoa koskevaa pyyntöä, ja esitettävä kieltäytymisen perustelut.

4. Jos pyynnön esittävä ja vastaanottava viranomainen ovat jostakin asiasta erimielisiä, jompikumpi voi ilmoittaa siitä komissiolle, joka antaa asiasta lausunnon viipymättä. Jos asiasta ei ole ilmoitettu komissiolle, komissio voi kuitenkin antaa lausunnon omasta aloitteestaan. Komissio voi kyseisen lausunnon laatimista varten pyytää merkityksellisiä tietoja ja asiakirjoja, joita on vaihdettu pyynnön esittävän viranomaisen ja pyynnön vastaanottavan viranomaisen välillä.

5. Komissio seuraa keskinäistä avunantoa koskevan mekanismin toimivuutta ja valvoo, että toimivaltaiset viranomaiset noudattavat keskinäistä avunantoa koskevien pyyntöjen käsittelyyn liittyviä menettelyjä ja määräaikoja. Komissiolla on oikeus tutustua keskinäistä avunantoa koskeviin pyyntöihin ja pyynnön esittävän viranomaisen ja vastaanottavan viranomaisen välillä vaihdettuihin tietoihin ja asiakirjoihin.

6. Komissio voi tarvittaessa antaa jäsenvaltioille ohjeistusta ja neuvoja varmistaakseen keskinäistä avunantoa koskevan mekanismin tehokkaan ja tuloksellisen toiminnan.

IV LUKU

LAAJALLE LEVINNEITÄ RIKKOMUKSIA JA SELLAISIA LAAJALLE LEVINNEITÄ RIKKOMUKSIA, JOILLA ON UNIONINLAAJUINEN ULOTTUVUUS, KOSKEVAT KOORDINOIDUT TUTKINTA- JA TÄYTÄNTÖÖNPANOMEKANISMIT

15 artikla

Menettely päätösten tekemiseksi jäsenvaltioiden kesken

Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä tämän luvun soveltamisalaan kuuluvista asioista yksimielisesti.

16 artikla

Yleiset yhteistyöperiaatteet

1. Jos on perusteltu syy epäillä, että on tekeillä laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita kyseinen rikkomus koskee, ja komission on ilmoitettava asiasta viipymättä toisilleen ja yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, tekemällä 26 artiklan mukaisia hälytyksiä.

2. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on koordinoitava tutkinta- ja täytäntöönpanotoimia, joilla ne puuttuvat rikkomuksiin. Niiden on vaihdettava kaikki tarvittavat todisteet ja tiedot ja annettava toisilleen ja komissiolle viipymättä kaikki tarvittava apu.

3. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on varmistettava, että kerätään kaikki tarvittava näyttö ja tiedot ja että toteutetaan kaikki tarvittavat täytäntöönpanotoimet kyseisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

4. Tämä asetus ei vaikuta asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttamiin samaa rikkomusta ja samaa elinkeinonharjoittajaa koskeviin kansallisiin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa kutsua komission virkamiehiä ja muita komission valtuuttamia avustavia henkilöitä osallistumaan koordinoituihin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin ja muihin tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin toimiin.

17 artikla

Koordinoidun toimen käynnistäminen ja koordinaattorin nimeäminen

1. Jos on perusteltu syy epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita kyseinen rikkomus koskee, on käynnistettävä koordinoitu toimi, jonka on perustuttava niiden väliseen sopimukseen. Koordinoidun toimen käynnistäminen on annettava viipymättä tiedoksi niille yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, sekä komissiolle.

2. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita epäilty laajalle levinnyt rikkomus koskee, on nimettävä koordinaattoriksi yksi toimivaltainen viranomainen, jota epäilty laajalle levinnyt rikkomus koskee. Jos kyseiset toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse nimityksestä sopimukseen, komissio ottaa koordinaattorin tehtävän.

3. Jos komissiolla on perusteltu syy epäillä laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä niille toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille, joita väitetty rikkomus koskee, 26 artiklan mukaisesti. Komissio esittää ilmoituksessa perustelut mahdollisen koordinoitun toimen toteuttamiselle. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita epäilty laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on toteutettava asianmukaisia tutkintatoimia niiden käytettävissä olevien tai helposti saatavilla olevien tietojen perusteella. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, joita epäilty laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, on tiedotettava tutkintatoimien tuloksista muille toimivaltaisille viranomaisille, niille yhteysvirastoille, joita kyseinen rikkomus koskee, ja komissiolle 26 artiklan mukaisesti kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio lähetti ilmoituksensa. Jos nämä tutkintatoimet paljastavat, että laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, saattaa tapahtua parhaillaan, toimivaltaisten viranomaisten, joita kyseinen rikkomus koskee, on aloitettava koordinoitu toimi ja toteutettava 19 artiklassa tarkoitetut sekä tarvittaessa 20 ja 21 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet.

4. Komissio koordinoi 3 kohdan mukaisia koordinoituja toimia.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on osallistuttava koordinoituun toimeen, jos tämän koordinoitun toimen aikana käy selville, että laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee kyseistä toimivaltaista viranomaista.

18 artikla

Perusteet kieltäytyä osallistumasta koordinoituun toimeen

1. Toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä osallistumasta koordinoituun toimeen jonkin seuraavan syyn perusteella:

- a) kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa on jo aloitettu rikostutkinta tai oikeuskäsittely, annettu tuomio tai saavutettu sovinto tuomioistuimessa samasta rikkomuksesta saman elinkeinonharjoittajan osalta;
- b) kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa on ennen 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun hälytyksen tekemistä jo aloitettu tarvittavien täytäntöönpanovaltuuksien käyttö tai annettu hallintopäätös samasta rikkomuksesta saman elinkeinonharjoittajan osalta laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi tai kieltämiseksi nopeasti ja tehokkaasti;
- c) asianmukaisten tutkintatoimien perusteella on selvää, että väitetyn laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, todellinen tai potentiaalinen vaikutus kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa on vähäinen, eikä tämän toimivaltaisen viranomaisen näin ollen tarvitse hyväksyä täytäntöönpanotoimia;
- d) kyseinen laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, ei ole tapahtunut kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa, eikä tämän toimivaltaisen viranomaisen näin ollen tarvitse hyväksyä täytäntöönpanotoimia;

e) toimivaltainen viranomaisena on hyväksynyt laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan ehdottamia sitoumuksia lopettaa kyseinen rikkomus kyseisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltiossa ja nämä sitoumukset on pantu täytäntöön, eikä toimivaltaisen viranomaisen näin ollen tarvitse hyväksyä täytäntöönpanotoimia.

2. Jos toimivaltainen viranomaisena päättää olla osallistumatta koordinoituun toimeen, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään komissiolle ja muille toimivaltaisille viranomaisille sekä asianomaisille yhteysvirastoille, joita laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskee, ja esitettävä perustelut sekä toimitettava tarvittavat todistusasiakirjat.

19 artikla

Koordinoidut toimet

1. Koordinoituun toimeen osallistuvien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tutkinta ja tarkastukset toteutetaan tuloksellisesti, tehokkaasti ja koordinoitusti. Niiden on pyrittävä samanaikaisesti toistensa kanssa toteuttamaan tutkinta ja tarkastukset sekä soveltamaan kansallisen prosessioikeuden sallimissa puitteissa väli-toimia.

2. Edellä olevassa III luvussa tarkoitettua keskinäisen avunannon mekanismia voidaan tarvittaessa käyttää erityisesti tarvittavan näytön ja muiden tietojen keräämiseen muista jäsenvaltioista kuin siitä jäsenvaltiosta, jota koordinoitu toimi koskee, tai sen varmistamiseksi, että asianomainen elinkeinonharjoittaja ei pysty välttämään täytäntöönpanotoimia.

3. Koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset esittävät tarvittaessa tutkinnan tulokset ja laajalle levinnyttä rikkomusta tai tapauksen mukaan laajalle levinnyttä rikkomusta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koskevan arvion yhteisessä kannassa, josta ne sopivat keskenään.

4. Elleivät koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset ole toisin sopineet, koordinaattori toimittaa yhteisen kannan laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Elinkeinonharjoittajalle, joka on vastuussa laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä yhteiseen kantaan sisältyvistä asioista.

5. Ellei 15 artiklasta tai 33 artiklassa vahvistetuista luottamuksellisuutta ja ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevista säännöistä muuta johdu, koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset päättävät yhteisen kannan tai sen osien julkaisemisesta ja voivat verkkosivustollaan pyytää kuluttajajärjestöjä, elinkeinonharjoittajien järjestöjä ja muita asianomaisia osapuolia esittämään näkemyksensä. Komissio julkaisee yhteisen kannan tai osia siitä verkkosivustollaan asianomaisten toimivaltaisen viranomaisten suostumuksella.

20 artikla

Sitoumukset koordinoituissa toimissa

1. Koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset voivat 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisen kannan pohjalta kehottaa rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa ehdottamaan sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi tietyssä määräajassa. Elinkeinonharjoittaja voi myös omasta aloitteestaan ehdottaa rikkomuksen lopettamista koskevaa sitoumusta tai tarjota kuluttajille, joihin rikkomus on vaikuttanut, oikaisutoimia koskevia sitoumuksia.

2. Ellei 33 artiklassa vahvistetuista luottamuksellisuutta ja ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevista säännöistä muuta johdu, koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa julkaista rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan ehdottamat sitoumukset verkkosivustollaan tai komissio voi tarvittaessa julkaista kyseisen elinkeinonharjoittajan ehdottamat sitoumukset verkkosivustollaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä. Toimivaltaiset viranomaiset ja komissio voivat pyytää näkemyksiä kuluttajajärjestöiltä, elinkeinonharjoittajien järjestöiltä ja muilta asianomaisilta osapuolilta.

3. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava ehdotetut sitoumukset ja ilmoitettava arviointinsa tulos rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle, ja tapauksen mukaan jos elinkeinonharjoittaja on tarjonnut oikaisutoimia koskevia sitoumuksia, niiden on tiedotettava asiasta kuluttajille, jotka ovat ilmoittaneet kärsineensä vahinkoa kyseisen rikkomuksen seurauksena. Jos sitoumukset ovat oikeasuhteiset ja riittävät laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi, toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä kyseiset sitoumukset ja asetettava määräaika, johon mennessä ne on pantava täytäntöön.

4. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on seurattava sitoumusten täytäntöönpanoa. Niiden on erityisesti varmistettava, että laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja raportoi säännöllisesti koordinaattorille sitoumusten täytäntöönpanon edistymisestä. Koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää näkemyksiä kuluttajajärjestöiltä ja asiantuntijoilta, jotta voidaan tarkistaa, ovatko elinkeinonharjoittajan toteuttamat toimenpiteet sitoumusten mukaisia.

21 artikla

Koordinoitujen toimien täytäntöönpanotoimet

1. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava oikeudenkäyttöalueellaan kaikki tarpeelliset täytäntöönpanotoimet laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevaa elinkeinonharjoittajaa vastaan laajalle levinneen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

Tarvittaessa niiden on määrättävä seuraamuksia, kuten sakkoja tai uhkasakkoja, laajalle levinneestä rikkomuksesta tai laajalle levinneestä rikkomuksesta, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, vastuussa olevalle elinkeinonharjoittajalle. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saada elinkeinonharjoittajalta elinkeinonharjoittajan aloitteesta lisäksi oikaisutoimia koskevia sitoumuksia sellaisten kuluttajien hyväksi, joihin väitetty laajalle levinnyt rikkomus tai rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, on vaikuttanut, tai tarvittaessa hakea elinkeinonharjoittajalta sitoumuksia, joilla tarjotaan asianmukaisia oikeussuojakeinoja kuluttajille, joihin kyseinen rikkomus on vaikuttanut.

Täytäntöönpanotoimet ovat erityisen aiheellisia silloin, kun

- a) välitön täytäntöönpanotoimi on tarpeen rikkomuksen nopeaksi ja tehokkaaksi lopettamiseksi tai kieltämiseksi;
- b) on epätodennäköistä, että rikkomus loppuu siitä vastuussa olevan elinkeinonharjoittajan ehdottamien sitoumusten tuloksena;
- c) rikkomuksesta vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja ei ole ehdottanut sitoumuksia asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten asettamassa määräajassa;
- d) rikkomuksesta vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on ehdottanut sitoumuksia, jotka ovat riittämättömiä rikkomuksen lopettamisen varmistamiseksi, tai jotka eivät tarvittaessa tarjoa rikkomuksen vuoksi vahinkoa kärsineille kuluttajille asianmukaista oikeussuojakeinoja; tai
- e) rikkomukseen syyllistynyt elinkeinonharjoittaja ei ole pannut täytäntöön sitoumuksia rikkomuksen lopettamiseksi tai tapauksen mukaan tarjoa rikkomuksesta vahinkoa kärsineille kuluttajille oikeussuojakeinoja 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset täytäntöönpanotoimet on toteutettava tuloksellisesti, tehokkaasti ja koordinoitusti laajalle levinneen rikkomuksen tai laajalle levinneen rikkomuksen, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Koordinoituun toimeen osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä toteuttamaan täytäntöönpanotoimia samanaikaisesti niissä jäsenvaltioissa, joita kyseinen rikkomus koskee.

22 artikla

Koordinoitujen toimien lopettaminen

1. Koordinoitu toimi lopetetaan, jos koordinoituun toimeen osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laajalle levinnyt rikkomus tai laajalle levinnyt rikkomus, jolla on unioninlaajuinen ulottuvuus, on lopetettu tai kielletty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa taikka että sellaista rikkomusta ei ole tapahtunut.

2. Koordinaattorin on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja tarvittaessa koordinoituun toimeen osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille koordinoitun toimien lopettamisesta.

23 artikla

Koordinaattorin tehtävä

1. Edellä olevien 17 tai 29 artiklan mukaisesti nimettävän koordinaattorin tehtäviin kuuluu erityisesti

- a) varmistaa, että kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ja komissio saavat hyvissä ajoin asianmukaiset tiedot tutkintatoimien tai tarvittaessa täytäntöönpanotoimien edistymisestä, ja tiedot kaikista suunnitteilla olevista toimista ja toimenpiteistä, jotka on tarkoitus hyväksyä;

- b) koordinoida ja seurata tämän asetuksen mukaisia asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tutkintatoimia;
 - c) koordinoida valmisteluja ja jakaa kaikki tarvittavat asiakirjat asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja komission kesken;
 - d) pitää yhteyttä elinkeinonharjoittajaan ja muihin tutkintatoimien tai tarvittaessa täytäntöönpanotoimien osapuoliin, paitsi jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ja koordinaattorin kesken on sovittu toisin;
 - e) tarvittaessa koordinoida asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia arviointi-, kuulemis- ja seurantatoimia sekä muita tarvittavia toimia, jotka ovat tarpeen asianomaisen elinkeinonharjoittajan ehdottamien sitoumusten käsittelemistä ja toteuttamista varten;
 - f) koordinoida tarvittaessa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä täytäntöönpanotoimia;
 - g) koordinoida asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten esittämiä III luvussa tarkoitettuja keskinäistä avunantoa koskevia pyyntöjä.
2. Koordinaattori ei ole vastuussa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten toimista tai laiminlyönneistä niiden käyttäessä 9 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia.
3. Silloin kun koordinoitut toimet koskevat 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuihin unionin säädöksiin kohdistuvia laajalle levinneitä rikkomuksia tai laajalle levinneitä rikkomuksia, joilla on unioninlaajuinen ulottuvuus, koordinaattorin on kutsuttava Euroopan pankkiviranomainen osallistumaan toimiin tarkkailijana.

24 artikla

Kielijärjestelyt

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava siitä, mitä kieliä ne käyttävät tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin koordinoituihin toimiin ja tehotarkastuksiin kuluttajamarkkinoiden yhtenäisiin tutkintatoimiin liittyvissä ilmoituksissa sekä kaikessa muussa niihin liittyvässä viestinnässä.
2. Jos asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät pääse asiasta sopimukseen, ilmoitukset ja muut viestit lähetetään sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä, joka laatii ilmoituksen tai muun viestin. Siinä tapauksessa kukin toimivaltainen viranomainen vastaa tarvittaessa muilta toimivaltaisilta viranomaisilta vastaanotettujen ilmoitusten, viestien ja muiden asiakirjojen kääntämisestä.

25 artikla

Kielijärjestelyt viestinnässä elinkeinonharjoittajien kanssa

Elinkeinonharjoittajalla on oikeus käyttää tässä luvussa tarkoitetuissa menettelyissä sen jäsenvaltion virallista kieltä tai yhtä sen jäsenvaltion virallisiin tarkoituksiin käytetyistä virallisista kielistä, jossa elinkeinonharjoittajan sijoittautumis- tai asuinpaikka on.

V LUKU

UNIONINLAAJUISET TOIMET

26 artikla

Hälytykset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä komissiolle, muille toimivaltaisille viranomaisille ja yhteysvirastoille kaikista perustelluista epäilyistä, joiden mukaan sen alueella tapahtuu parhaillaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus, joka voi vaikuttaa kuluttajien etuihin muissa jäsenvaltioissa.
2. Komissio ilmoittaa viipymättä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaiselle yhteysvirastolle kaikista perustelluista epäilyistä, joiden mukaan on tapahtunut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva rikkomus.
3. Tehdessään 1 ja 2 kohdan mukaisen ilmoituksen, eli hälytyksen tehdessään, toimivaltainen viranomainen tai komissio antaa epäilyä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa rikkomusta koskevat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot, jos ne ovat saatavilla:
 - a) kuvaus teosta tai laiminlyönnistä, josta rikkomus muodostuu;
 - b) yksityiskohdat tuotteesta tai palvelusta, jota rikkomus koskee;
 - c) niiden jäsenvaltioiden nimet, jota rikkomus koskee tai saattaa koskea;

- d) elinkeinonharjoittaja tai elinkeinonharjoittajat, joka on/jotka ovat tai jonka/joiden epäillään olevan vastuussa rikkomuksesta;
- e) mahdollisesti toteutettavien toimien oikeusperusta kansallisessa lainsäädännössä ja liitteessä mainitut, vastaavat unionin säästöjen säännökset ja määräykset;
- f) oikeudenkäyntimenettelyjen, täytäntöönpanotoimien tai muiden rikkomuksen perusteella toteutettavien toimenpiteiden kuvaus, ajankohdat ja kesto sekä niiden tila;
- g) oikeudenkäyntimenettelyjen ja muiden toimenpiteiden toteuttamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

4. Hälytyksen tehdessään toimivaltainen viranomainen voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia ja asianomaisia yhteysvirastoja muissa jäsenvaltioissa sekä komissiota, tai komissio voi pyytää toimivaltaisia viranomaisia ja asianomaisia yhteysvirastoja tarkistamaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tai komission käytettävissä olevan tai helposti saatavilla olevan tiedon perusteella, tapahtuuko muiden jäsenvaltioiden alueella samankaltaisia epäiltyjä rikkomuksia tai onko näissä muissa jäsenvaltioissa jo toteutettu täytäntöönpanotoimia tällaisia rikkomuksia vastaan. Kyseisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission on vastattava pyyntöön viipymättä.

27 artikla

Ulkoiset hälytykset

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava, ellei se olisi perusteetonta, nimetyille elimille, Euroopan kuluttajakeskuksille, kuluttajajärjestöille ja -yhdistyksille ja tarpeen mukaan elinkeinonharjoittajien järjestöille, joilla on tarvittavaa asiantuntemusta, oikeus tehdä hälytys asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle epäillyistä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rikkomuksista ja toimittaa käytettävissään olevat 26 artiklan 3 kohdassa luetellut tiedot, jäljempänä 'ulkoinen hälytys'. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi luettelo näistä tahoista ja kaikki kyseiseen luetteloon tehtävät muutokset.
2. Jäsenvaltioita kuultuaan komissio antaa järjestöille, jotka edustavat kuluttajien ja tarpeen mukaan elinkeinonharjoittajien etuja unionin tasolla, oikeuden tehdä ulkoinen hälytys.
3. Toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole velvollisuutta käynnistää menettelyä tai toteuttaa toimia ulkoisen hälytyksen perusteella. Ulkoisia hälytyksiä tekevien tahojen on varmistettava, että niiden toimittamat tiedot ovat totuudenmukaisia, ajantasaisia ja täsmällisiä, ja niiden on tarvittaessa oikaistava ilmoittamia tietoja viipymättä tai poistettava ne.

28 artikla

Rikkomusten havaitsemiseen liittyvien muiden tietojen vaihto

Toimivaltaisten viranomaisten on tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämässä laajuudessa ilmoitettava 35 artiklassa tarkoitetun sähköisen tietokannan kautta viipymättä komissiolle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista toimenpiteistä, jotka ne ovat oikeudenkäyttöalueellaan toteuttaneet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen käsittelemiseksi, jos ne epäilevät, että kyseinen rikkomus voi vaikuttaa kuluttajien etuihin muissa jäsenvaltioissa.

29 artikla

Tehotarkastukset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää tehotarkastusten suorittamisesta todetakseen, noudatetaanko kuluttajien etuja suojaavaa unionin lainsäädäntöä tai paljastaakseen kyseisen lainsäädännön rikkomuksia. Tehotarkastuksia koordinoi komissio, paitsi jos asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kesken on sovittu toisin.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää tällaisen tehotarkastuksen toteuttamisessa 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tutkintavaltuuksia ja kaikkia muita niille kansallisen oikeuden nojalla kuuluvia valtuuksia.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kutsua nimettyjä elimiä, komission virkamiehiä ja muita komission valtuuttamia avustavia henkilöitä osallistumaan tehotarkastuksiin.

30 artikla

Muiden tutkintaa ja täytäntöönpanoa edistävien toimien koordinointi

1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi ilmoitettava toisilleen ja komissiolle seuraavilla aloilla toteuttamistaan toimista:

- a) tämän asetuksen soveltamisesta vastaavien virkamiesten koulutus;
 - b) kuluttajavalituksia koskevien tietojen kerääminen, luokittelu ja vaihto;
 - c) virkamiesten toimialakohtaisten verkostojen kehittäminen;
 - d) tiedotus- ja viestintävälineiden kehittäminen; ja
 - e) tarvittaessa tämän asetuksen soveltamista koskevien standardien, menetelmien ja ohjeiden kehittäminen.
2. Jäsenvaltiot voivat siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi koordinoita ja järjestää yhdessä toimia 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla.

31 artikla

Virkamiesvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat osallistua virkamiesten vaihtoon muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyön parantamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta muiden jäsenvaltioiden virkamiehet voivat osallistua tuloksellisesti toimivaltaisen viranomaisen toimiin. Kyseisille virkamiehille on tätä varten annettava valtuudet suorittaa ne tehtävät, jotka vastaanottava toimivaltainen viranomainen heille antaa, vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
2. Virkamiehen siviili- ja rikosoikeudellinen vastuu määräytyy vaihdon aikana samalla tavalla kuin vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten vastuu. Toisten jäsenvaltioiden virkamiesten on noudatettava vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen ammatillisia menettelytapasääntöjä sekä sisäisiä menettelytapaohjeita. Näissä menettelytapaohjeissa on varmistettava erityisesti yksilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä, menettelyn oikeudenmukaisuus ja 33 artiklassa vahvistettujen, ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen noudattaminen.

32 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Unionin on, siinä määrin kuin tämän asetuksen tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen, tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvilla aloilla kuluttajien etujen suojaamiseksi. Unioni ja asianomaiset kolmannet maat voivat tehdä sopimuksia, joissa sovitaan yhteistyöhön liittyvistä järjestelyistä, mukaan lukien keskinäistä avunantoa koskevien järjestelyjen käyttöönotto, luottamuksellisten tietojen vaihto ja henkilöstön vaihto-ohjelmat.
2. Yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevien unionin ja kolmansien maiden välisten sopimusten, joiden tarkoituksena on suojata ja edistää kuluttajien etuja, on noudatettava henkilötietojen siirtoa kolmansille maille koskevia asiaankuuluvia tietosuojasääntöjä.
3. Kun toimivaltainen viranomainen vastaanottaa muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannalta mahdollisesti olennaisia tietoja kolmannen valtion viranomaiselta, sen on toimitettava tiedot niille toimivaltaisille viranomaisille, jos kyseisen kolmannen valtion kanssa tehdyt kahdenväliset avunantosopimukset sallivat sen ja jos kyseiset tiedot ovat yksilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin oikeuden mukaisia.
4. Toimivaltainen viranomainen voi myös toimittaa tämän asetuksen mukaisesti toimitetut tiedot kolmannen valtion viranomaiselle kyseisen valtion kanssa tehdyn kahdenvälisen avunantosopimuksen mukaisesti, jos tietojen toimittamiseen on saatu hyväksyntä tiedot alun perin toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta ja edellyttäen, että se on yksilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä koskevan unionin oikeuden mukaista.

VI LUKU

YHTEISET JÄRJESTELYT

33 artikla

Tietojen käyttö ja paljastaminen sekä ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten ja komission tätä asetusta soveltaessaan keräämiä tai niille toimitettuja tietoja saa käyttää ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joiden avulla varmistetaan kuluttajien etuja suojaavien unionin säännösten noudattaminen.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina ja niitä saa käyttää ja luovuttaa vain ottaen asianmukaisesti huomioon luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kaupalliset edut, muun muassa liikesalaisuudet ja teollis- ja tekijänoikeudet.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tiedot antanutta toimivaltaista viranomaista kuultuaan paljastaa sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen

a) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen toteennäyttämistä varten;

b) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan rikkomuksen lopettamista tai kieltämistä varten.

34 artikla

Näytön ja tutkintaan perustuvien havaintojen käyttö

Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää näyttönä toimitettuja tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja, oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai tiedustelutietoja samalla tavoin kuin vastaavia asiakirjoja, jotka viranomaiset ovat saaneet omassa jäsenvaltiossaan riippumatta niiden tallennusmuodosta.

35 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Komissio perustaa sähköisen tietokannan ja pitää sitä yllä kaikkea tämän asetuksen nojalla tapahtuvaa toimivaltaisten viranomaisten, yhteysvirastojen ja komission välistä viestintää varten. Kaikki sähköisen tietokannan avulla lähetetyt tiedot tallennetaan kyseiseen sähköiseen tietokantaan ja niitä käsitellään siinä. Tämä tietokanta on välittömästi toimivaltaisten viranomaisten, yhteysvirastojen ja komission saatavilla.

2. Niiden tahojen, jotka tekevät 27 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti ulkoisen hälytyksen, toimittamat tiedot tallennetaan sähköiseen tietokantaan ja niitä käsitellään siinä. Näillä tahoilla ei kuitenkaan ole pääsyä kyseiseen tietokantaan.

3. Jos toimivaltainen viranomainen, nimetty elin tai taho, joka tekee 27 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti ulkoisen hälytyksen, toteaa, että sen 26 tai 27 artiklan mukaisesti tekemä rikkomusta koskeva hälytys on myöhemmin osoittautunut perusteettomaksi, sen on peruttava tämä hälytys. Komissio poistaa asiaa koskevat tiedot viipymättä tietokannasta ja ilmoittaa osapuolille kyseisen poistamisen syyt.

Rikkomusta koskevia tietoja säilytetään sähköisessä tietokannassa ainoastaan sen ajan kuin on tarpeen niitä tarkoituksia varten, joihin tiedot kerättiin ja käsiteltiin, mutta tietoja säilytetään enintään viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona

a) pyynnön vastaanottava viranomainen ilmoittaa komissiolle 12 artiklan 2 kohdan nojalla, että unionin sisäinen rikkomus on lopetettu;

b) koordinaattori ilmoittaa koordinoitun toimen lopettamisesta 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti; tai

c) tiedot on tallennettu tietokantaan kaikkien muiden tapausten osalta.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset sähköisen tietokannan käytännön järjestelyjen ja toiminnallisten järjestelyjen toteuttamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Kulujen korvaamisesta luopuminen

1. Jäsenvaltioiden on luovuttava kaikista sellaisten kulujen korvaamisesta koskevista vaatimuksistaan, jotka ovat syntyneet tätä asetusta sovellettaessa.

2. Edellä olevan 12 artiklan mukaisten täytäntöönpanotoimien osalta pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltio on 1 kohdasta poiketen velvollinen korvaamaan pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltiolle kaikki kustannukset tai tappiot, jotka johtuvat tuomioistuimen hylkäämistä ja perusteettomiksi katsomista toimenpiteistä, siltä osin kuin ne koskevat rikkomuksen asiasisältöä.

*37 artikla***Täytäntöönpanon painopisteet**

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2020 ja sen jälkeen kahden vuoden välein vaihdettava tietoja asetuksen soveltamista koskevista täytäntöönpanon painopisteistään sekä keskenään että komission kanssa.

Näihin tietoihin on sisällyttävä

- a) tiedot markkinoiden kehityssuuntauksista, jotka saattavat vaikuttaa kuluttajien etuihin kyseisessä jäsenvaltiossa ja muissa jäsenvaltioissa;
- b) katsaus tämän asetuksen nojalla viimeisten kahden vuoden aikana toteutettuihin toimiin ja erityisesti laajalle levinneitä rikkomuksia koskeviin tutkinta- ja täytäntöönpanotoimiin;
- c) 26 artiklassa tarkoitettujen hälytysten avulla vaihdetut tilastot;
- d) kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyvät alustavat painopisteet kahden seuraavan vuoden aikana kyseisessä jäsenvaltiossa; ja
- e) ehdotukset kuluttajien etuja suojaavan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaan liittyviksi painopisteiksi kahden seuraavan vuoden aikana unionissa.

2. Komissio laatii kahden vuoden välein 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun katsauksen ja julkistaa sen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 33 artiklan soveltamista. Komissio ilmoittaa siitä Euroopan parlamentille.

3. Jos olosuhteissa tai markkinoilla tapahtuu huomattavia muutoksia kahden vuoden aikana siitä kun tiedot täytäntöönpanon painopisteistä on viimeksi esitetty, jäsenvaltioiden on päivitettävä täytäntöönpanon painopisteensä ja tiedotettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Komissio laatii yhteenvedon jäsenvaltioiden tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittamista täytäntöönpanon painopisteistä ja raportoi vuosittain 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle tämän asetuksen nojalla toteutettavien toimien asettamiseksi tärkeysjärjestykseen. Komissio vaihtaa jäsenvaltioiden kanssa parhaita käytäntöjä ja tekee vertailuja, erityisesti valmiuksien kehittämistoimien laatimiseksi.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*38 artikla***Komitea**

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

*39 artikla***Ilmoitukset**

Jäsenvaltioiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niiden sopimusten teksti, joita ne tekevät muista kuin yksittäistapauksista.

*40 artikla***Raportointi**

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2023.

2. Kyseisessä kertomuksessa esitetään arviointi tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien arviointi tähän asetukseen perustuvan kuluttajien etujen suojaamista koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan tuloksellisuudesta, erityisesti 9 artiklan mukaisten toimivaltaisille viranomaisille myönnettyjen valtuuksien osalta, sekä erityisesti selvitys siitä, miten kuluttajien etujen suojaamista koskevan unionin lainsäädännön noudattaminen elinkeinonharjoittajien keskuudessa on kehittynyt keskeisillä kuluttajamarkkinoilla, joilla käydään rajatylittävää kauppaa. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

41 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2006/2004 17 päivästä tammikuuta 2020.

42 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 17 päivästä tammikuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIITE

3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetut direktiivit ja asetukset

1. Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisessa (EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27).
3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).
4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).
5. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67): 86–100 artikla.
6. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37): 13 artikla.
7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).
8. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1).
9. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).
10. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden oikeuksista lentoliikenteessä (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 1).
11. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21): 1 artikla, 2 artiklan c alakohta ja 4–8 artikla.
12. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36): 20 artikla.
13. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).
14. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).
15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1008/2008, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä (EUVL L 293, 31.10.2008, s. 3): 22, 23 ja 24 artikla.

16. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/122/EY, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksia, pitkäkestoisia lomatuotteita, jälleenmyyntiä ja vaihtoa koskeviin sopimuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (EUVL L 33, 3.2.2009, s. 10).
 17. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1): 9, 10 ja 11 artikla ja 19–26 artikla.
 18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1).
 19. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 1).
 20. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).
 21. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63): 13 artikla.
 22. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (verkkovälitteistä kuluttajariitojen ratkaisua koskeva asetus) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1): 14 artikla.
 23. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitettuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34): 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 ja 23 artikla, 10 luku ja liitteet I ja II.
 24. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/92/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 214): 3–18 artikla ja 20 artiklan 2 kohta.
 25. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta (EUVL L 326, 11.12.2015, s. 1).
 26. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1128, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla (EUVL L 168, 30.6.2017, s. 1).
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/2395,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,****asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siirtymäjärjestelyillä, jotka koskevat IFRS 9 -standardin käyttöönotolla omaan varoihin olevan vaikutuksen lieventämistä ja suuria asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamista tiettyihin jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiin julkisen sektorin vastuisiin****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antava elin International Accounting Standards Board julkaisi 24 päivänä heinäkuuta 2014 kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 9 Rahoitusinstrumentit, jäljempänä 'IFRS 9'. IFRS 9:llä pyritään parantamaan rahoitusinstrumenttien tilinpäätösraportointia puuttamalla ongelmiin, joita tuli esiin finanssikriisin aikana. IFRS 9:ssä vastataan etenkin G20-maiden vaatimuksiin siirtyä ennakoivampaan malliin rahoitusvaroihin liittyvien odotettavissa olevien luottotappioiden kirjaamisessa. Standardi korvaa aiemman kansainvälisen tilinpäätösstandardin (IAS) 39 rahoitusvaroihin liittyvien odotettavissa olevien luottotappioiden osalta.
- (2) Komissio hyväksyi IFRS 9:n komission asetuksella (EU) 2016/2067 ⁽⁴⁾. Kyseisen asetuksen mukaan kaikkien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, jäljempänä 'laitokset', jotka laativat tilinpäätöksensä IFRS-standardien mukaisesti, on sovellettava IFRS 9:ää sen ensimmäisen tilikauden alusta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2018 tai sen jälkeen.
- (3) IFRS 9:n soveltaminen voi johtaa odotettavissa olevia luottotappioita varten tehtävien varausten äkilliseen merkittävään kasvuun, jolloin myös laitosten ydinpääoma (CET1) voi pienentyä äkillisesti. Samalla kun Baselin pankkivalvontakomiteassa jatketaan keskustelua luottotappioita varten tehtävien varausten pidemmän aikavälin sääntelykohtelusta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾ olisi vahvistettava siirtymäjärjestelyjä, joilla lievennetään odotettavissa olevien luottotappioiden kirjaamisesta mahdollisesti koituvaa merkittävää negatiivista vaikutusta ydinpääomaansa (CET1).
- (4) Euroopan parlamentti vaati kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista: IFRS 9 6 päivänä lokakuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ vaiheittaista käyttöönottojärjestelmää, joka lieventäisi IFRS 9:n uuden arvonalentumismallin vaikutusta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 8. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 209, 30.6.2017, s. 36.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. joulukuuta 2017.

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) 2016/2067, annettu 22 päivänä marraskuuta 2016, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 9 osalta (EUVL L 323, 29.11.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

- (5) Laitosten, joiden ydinpääoman (CET1) määrä IFRS 9:n ensimmäisen soveltamispäivän avaustaseessa on pienempi kuin edellisen päivän päätöstaseessa sen vuoksi, että luottotappiovaraukset – mukaan lukien niiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien, jotka ovat IFRS 9:n liitteessä A, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 ⁽¹⁾ liitteessä, jäljempänä 'IFRS 9 -liite', olevan määritelmän mukaisesti luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneita, koko voimassaolajalta odotettavissa olevia tappioita vastaava luottotappiovaraus – ovat kasvaneet, olisi voitava sisällyttää osa luottotappiovarausten lisäyksestä ydinpääomaansa (CET1) siirtymäkauden ajan. Kyseisen siirtymäkauden keston olisi oltava enintään viisi vuotta ja sen olisi alettava vuonna 2018. Ydinpääomaan (CET1) sisällytettävän luottotappiovarausosuuden olisi pienennyttävä ajan mittaan nollaan, jotta varmistetaan, että vaatimuksia sovelletaan täysimääräisesti siirtymäkauden päättymistä seuraavasta päivästä alkaen. Luottotappiovarausten vaikutusta ydinpääomaan (CET1) ei tulisi neutraloida täysin siirtymäkauden aikana.
- (6) Laitosten olisi päätettävä, soveltavatko ne kyseisiä siirtymäjärjestelyjä, ja ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Laitoksella olisi oltava mahdollisuus kumota alkuperäinen päätöksensä kerran siirtymäkauden aikana. Muutokselle on saatava ennakkohyväksyntä toimivaltaiselta viranomaiselta, jonka olisi varmistettava, että muutoksen taustalla ei ole pyrkimys käyttää hyväksi sääntelyn katvealueita.
- (7) Koska makrotalousnäkömien heikkeneminen voi johtaa sen päivän jälkeen, jona laitos alkaa soveltaa IFRS 9:ää, jälkeen kirjattujen luottotappiovarausten odottamattomaan kasvuun, laitoksille olisi tällaisessa tapauksessa annettava lisähelpotusta.
- (8) Laitoksilla, jotka päättävät soveltaa siirtymäjärjestelyjä, olisi oltava velvollisuus mukauttaa niiden lakisäateisten pääomavaatimusten, joihin luottotappiovaraukset välittömästi vaikuttavat, laskentaa sen varmistamiseksi, että laitokset eivät saa aiheuttomia pääomahuojennuksia. Esimerkiksi erityistä luottoriskioikaisua, jolla vastuuarvoa pienennetään laskettaessa luottoriskiä standardimenetelmällä, olisi pienennettävä vastuuarvoa suurentavalla kertoimella. Näin varmistettaisiin, että laitos ei hyödy samanaikaisesti sekä siirtymäjärjestelyistä johtuvasta ydinpääoman (CET1) kasvusta että vastuuarvon pienenemisestä.
- (9) Laitosten, jotka päättävät soveltaa tässä asetuksessa määritettyjä IFRS 9 -siirtymäjärjestelyjä, olisi julkistettava omat varansa, pääomaosuutensa ja vähimmäisomavaraisuusasteensa sekä näiden järjestelyjen mukaisina että ilman niiden vaikutusta, jotta yleisö pystyy hahmottamaan kyseisten siirtymäjärjestelyjen vaikutukset.
- (10) On myös tarkoituksenmukaista säätää siirtymäjärjestelyistä, joiden mukaisesti suurten asiakasriskien rajaa ei tarvitse soveltaa tiettyihin jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin. Siirtymäkauden keston olisi oltava kolme vuotta 1 päivästä tammikuuta 2018 lukien sellaisten tämäntyyppisten vastuiden osalta, jotka on kirjattu 12 päivänä joulukuuta 2017 tai sen jälkeen. Sen sijaan sellaisiin tämäntyyppisiin vastuisiin, jotka on kirjattu ennen kyseistä päivää, olisi vapautettava uusista säännöksistä määräajaksi ja niihin olisi voitava edelleen soveltaa suuria asiakasriskejä koskevaa vapautusta.
- (11) Jotta tässä asetuksessa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä voidaan soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2018, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (12) Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi sen vuoksi muutettava,

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1126/2008, annettu 3 päivänä marraskuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

1) Lisätään artikla seuraavasti:

”473 a artikla

IFRS 9 -standardin käyttöönotto

1. Poiketen siitä, mitä 50 artiklassa säädetään, seuraavat voivat tämän artiklan 6 kohdassa säädetyn siirtymäkauden loppuun saakka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän kohdan mukaisesti lasketun määrän:

- laitokset, jotka laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;
- laitokset, jotka tämän asetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti;
- laitokset, jotka arvostavat omaisuuseränsä ja taseen ulkopuoliset eränsä ja määrittävät omat varansa noudattaen direktiivin 86/635/ETY mukaisia tilinpäätösstandardeja, joissa käytetään samaa odotettavissa olevien luottotappioiden mallia kuin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyissä kansainvälisissä tilinpäätösstandardeissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan seuraavien erien yhteismääränä:

- vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{SA}):

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

jossa

$A_{2,SA}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä;

$A_{4,SA}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen määrien pohjalta;

f = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t = määrien $A_{2,SA}$ ja $A_{4,SA}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu;

- vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, seuraavalla kaavalla laskettava määrä (AB_{IRB}):

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

jossa

$A_{2,IRB}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu määrä mukautettuna 5 kohdan a alakohdan mukaisesti;

$A_{4,IRB}$ = 4 kohdan mukaisesti laskettu määrä 3 kohdan mukaisesti laskettujen ja 5 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti mukautettujen määrien pohjalta;

f = 6 kohdassa säädetty sovellettava kerroin;

t = määrien $A_{2,IRB}$ ja $A_{4,IRB}$ verovähennyskelpoisuudesta johtuva ydinpääoman (CET1) kasvu.

2. Laitosten on laskettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä $A_{2,SA}$ ja 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä $A_{2,IRB}$ erikseen vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, ja vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, ja asetettava täksi määräksi tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisista määristä suurempi:

a) nolla;

b) i alakohdan mukaisesti laskettu määrä vähennettynä ii alakohdan mukaisesti lasketulla määrällä:

- i) IFRS 9:n, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EU) N:o 1126/2008 liitteessä, jäljempänä 'IFRS 9 -liite', 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä;
- ii) kansainvälisen tilinpäätösstandardi IAS 39:n, 9 kappaleessa määritellyistä lainoista ja muista saamisista, eräpäivään asti pidettävistä sijoituksista ja muista myytävissä olevista rahoitusvaroista kuin oman pääoman ehtoisista instrumenteista ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevista osuuksista tai osakkeista kertyneiden, IAS 39:n, sellaisena kuin se esitetään komission asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteessä, 63, 64, 65, 67, 68 ja 70 kappaleen mukaisesti määritettyjen arvonalentumistappioiden yhteenlaskettu määrä 31 päivänä joulukuuta 2017 tai IFRS 9:n ensimmäistä soveltamispäivää edeltävänä päivänä.

3. Laitosten on laskettava määrä, jolla a alakohdassa tarkoitettu määrä ylittää b alakohdassa tarkoitettua määrän, erikseen vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, ja vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja:

- a) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä raportointipäivänä;
- b) IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summa, pois lukien IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaava tappiota koskeva vähennyserä 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä.

4. Kun vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisia riskipainoja, 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritelty määrä on suurempi kuin 3 kohdan b alakohdassa määritelty määrä, laitosten on asetettava määräksi $A_{4,SA}$ näiden määrien välinen erotus, ja muussa tapauksessa niiden on asetettava määräksi $A_{4,SA}$ nolla.

Kun vastuista, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, 3 kohdan a alakohdan mukaisesti määritelty määrä on 5 kohdan b alakohdan soveltamisen jälkeen suurempi kuin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kyseisille vastuille laskettu määrä 5 kohdan c alakohdan soveltamisen jälkeen, laitosten on asetettava määräksi $A_{4,IRB}$ näiden määrien välinen erotus, ja muussa tapauksessa niiden on asetettava määräksi $A_{4,IRB}$ nolla.

5. Sellaisten vastuiden osalta, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisia riskipainoja, laitosten on sovellettava 2–4 kohtaa seuraavasti:

- a) laskiessaan määrää $A_{2,IRB}$ laitosten on vähennettävä kustakin tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdan mukaisesti lasketusta määrästä 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketujen odotettavissa olevien

tappioiden summa 31 päivänä joulukuuta 2017 tai IFRS 9:n ensimmäistä soveltamispäivää edeltävänä päivänä. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä on vähennyksen tuloksena negatiivinen, laitoksen on asetettava kyseiseksi määräksi nolla. Jos tämän artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu määrä on vähennyksen tuloksena negatiivinen, laitoksen on asetettava kyseiseksi määräksi nolla;

- b) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot raportointipäivänä. Jos laskennan tulos on negatiivinen, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi määräksi nolla;
- c) laitosten on korvattava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu määrä IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.5 kappaleen mukaisesti määritettyjen 12 kuukaudelta odotettavissa olevien luottotappioiden ja IFRS 9 -liitteessä olevan 5.5.3 kappaleen mukaisesti määritetyn koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavan tappiota koskevan vähennyserän summalla, jossa ei ole huomioitu IFRS 9 -liitteen lisäyksessä A määriteltyjen luottoriskin johdosta arvoltaan alentuneiden rahoitusvaroihin kuuluvien erien koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita vastaavaa tappiota koskevaa vähennyserää 1 päivänä tammikuuta 2018 tai IFRS 9:n ensimmäisenä soveltamispäivänä ja josta on vähennetty samaisiin vastuisiin liittyvät 158 artiklan 5, 6 ja 10 kohdan mukaisesti lasketut odotettavissa olevat tappiot. Jos laskennan tulos on negatiivinen, laitoksen on asetettava tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi määräksi nolla.

6. Laitosten on sovellettava 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua määrän AB_{SA} ja b alakohdassa tarkoitettua määrän AB_{IRB} laskennassa seuraavia kertoimia:

- a) 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana 0,95;
- b) 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana 0,85;
- c) 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana 0,7;
- d) 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana 0,5;
- e) 1 päivän tammikuuta 2022 ja 31 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana 0,25.

Laitosten, joiden tilikausi alkaa myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2018 mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2019, on muutettava ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa tarkoitettua päivämäärä vastamaan omaa tilikauttaan, ilmoitettava muutetut päivämäärät toimivaltaiselle viranomaiselle ja julkistettava ne.

Laitosten, jotka alkavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja tilinpäätösstandardeja 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen, on sovellettava asianmukaisia kertoimia ensimmäisen alakohdan b–e alakohdan mukaisesti niin, että ne aloittavat kyseisten tilinpäätösstandardien ensimmäistä soveltamisvuotta vastaavasta kertoimesta.

7. Laitoksen, joka sisällyttää ydinpääomaansa (CET1) tämän artiklan 1 kohdan mukaisen määrän, on laskettava uudelleen kaikki sellaiset tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU säädetyt vaatimukset, joiden määrittämisessä käytetään jotakin seuraavista tekijöistä, jättäen huomiotta ydinpääomaan (CET1) sisällyttämiensä luottotappiovarausten vaikutuksen näihin tekijöihin:

- a) ydinpääomasta (CET1) 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla vähennettävä tai 48 artiklan 4 kohdan nojalla riskipainotettava laskennallisten verosaamisten määrä;

- b) 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty vastuuarvo, ja siten erityiset luottoriskioikaisut, joilla vastuuarvoa pienennetään, kerrotaan seuraavalla korotuskertoimella (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

jossa

AB_{SA} = 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti laskettu määrä;

RA_{SA} = erityisten luottoriskioikaisujen kokonaismäärä;

- c) 62 artiklan d alakohdan mukaisesti laskettu toissijaisen pääoman (T2) erien määrä.

8. Tämän artiklan 6 kohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana laitosten, jotka ovat päättäneet soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, on julkistettava kahdeksannessa osassa vaadittujen tietojen lisäksi omien varojensa, ydinpääomansa (CET1) ja ensisijaisen pääomansa (T1) määrä sekä ydinpääoman (CET1) osuus, ensisijaisen pääoman (T1) osuus, kokonaispääomaosuus ja vähimmäisomavaraisuusaste, jotka niillä olisi, jos ne eivät olisi soveltaneet tätä artiklaa.

9. Kunkin laitoksen on päätettävä, soveltaako se tässä artiklassa säädettyjä järjestelyjä siirtymäkaudella, ja ilmoitettava päätöksestään toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään helmikuuta 2018 mennessä. Laitos voi siirtymäkauden aikana kumota alkuperäisen päätöksensä tässä artiklassa säädettyjen siirtymäjärjestelyjen soveltamisesta yhden kerran, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkistettava kaikki tämän alakohdan mukaisesti tekemänsä päätökset.

Laitos, joka on päättänyt soveltaa tässä artiklassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä, voi päättää olla soveltamatta 4 kohtaa, jolloin se ilmoittaa päätöksestä toimivaltaiselle viranomaiselle 1 päivään helmikuuta 2018 mennessä. Tällöin laitoksen on asetettava 1 kohdassa tarkoitetuksi määräksi A_4 nolla. Laitos voi siirtymäkauden aikana yhden kerran päättää kumota alkuperäisen päätöksensä, mikäli se saa tähän etukäteisluvan toimivaltaiselta viranomaiselta. Laitosten on julkistettava tämän alakohdan mukaisesti tekemänsä päätökset.

10. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti EPV antaa ohjeet tässä artiklassa säädetystä julkistamisvaatimuksista 30 päivään kesäkuuta 2018 mennessä.”

2) Lisätään 493 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 395 artiklan 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksille minkä tahansa tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen ja tämän artiklan 6 kohdassa säädettyjen ehtojen täyttävän vastuun seuraaviin rajoihin asti:

- a) 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2018 saakka;
- b) 75 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2019 saakka;
- c) 50 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2020 saakka.

Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja rajoja sovelletaan vastuuarvoihin sen jälkeen kun on huomioitu 399–403 artiklan mukaisten luottoriskin vähentämistekniikoiden vaikutus.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan seuraaviin vastuisiin:

- a) omaisuus-erät, jotka ovat saamia jäsenvaltioiden keskushallinnoilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta;

- b) omaisuususerät, jotka ovat jäsenvaltioiden keskushallintojen, keskuspankkien tai julkisyhteisöjen ja julkisoikeudellisten laitosten nimenomaisesti takaamia saamia;
- c) muut jäsenvaltioiden keskushallinnoilta, keskuspankeilta tai julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olevat tai niiden takaamat vastuut;
- d) omaisuususerät, jotka ovat sellaisia saamia jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamia valtiolta;
- e) muut jäsenvaltioiden aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta olevat tai niiden takaamat vastuut, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamia valtiolta.

Tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan osalta vain sellaisiin julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta oleviin tai niiden takaamiin omaisuususeriin ja muihin vastuisiin, joita käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamia valtiolta, aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta. Kun julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olevia tai niiden takaamia omaisuususeriä ja muita vastuita käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuten saamia aluehallinnolta tai paikallisviranomaisilta, tämän artiklan 4 kohdan mukaisia siirtymäjärjestelyjä sovelletaan vain sellaisiin kyseiseltä aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta oleviin vastuisiin, joita käsitellään 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti kuten saamia valtiolta.

6. Tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä siirtymäjärjestelyjä sovelletaan vain sellaisiin tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin vastuisiin, jotka täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

- a) vastuuseen sovellettaisiin 0 prosentin riskipainoa 495 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se oli 31 päivänä joulukuuta 2017, nojalla;
- b) vastuu on kirjattu 12 päivänä joulukuuta 2017 tai sen jälkeen.

7. Ennen 12 päivää joulukuuta 2017 kirjattu tämän artiklan 5 kohdan mukainen vastuu, johon 31 päivänä joulukuuta 2017 sovellettiin 0 prosentin riskipainoa 495 artiklan 2 kohdan nojalla, vapautetaan 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/2396,**annettu 13 päivänä joulukuuta 2017,****asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) 2015/1017 muuttamisesta Euroopan strategisten investointien rahaston voimassaoloajan pidentämisen osalta sekä kyseistä rahastoa ja Euroopan investointineuvontakeskusta koskevien teknisten parannusten tekemiseksi**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 172 ja 173 artiklan, 175 artiklan kolmannen kohdan ja 182 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sen jälkeen, kun komissio antoi 26 päivänä marraskuuta 2014 tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma”, jäljempänä ’investointiohjelma’, edellytykset investointien lisäämiselle ovat parantuneet ja luottamus Euroopan talouteen ja kasvuun on palaamassa. Unionin talouden lievä elpyminen jatkuu nyt neljättä vuotta, ja bruttokansantuote kasvoi 2 prosenttia vuonna 2015, mutta työttömyysasteet ovat edelleen korkeampia kuin ennen kriisiä. Investointiohjelman mukaisesti aloitetut kattavat toimet tuottavat jo konkreettisia tuloksia huolimatta siitä, ettei vielä ole mahdollista arvioida Euroopan strategisten investointien rahaston, jäljempänä ’ESIR-rahasto’, vaikutusta kasvuun kokonaisuudessaan, koska suurten investointihankkeiden makrotaloudelliset vaikutukset eivät näy välittömästi. Investoinnit ovat kasvaneet vähitellen vuonna 2017, mutta investointitahti on edelleen verkkainen ja jää alle pitkän aikavälin tason.
- (2) Tämä positiivinen investointien muutosvauhti olisi säilytettävä ja toimia jatkettava, jotta investointien pitkän aikavälin suuntaus voidaan palauttaa kestäväälle tasolle tavalla, jolla on vaikutusta reaalitalouteen. Investointiohjelman mekanismit toimivat ja niitä olisi vahvistettava, jotta yksityiset investoinnit jatkuvat unionin tulevaisuuden kannalta tärkeillä aloilla ja niillä osa-alueilla, joilla esiintyy edelleen markkinoiden toimintahäiriöitä tai epätyydyttäviä investointitilanteita, jotta voidaan saada aikaan merkittäviä makrotaloudellisia vaikutuksia ja auttaa luomaan työpaikkoja.
- (3) Komissio antoi 1 päivänä kesäkuuta 2016 tiedonannon ”Euroopassa investoidaan taas – Tilannekatsaus Euroopan investointiohjelmaan ja seuraavat toimet”. Siinä esitellään investointiohjelmalla tähän mennessä saavutettuja tuloksia ja suunnitelmia seuraaviksi vaiheiksi, joita ovat esimerkiksi ESIR-rahaston voimassaoloajan jatkaminen alkupeleistä kolmen vuoden kautta pidemmäksi ajaksi, pk-yrityksikunnan laajentaminen nykyisten puitteiden mukaisesti ja Euroopan investointineuvontakeskuksen, jäljempänä ’investointineuvontakeskus’, kehittäminen.
- (4) Euroopan tilintarkastustuomioistuin antoi 11 päivänä marraskuuta 2016 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) 2015/1017 muuttamisesta ja sen liitteenä olevasta asetuksen (EU) 2015/1017 18 artiklan 2 kohdan mukaisesta komission arvioinnista lausunnon ”ESIR: varhainen vahvistamis- ja laajentamishdotus”.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 57.

⁽²⁾ EUVL C 185, 10.3.2017, s. 62.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. joulukuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 12. joulukuuta 2017.

- (5) ESIR-rahasto, jonka Euroopan investointipankkiryhmä (EIP-ryhmä) perusti ja jota se rahoittaa osittain, etenee määrällisesti kohti tavoitettaan, joka on saada aikaan vähintään 315 000 000 000 euron lisäinvestoinnit reaalityökalouteen vuoden 2018 puoliväliin mennessä. Markkinoiden reagoiminen ja niiden vastaanottokyky ovat olleet erityisen nopeita pk-yrityksissä, jossa ESIR-rahaston tulokset ovat ylittäneet kaikki odotukset, mihin on vaikuttanut myös se, että käynnistämisen nopeuttamiseksi on käytetty nykyisiä Euroopan investointirahaston (EIR) toimivaltuuksia ja välineitä (InnovFin, pk-yritysten takausjärjestelmä, yritysten kilpailukykyä ja pk-yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) lainantakausjärjestely ja Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', riskipääomavaltuus (RCR). Heinäkuussa 2016 pk-yrityksikunaa korotettiin sen vuoksi 500 000 000 eurolla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017⁽¹⁾ mukaisissa nykyisissä puitteissa. Suurempi osuus rahoituksesta on määrä kohdentaa pk-yrityksille, koska pk-yritysten rahoituksen kysyntä ESIR-rahastosta on markkinoilla poikkeuksellisen suurta. Tämän johdosta ESIR-rahaston riskikantokyvyn lisäyksestä 40 prosenttia olisi kohdistettava parantamaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta.
- (6) Eurooppa-neuvosto totesi 28 päivänä kesäkuuta 2016, että Euroopan investointiohjelma, erityisesti Euroopan strategisten investointien rahasto (ESIR), oli jo tuottanut konkreettisia tuloksia ja oli ollut merkittävä toimi, jonka avulla oli saatu liikkeelle yksityisiä investointeja hyödyntäen samalla järkevästi niukkoja budjettivaroja. Eurooppa-neuvosto totesi, että komissio aikoo esittää pian ESIR-rahaston tulevaisuutta koskevia ehdotuksia, joita Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi käsiteltävä kiireellisesti.
- (7) ESIR-rahasto perustettiin aluksi kolmivuotiskaudeksi, ja sen tavoitteena oli aikaansaada vähintään 315 000 000 000 euron investoinnit ja tukea näin kasvun ja työpaikkojen edistämisen tavoitetta. Tarve saavuttaa tämä yleistavoite ei saisi kuitenkaan olla tärkeämpää kuin valittujen hankkeiden täydentävyys. Unioni onkin sitoutunut sekä jatkamaan ESIR-rahaston investointikautta ja lisäämään rahoituskapasiteettia että kiinnittämään enemmän huomiota täydentävyyteen. Rahaston oikeudellinen jatkaminen kattaa nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen voimassaoloajan, ja päämääränä on saada aikaan investointeja yhteensä vähintään 500 000 000 000 euron arvosta vuoteen 2020 mennessä. Jotta ESIR-rahaston rahoituskapasiteettia voidaan lisätä entisestään ja saavuttaa tavoitteena oleva investointien määrän kaksinkertaistaminen, on ensisijaisen tärkeää, että myös jäsenvaltiot osallistuvat rahoitukseen.
- (8) ESIR-rahaston ja sen toteuttamisen tarjoamia mahdollisuuksia voidaan hyödyntää kokonaisuudessaan vain, jos pannaan täytäntöön toimia, joiden tavoitteena on vahvistaa sisämarkkinoita, luoda suotuisa liiketoimintaympäristö ja toteuttaa sosiaalisesti tasapainoisia ja kestäviä rakenneuudistuksia. Keskeisenä ESIR-rahaston onnistumisen kannalta ovat myös jäsennellyt hankkeet, jotka ovat osa jäsenvaltioiden tason investointi- ja kehittämisohjelmia.
- (9) Vuoden 2020 jälkeisen ajan osalta komissio aikoo esittää tarvittavat ehdotukset, joilla varmistetaan, että strategiset investoinnit pysyvät kestävällä tasolla. Lainsäädäntöehdotusten olisi perustuttava komission kertomuksen päätelmiin ja riippumattomaan arviointiin, johon olisi sisällyttävä makrotaloudellinen arvio investointien tukijärjestelmän jatkamisen hyödyllisyydestä. Kertomuksessa ja riippumattomassa arvioinnissa olisi myös tarkasteltava soveltuvin osin asetuksen (EU) 2015/1017, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, soveltamista jatkettulla ESIR-kaudella.
- (10) ESIR-rahaston, sellaisena kuin se on jatkettuna tällä asetuksella, olisi puuttuttava jäljellä oleviin markkinoiden toimintapuutteisiin ja epätydyttäviin investointitilanteisiin ja jatkettava täydentävyyttä korostaen yksityisen sektorin rahoituksen ohjaamista investointeihin, jotka ovat ratkaisevan tärkeitä Euroopan tulevalle työllisyydelle – myös nuorten työllisyydelle – kasvulle ja kilpailukyvyille. Näihin kuuluvat investoinnit energia-, ympäristö- ja ilmastotoimiin, sosiaaliseen ja inhimilliseen pääomaan ja niihin liittyvään infrastruktuuriin, terveydenhuoltoon, tutkimukseen ja innovointiin, rajat ylittävään ja kestäväan liikenteeseen sekä digitaaliseen muutokseen. Erityisesti olisi vahvistettava ESIR-rahastosta tuettuja toimia, joilla pyritään saavuttamaan Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/1017, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto (EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1).

koskevan puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP21) asetetun unionin kunnianhimoiset tavoitteet ja täyttämään unionin sitoumus vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla. Jotta voidaan vahvistaa ESIR-rahaston ilmastotoimiosiota, EIP:n olisi hyödynnettävä kokemustaan yhtenä maailman suurimmista ilmastorahoituksen antajista ja käytettävä kansainvälisesti sovittuja parhaita menetelmiään ilmastotoimihankkeiden osien tai niiden kustannusosuuksien määrittämiseksi uskottavalla tavalla. Hankkeita ei pitäisi keinotekoisesti järjestää niin, että ne ovat pk-yritysten ja pienten mid-cap-yritysten määritelmien mukaisia. Rahoitusta olisi kohdennettava entistä enemmän myös energiaverkkojen yhteenliittämistä koskeviin ensisijaisiin hankkeisiin ja energiatehokkuushankkeisiin.

Lisäksi ESIR-rahaston tukea moottoriteitä varten olisi rajoitettava niin, että tuetaan vain yksityisen ja/tai julkisen sektorin investointeja liikenteeseen koheesiomaissa ja vähemmän kehittyneillä alueilla tai rajat ylittäviin liikennehankkeisiin, tai jos tuki on tarpeen liikenneturvallisuuden tehostamiseksi, ylläpitämiseksi tai parantamiseksi, älykkään liikennejärjestelmän laitteiden kehittämiseksi, Euroopan laajuisen liikenneverkon nykyisten moottoriteiden eheyden ja tason takaamiseksi, mukaan lukien etenkin turvalliset pysäköintialueet, vaihtoehtoisten puhtaiden polttoaineiden jakeluasemat ja sähköajoneuvojen latausjärjestelmät, tai Euroopan laajuisen liikenneverkon loppuun saattamiseksi vuoteen 2030 mennessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1316/2013 ⁽¹⁾ ja (EU) N:o 1315/2013 ⁽²⁾ mukaisesti. Digitaalialalla olisi digitaalista taloutta koskevan unionin kunnianhimoisen toimintapolitiikan puitteissa asetettava uusia digitaalista infrastruktuuria koskevia tavoitteita sen varmistamiseksi, että digitaalinen kuilu kurotaan umpeen ja että unioni on globaali edelläkävijä niin kutsutun esineiden internetin, lohkoketjuteknologian, kyberturvallisuuden ja verkkoturvallisuuden uudella aikakaudella. Vaikka maatalouden, metsätalouden, kalastuksen, vesiviljelyn ja laajemman biotalouden muita osia koskevien alojen hankkeet ovatkin jo tukikelpoisia, olisi selkeyden vuoksi nimenomaisesti säädettävä, että tällaiset hankkeet kuuluvat yleisiin tavoitteisiin, jotka täyttävät ESIR-rahaston tukikelpoisuusvaatimukset.

- (11) Kulttuurialalla ja luovilla aloilla on keskeinen asema Euroopan uudelleenteollistamisessa, ne ovat kasvun liikkeelle-paneva voima ja niillä on strategiset mahdollisuudet saada aikaan innovatiivisia heijastusvaikutuksia muille toimialoille, kuten matkailuun, vähittäismyyntiin ja digitaaliteknologioihin. ESIR-rahaston olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1295/2013 ⁽³⁾ perustetun Luova Eurooppa -ohjelman ja kyseisen asetuksen nojalla perustetun kulttuurialan ja luovien alojen lainantakausvälineen lisäksi autettava korjaamaan pääomavajasta näillä aloilla tarjoamalla Luova Eurooppa -ohjelmasta ja kulttuurialan ja luovien alojen lainantakausvälineestä annettavaa tukea täydentävää lisätukea, jotta voidaan antaa rahoitusta useammille näistä korkean riskiprofiilin hankkeista.
- (12) ESIR-rahaston olisi tuettava myös unionissa sijaitsevien yhteisöjen toimia, jotka ulottuvat unionin ulkopuolelle, silloin kun niillä edistetään investointeja unionissa ja erityisesti kun ne sisältävät rajat ylittäviä osia. Investointineuvontakeskuksen olisi annettava ennakoivaa tukea näiden toimien edistämiseksi ja niihin kannustamiseksi.
- (13) Täydentävyyttä, joka on ESIR-rahaston keskeinen periaate, olisi korostettava enemmän hankkeiden valinnassa. Toimien tulisinakin kuulua ESIR-tuen piiriin vain silloin, kun niillä korjataan selkeästi määritettyjä markkinoiden toimintapuutteita tai epätydyttäviä investointitilanteita. Infrastruktuuri- ja innovointi-ikkunan mukaiset sellaista fyysistä infrastruktuuria koskevat toimet, joka yhdistää vähintään kaksi jäsenvaltiota, mukaan lukien sähköinen infrastruktuuri ja erityisesti laajakaistainfrastruktuuri sekä tällaisen infrastruktuurin rakentamiseen, toteuttamiseen, ylläpitoon tai toimintaan tarvittavat palvelut, olisi katsottava vahvaksi osoitukseksi täydentävyydestä niiden tyyppillisen vaikean luonteen vuoksi ja koska ne tuottavat merkittävää lisäarvoa unionille.
- (14) ESIR-rahaston varat olisi yleensä kohdennettava hankkeisiin, joilla on korkeampi riskiprofiili kuin EIP:n tavanomaisilla toimilla tuettavilla hankkeilla, ja ESIR-rahaston investointikomitean, jäljempänä 'investointikomitea', olisi täydentävyyttä arvioidessaan kiinnitettävä huomiota riskeihin, jotka estävät investointeja, kuten maa-, ala- tai aluekohtaiset riskit ja innovointiin liittyvät riskit, jotka koskevat erityisesti kasvua, kestävyttä ja tuottavuutta lisääviä testaamattomia teknologioita.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkoverkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1295/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta ja päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 221).

- (15) Jotta voitaisiin varmistaa ESIR-rahaston laajempi maantieteellinen kattavuus ja tehostaa ESIR-rahaston toimintaa, olisi kannustettava toimia, joissa tukimuodot, joita ei tarvitse maksaa takaisin, ja/tai unionin yleiseen talousarvioon perustuvat rahoitusvälineet, kuten Euroopan rakenne- ja investointirahastot tai asetuksella (EU) N:o 1316/2013 perustetun Verkkojen Eurooppa -välineen ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013⁽¹⁾ perustetun tutkimuksen ja innovoinnin Horisontti 2020 -puiteohjelman mukainen rahoitus, yhdistetään EIP-ryhmän rahoituksen kanssa, mukaan lukien ESIR-rahaston mukainen EIP:n rahoitus, sekä muilta sijoittajilta saadun rahoituksen kanssa. Yhdistämisen tarkoituksena on parantaa unionin varainkäytöllä aikaansaatu lisäarvoa houkuttelemalla lisärahoitusta yksityisiltä sijoittajilta ja varmistaa, että tuetut toimet ovat taloudellisesti ja rahoituksellisesti toteutuskelpoisia. Tätä varten Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusvälineiden määrärahoista siirrettiin tätä asetusta koskevan komission ehdotuksen esittelyn yhteydessä 1 000 000 000 euroa kyseisen välineen avustuksia koskevaan osaan, jotta voidaan helpottaa rahoituksen yhdistämistä ESIR-rahaston tuen kanssa. Helmikuussa 2017 käynnistettiin menestyksekkäästi tähän liittyvä ehdotuspyyntö ("blending call"). Lisäksi 145 000 000 euroa siirretään muihin asiaan liittyviin, erityisesti energiatehokkuutta edistäviin, välineisiin. Tarvitaan lisätoimia, jotta voidaan varmistaa unionin varojen ja ESIR-tuen helppo yhdistäminen.

Vaikka komissio on jo julkaissut konkreettisia ohjeita tästä aiheesta, unionin varojen ja ESIR-tuen yhdistämisessä noudatettavaa toimintaperiaatetta olisi vielä kehitettävä, jotta voidaan lisätä investointeja, jotka hyötyvät ESIR-rahaston yhdistämisestä unionin varoihin syntyvästä vipuvaikutuksesta, ja tässä olisi otettava huomioon mahdollinen lainsäädännöllinen kehitys. Jotta varmistettaisiin taloudellinen tehokkuus ja riittävä vipuvaikutus, tällainen yhdistetty rahoitus saisi periaatteessa kattaa korkeintaan 90 prosenttia hankkeiden kokonaiskustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla ja korkeintaan 80 prosenttia kaikilla muilla alueilla.

- (16) Jotta voidaan lisätä ESIR-rahaston käyttöä vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla, ESIR-rahaston tuen piiriin kuuluvien yleisten tavoitteiden soveltamisalaa olisi laajennettava. Investointikomitean olisi tutkittava tällaiset hankkeet, ja niihin on sovellettava samoja tukikelpoisuuskriteerejä asetuksella (EU) 2015/1017 perustetun takauksen (EU-takaus) käytön osalta, mukaan lukien täydentävyysperiaate. Koska ESIR-tukeen oikeutettujen hankkeiden kokoa ei pitäisi rajoittaa, pienimuotoisia hankkeita ei pitäisi estää hakemasta ESIR-rahoitusta. Tarvitaan myös lisätoimia teknisen tuen lisäämiseksi ja ESIR-rahaston markkinoinniseksi vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla.
- (17) Investointijärjestelyt ovat olennainen väline markkinoiden toimintahäiriöihin puuttumisessa, etenkin kun rahoitetaan useita eri hankkeita tai alueellisia tai alakohtaisia hankkeita, mukaan lukien energiatehokkuushankkeet ja rajat ylittävät hankkeet. On myös tärkeää kannustaa kumppanuuteen kansallisten kehityspankkien tai -laitosten kanssa muun muassa investointijärjestelyjen perustamiseksi. Yhteistyö rahoituksen välittäjien kanssa voi myös olla tältä osin tärkeässä asemassa. Tällöin EIP:n olisi soveltuviin tapauksiin annettava pienimuotoisten osahankkeiden arviointi, valinta ja seuranta rahoituksen välittäjien tai hyväksytyjen tukikelpoisten toimintavälineiden tehtäväksi.
- (18) Jos pienimuotoisten hankkeiden arviointi, valinta ja seuranta on annettu rahoituksen välittäjien tai hyväksytyjen tukikelpoisten toimintavälineiden tehtäväksi, investointikomitean ei pitäisi pidättää itsellään oikeutta hyväksyä EU:n takauksen käyttöä EIP:n rahoitus- ja investointitoimiin kuuluvissa osahankkeissa, jos ESIR-rahaston osuus näissä pienimuotoisissa osahankkeissa on määriteltyä raja-arvoa pienempi. ESIR-rahaston johtokunnan, jäljempänä 'johtokunta', olisi tarvittaessa annettava ohjeita siitä, mitä menettelyä investointikomitean on käytettävä tämän raja-arvon ylittävien osahankkeiden arvioinnissa.
- (19) Jotta ESIR-rahastosta voitaisiin tukea investointeja, unionin olisi myönnettävä koko investointikaudelle EU-takaus, jonka ei tulisi missään vaiheessa ylittää 26 000 000 000:a euroa, ja tästä enintään 16 000 000 000:n euron olisi oltava käytettävissä ennen 6 päivää heinäkuuta 2018.
- (20) Odotuksena on, että kun EU:n takaus yhdistetään EIP:ltä saatavaan 7 500 000 000 euron rahamäärään, ESIR-rahastosta myönnettyllä tuella saadaan aikaan 100 000 000 000 euron arvosta EIP:n ja EIR:n lisäinvestointeja. ESIR-rahaston tukeman 100 000 000 000 euron rahamäärän odotetaan tuottavan vähintään 500 000 000 000 euron lisäinvestoinnit reaali talouteen vuoden 2020 loppuun mennessä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).

- (21) Jotta unionin yleisestä talousarviosta voitaisiin rahoittaa osittain EU:n takuurahastoon lisäinvestointeja varten osoitettava rahoitusosuus, olisi Verkkojen Eurooppa -välineessä käytettävissä olevia määrärahoja siirrettävä asetuksen (EU) N:o 1316/2013 mukaisesti, samoin kuin Verkkojen Eurooppa -välineen vieraan pääoman ehtoisestä rahoitusvälineestä ja vuoden 2020 Euroopan energia-, ilmastonmuutos- ja infrastruktuurirahastosta ("Marguerite-rahasto") saatavista tuloista ja palautuksista käytettävissä olevia määrärahoja. Jotta määrärahoja voidaan siirtää tuloista ja palautuksista, olisi hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ 140 artiklan 6 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa koskeva poikkeus, jotta sallitaan niiden käyttö muussa rahoitusvälineessä.
- (22) ESIR-rahastosta tuetuista investoinneista saatujen kokemusten perusteella takuurahaston tavoitesumma olisi saatettava 35 prosenttiin yhteenlasketuista EU:n takuuvälivoitteista, joilla siten varmistetaan riittävä suojataso.
- (23) Koska pk-yritysten rahoituksen kysyntä ESIR-rahastosta on markkinoilla poikkeuksellisen suurta ja sen odotetaan jatkuvan, ESIR-rahaston pk-yrityksikunaa olisi laajennettava. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sosiaalisiin yrityksiin ja sosiaalipalveluihin, myös kehittämällä ja ottamalla käyttöön uusia välineitä, jotka vastaavat sosiaalisten yritysten ja sosiaalipalvelujen tarpeita ja erityispiirteitä.
- (24) EIP:n ja EIR:n olisi varmistettava, että lopulliset edunsaajat, myös pk-yritykset, ovat tietoisia ESIR-rahaston tuen olemassaolosta, jotta EU:n takaus tunnettaisiin paremmin. Jokaiseen ESIR-rahaston tukea koskevaan sopimukseen olisi sisällytettävä selkeä viittaus ESIR-rahastoon.
- (25) Jotta ESIR-rahaston toimien avoimuutta voidaan lisätä, investointikomitean olisi selitettävä päätöksissään, jotka julkistetaan ja asetetaan helposti saataville, ne syyt, joiden perusteella se katsoo, että toimelle olisi myönnettävä EU:n takaus, ja erityistä huomiota olisi kiinnitettävä täydentävyyssuhteiden noudattamiseen. Indikaattoreiden tulostaulu olisi julkistettava, kun EU:n takauksen piiriin kuuluvaa toimea koskeva sopimus allekirjoitetaan. Julkistettu päätös ei saisi sisältää kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.
- (26) Tulostaulua olisi käytettävä noudattaen tiukasti tätä asetusta sekä komission delegoitua asetusta (EU) 2015/1558⁽²⁾ ja sen liitettä, sillä se on riippumaton ja avoin arviointiväline, jonka avulla investointikomitea voi priorisoida EU:n takauksen käytön toimiin, jotka ovat saaneet hyvän luokituksen ja jotka tuottavat runsaasti lisäarvoa. EIP:n olisi laskettava hankkeelle annettavat pisteet ja indikaattorit etukäteen ja seurattava tuloksia hankkeen päätyttyä.
- (27) Johtokunnan olisi ESIR-rahaston strategisessa kohdennuksessa määritettävä vähimmäispisteet tulostaulun eri pila-reille, jotta hankkeiden arviointia voidaan tehostaa.
- (28) Veroasioissa yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevat unionin toimintaperiaatteet on vahvistettu unionin säädöksissä ja neuvoston päätelmissä, erityisesti 8 päivänä marraskuuta 2016 annettujen päätelmien liitteessä, sekä mahdollisissa myöhemmissä päivityksissä.
- (29) Tämän asetuksen mukaisten EIP:n rahoitus- ja investointitoimien due diligence -menettelyihin olisi kuuluttava sen huolellinen tarkistaminen, noudatetaanko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, veropetoksia ja veronkiertoa koskevaa sovellettavaa unionin lainsäädäntöä sekä sovittuja kansainvälisiä ja unionin normeja. ESIR-rahastoa koskevan raportoinnin yhteydessä EIP:n olisi lisäksi annettava maakohtaista tietoa siitä, ovatko ESIR-rahaston toimet yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevien EIP:n ja EIR:n toimintaperiaatteiden mukaisia, sekä luettelo välittäjistä, joiden kanssa EIP ja EIR tekevät yhteistyötä.
- (30) ESIR-rahaston hoitamista koskevan sopimuksen sisältöön on aiheellista tehdä joitakin teknisiä selvennyksiä, jotka koskevat EU:n takauksen myöntämistä ja sopimuksen piiriin kuuluvia välineitä, mukaan lukien valuuttakurssiriskin kattaminen tietyissä tilanteissa. EIP:n kanssa tehtyä sopimusta ESIR-rahaston hoitamisesta ja EU:n takauksen myöntämisestä olisi mukautettava tämän asetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1558, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 täydentämisestä laatimalla indikaattoreiden tulostaulu EU:n takauksen soveltamista varten (EUVL L 244, 19.9.2015, s. 20).

- (31) Siitä huolimatta, että investointineuvontakeskuksen tavoitteena on hyödyntää olemassa olevia EIP:n ja komission neuvontapalveluja, ja jotta se voisi toimia keskitettynä hankerahoitusta koskevaa teknistä neuvontaa tarjoavana yhteyspisteenä unionissa, investointineuvontakeskusta olisi kehitettävä ja sen toiminnassa olisi keskityttävä myös edistämään aktiivisesti ESIR-rahaston alakohtaista ja maantieteellistä monipuolistamista, tukemaan EIP:tä ja kansallisia kehityspankkeja ja -laitoksia toimien käynnistämiseksi ja kehittämisessä etenkin vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla sekä auttamaan tarvittaessa ESIR-rahaston tuen kysynnän jäsentämisessä. Investointineuvontakeskuksen olisi pyrittävä tekemään vähintään yksi yhteistyösopimus kansallisen kehityspankin tai -laitoksen kanssa jäsenvaltiota kohden. Jäsenvaltioissa, joissa kansallisia kehityspankkeja tai -laitoksia ei ole, investointineuvontakeskuksen olisi tarjottava tarvittaessa ja asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tällaisten pankkien tai laitosten perustamista koskevaa ennakkoivaa neuvontatukea. Investointineuvontakeskuksen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisten hankkeiden valmisteluun, joihin osallistuu kaksi tai useampia jäsenvaltioita, ja sellaisten hankkeiden valmisteluun, jotka edistävät COP21-kokouksen tavoitteiden saavuttamista. Sen olisi myös osallistuttava aktiivisesti investointijärjestelyjen perustamiseen ja neuvottava unionin muista rahoituslähteistä saatavan rahoituksen yhdistämisessä ESIR-rahaston kanssa. Tarvittaessa olisi nykyiset tukijärjestelyt huomioon ottaen varmistettava investointineuvontakeskuksen paikallinen edustus, jotta voidaan antaa konkreettista, ennakkoivaa ja räätälöityä tukea paikan päällä.
- (32) Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso perustuu yksityiskohtaiseen analyysiin talousarvio-, makrotalous- ja rakenneuudistuksia koskevista jäsenvaltioiden suunnitelmista, ja siinä annetaan niille maakohtaisia suosituksia. Edellä esitetty huomioon ottaen EIP:n olisi ilmoitettava komissiolle havainnoistaan, jotka koskevat investointien esteitä ja pullonkaloja jäsenvaltioissa ja joita se tekee toteuttaessaan tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvia investointitoimia. Komissiota kehoitetaan ottamaan muun muassa nämä havainnot huomioon investointiohjelman kolmannen pilarin yhteydessä tekemässään työssä.
- (33) Jotta voidaan puuttua markkinoiden toimintahäiriöihin ja -puutteisiin ja edistää riittäviä lisäinvestointeja ja ESIR-rahastosta tuettujen toimien maantieteellistä ja alueellista tasapainoa, tarvitaan integroitua ja selkeälinjaista lähestymistapaa kasvun, työpaikkojen ja investointien lisäämistä koskevaan tavoitteeseen. ESIR-rahoituksen kustannusten olisi edistettävä näiden tavoitteiden saavuttamista.
- (34) Asetuksessa (EU) 2015/1017 vahvistettujen investointitavoitteiden edistämiseksi olisi soveltuviin tapauksiin kannustettava yhdistämiseen olemassa olevien rahastojen kanssa, jotta voidaan myöntää asianmukaisia helpotuksia ESIR-rahaston toimien rahoituksen ehdoissa, kustannukset mukaan lukien.
- (35) Kun vaikeat rahoitusmarkkinaolosuhteet estäisivät toteuttamiskelpoisen hankkeen täytäntöönpanon tai kun on tarpeen helpottaa investointijärjestelyjen perustamista tai hankkeiden rahoittamista aloilla tai alueilla, joilla on merkittäviä markkinahäiriöitä tai epätydyttävä investointitilanne, EIP:n ja komission olisi tehtävä muutoksia etenkin korvaukseen EU:n takauksesta, jotta voidaan osaltaan vähentää EIP:n ESIR-rahoitusta saavalle edunsaajalle toimen rahoittamisesta aiheutuvia kustannuksia ja helpottaa siten hankkeen täytäntöönpanoa. Vastaavia toimia olisi tarvittaessa toteutettava sen varmistamiseksi, että ESIR-rahastolla tuetaan pienimuotoisia hankkeita. Jos paikallisten tai alueellisten välittäjien käyttö mahdollistaa pienimuotoisten hankkeiden ESIR-rahoituksen kustannusten vähentämisen, niiden käyttämistä olisi harkittava.
- (36) Toimet ESIR-toimien rahoituskustannusten vähentämiseksi vaikeissa rahoitusmarkkinaolosuhteissa tai investointijärjestelyjen perustamiseksi tai hankkeiden rahoittamiseksi aloilla tai alueilla, joilla on merkittäviä markkinahäiriöitä tai epätydyttävä investointitilanne, olisi sovittava yhteen muiden saatavilla olevien EIP-ryhmän käyttämien unionin rahoituslähteiden ja -välineiden kanssa, ja tämä olisi tehtävä ESIR-rahoituksen kestävyys säilyttäen.
- (37) Asetukset (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) 2015/1017 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) 2015/1017 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) rajat ylittäviä, usean maan kattavia, alueellisia tai makroalueellisia järjestelyjä, joihin on koottu hankkeista tietyllä maantieteellisellä alueella kiinnostuneita kumppaneita useilta alueilta tai useista jäsenvaltioista tai kolmansista maista;”.

2) Muutetaan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) muutetaan a alakohta seuraavasti:

i) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) EIP:n ESIR-rahaston kautta tarjoaman rahoitusosuuden määrä, joka on vähintään 7 500 000 000 euroa takauksina tai käteissuorituksina, ja sen ehdot;”;

ii) korvataan iv alakohta seuraavasti:

”iv) EU:n takauksen kattamien toimien hinnoittelu, jossa noudatetaan EIP:n hinnoittelupolitiikkaa;”;

iii) lisätään kohta seuraavasti:

”v) menettelyt, joiden avulla SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn Euroopan investointipankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 5 soveltamista ja sen siinä määrättyjä oikeuksia rajoittamatta vähennetään osaltaan EIP:n ESIR-rahoitusta saavalle edunsaajalle toimen rahoittamisesta aiheutuvia kustannuksia etenkin mukauttamalla korvausta EU:n takauksesta silloin kun se on tarpeen, eritoten tilanteissa, joissa vaikeat rahoitusmarkkinaolosuhteet estäisivät toteuttamiskelpoisen hankkeen täytäntöönpanon, tai kun on tarpeen helpottaa investointijärjestelyjen perustamista tai hankkeiden rahoittamista aloilla tai alueilla, joilla on merkittäviä markkinahäiriöitä tai epätydyttävä investointitilanne, siinä määrin kuin se ei vaikuta merkittävästi takuurahaston rahoittamiseen tarvittavaan rahoitukseen;”;

b) korvataan b alakohdan iii alakohta seuraavasti:

”iii) määräys, jonka mukaan johtokunta tekee päätöksensä 7 artiklan 3 kohdassa säädetyin menettelyin mukaisesti;”;

c) korvataan c alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) EU:n takauksen antamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 11 artiklan mukaisesti, myös säännöt takauksen kattavuudesta, tietyn tyyppisistä välineistä muodostuvien salkkujen määrittelystä kattamisesta ja EU:n takauksen vetoamiseen johtavista tapahtumista;”.

3) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä asetusta sovellettaessa ’täydentävyydellä’ tarkoitetaan ESIR-rahaston tukea toimille, joilla puututaan markkinoiden toimintapuutteisiin tai epätydyttäviin investointitilanteisiin ja joita ei olisi voitu kaudella, jonka aikana EU:n takausta voidaan käyttää, toteuttaa tai toteuttaa samassa laajuudessa EIP:n, EIR:n tai nykyisillä unionin rahoitusvälineillä ilman ESIR-rahaston tukea. ESIR-rahastosta tuettavilla hankkeilla pyritään tukemaan 9 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja yleisiä tavoitteita ja luomaan työpaikkoja ja kestävää kasvua, ja niillä on yleensä oltava korkeampi riskiprofiili kuin EIP:n tavanomaisilla toimilla tuettavilla hankkeilla. ESIR-salkulla on oltava korkeampi kokonaisriskiprofiili kuin investointisalkulla, jota EIP tukee tavanomaisen investointipolitiikkansa puitteissa ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

Jotta voidaan puuttua paremmin markkinoiden toimintapuutteisiin tai epätydyttäviin investointitilanteisiin ja helpottaa eritoten investointijärjestelyjen käyttöä pienimuotoisia hankkeita varten ja siten varmistaa täydentävyys ja välttää muiden samoilta markkinoille osallistuvien syrjäyttäminen, ESIR-rahastosta tuettavilla EIP:n erityistoimilla on mieluiten ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa oltava seuraavat piirteet:

a) niillä on oltava huonompi etuoikeusasema, mihin kuuluu toissijainen asema muihin investoijiin nähden;

b) niiden on osallistuttava riskinjakovälineisiin;

c) niillä on oltava rajat ylittäviä ominaisuuksia;

d) niiden on altistuttava erityisille riskeille; tai

e) niillä on oltava muita liitteessä II olevan 3 jakson d alakohdassa kuvailtuja piirteitä.

Rajoittamatta vaatimusta ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun täydentävyyden määritelmän täyttämistä seuraavat seikat osoittavat vahvasti täydentävyyttä:

- hankkeet, joihin sisältyy riski, vastaavat EIP:n perussäännön 16 artiklassa määriteltyjä EIP:n erityistoimia, etenkin jos hankkeisiin liittyy maa-, ala- tai aluekohtaisia riskejä, erityisesti vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymä-alueilla esiintyviä riskejä, ja/tai jos hankkeissa on innovointiin liittyviä riskejä, jotka koskevat eritoten kasvua, kestävyttä ja tuottavuutta lisääviä testaamattomia teknologioita;
- hankkeet koostuvat fyysisestä infrastruktuurista, mukaan lukien sähköinen infrastruktuuri, joka yhdistää vähintään kaksi jäsenvaltiota, tai tällaisen infrastruktuurin tai siihen liittyvien palvelujen laajentamisesta jäsenvaltiosta yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon.”

4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”ESIR-sopimuksessa on määrättävä, että ESIR-rahastosta tuetaan hankkeita, joilla puututaan markkinoiden toimintatapuuksiin tai epätydyttäviin investointitilanteisiin ja jotka”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Hankkeille, joita voidaan tukea EIP:n tai EIR:n rahoituksen välittäjien kautta toteuttamiin toimiin myönnettävällä ESIR-rahaston tuella, ei aseteta kokoon liittyviä rajoituksia. Jotta voidaan varmistaa, että ESIR-rahaston tuki kattaa myös pienimuotoiset hankkeet, EIP ja EIR laajentavat tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan yhteistyötä kansallisten kehityspankkien tai -laitosten kanssa ja tukevat tarjottavia mahdollisuuksia muun muassa helpottamalla investointijärjestelyjen perustamista.”

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Kaikkien ESIR-rahaston hallintorakenteissa mukana olevien toimielinten ja elinten on pyrittävä varmistamaan sukupuolten tasapuolinen edustus ESIR-rahaston tärkeissä hallintoelimissä.”;

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”3. Johtokunta koostuu viidestä jäsenestä, joista komissio nimittää kolme ja EIP yhden, minkä lisäksi Euroopan parlamentti nimittää yhden asiantuntijan äänioikeudeksi jäseneksi. Asiantuntija ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita unionin toimielimiltä, elimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta taikka muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä, ja hän toimii täysin riippumattomasti. Asiantuntija hoitaa tehtävänsä puolueettomasti ja ESIR-rahaston edun mukaisesti.

Johtokunta valitsee yhden jäsenistään puheenjohtajaksi kolmen vuoden toimikaudeksi, joka voidaan uusia kerran. Johtokunta käy keskusteluja ja ottaa mahdollisimman suuressa määrin huomioon kaikkien jäsentensä kannat. Jos jäsenet eivät pääse kannoistaan sopimukseen, johtokunta tekee päätöksensä äänioikeutettujen jäsentensä yksimielisellä äänestystuloksella. Johtokunnan kokousten pöytäkirjoissa esitetään kaikkien jäsenten kannat olennaisilta osin.

Johtokunnan kokousten yksityiskohtaiset pöytäkirjat on julkaistava heti, kun johtokunta on hyväksynyt ne. Euroopan parlamentille on ilmoitettava julkaisusta välittömästi.”;

c) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimitusjohtajaa avustaa varatoimitusjohtaja. Toimitusjohtaja ja varatoimitusjohtaja osallistuvat johtokunnan kokouksiin tarkkailijoina. Toimitusjohtaja raportoi ESIR-rahaston toiminnasta johtokunnalle neljännesvuosittain.”;

d) muutetaan 8 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

i) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) ilmastotoimet, ympäristönsuojelu ja ympäristöasioiden hallinta.”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”l) kestävä maatalous, metsätalous, kalastus, vesiviljely ja biotalouden muut osat laajemmalti.”;

e) korvataan 10 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Kunkin investointikomitean jäsenen on ilmoitettava johtokunnalle, toimitusjohtajalle ja varatoimitusjohtajalle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen jatkuvan eturistiriidattomuuden selvittämiseksi.”;

f) lisätään 11 kohtaan virke seuraavasti:

”Toimitusjohtajan vastuulla on ilmoittaa johtokunnalle kaikista tietoonsa tulevista rikkomisista ja ehdottaa aiheellisia toimia ja seurata niiden toteutumista. Toimitusjohtaja seuraa tarkasti mahdollisia investointikomitean jäsenten eturistiriitoja.”;

g) muutetaan 12 kohta seuraavasti:

i) korvataan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

”EU:n takauksen käytön hyväksymistä koskevien päätösten on oltava julkisia ja helposti saatavilla ja niiden on sisällettävä päätöksen perustelut, joissa kiinnitetään erityistä huomiota täydentävyyssuhteiden noudattamiseen. Päätöksissä on viitattava myös 14 kohdassa tarkoitettuun indikaattoreiden tulostauluun perustuvaan kokonaisarviointiin. Julkistettu päätös ei saa sisältää kaupallisesti arkaluonteisia tietoja. Päätöstä tehdessään investointikomitean on nojaututtava EIP:n toimittamiin asiakirjoihin.

Tulostaulu tarjoaa investointikomitealle välineen, jonka avulla se voi ottaa EU:n takauksen piiriin ensisijaisesti sellaiset toimet, jotka ovat saaneet hyvän luokituksen ja jotka tuottavat runsaasti lisäarvoa. Julkistettu päätös ei saa sisältää kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.

EIP toimittaa Euroopan parlamentille pyynnöstä ja tiukkoja luottamuksellisuusvaatimuksia soveltaen ne investointikomitean päätösten osat, jotka sisältävät kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.”;

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”EIP toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kaksi kertaa vuodessa luettelon kaikista investointikomitean päätöksistä sekä näihin päätöksiin liittyvistä tulostauluista. Toimittamiseen sovelletaan tiukkoja luottamuksellisuusvaatimuksia.”;

h) korvataan 14 kohta seuraavasti:

”14. Siirretään komissiolle valta antaa 23 artiklan 1–3 ja 5 kohdan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi siten, että hyväksytään investointikomitean käyttöön annettava indikaattoreiden tulostaulu, jotta voidaan varmistaa EU:n takauksen mahdollisen ja tosiasiallisen käytön riippumaton ja avoin arviointi. Tällaisten delegoitujen säädösten valmistelussa on käytävä tiivistä vuoropuhelua EIP:n kanssa.

Johtokunnan on ESIR-rahaston strategisessa kohdennuksessa määritettävä vähimmäispisteet tulostaulun eri pila-reille, jotta hankkeiden arviointia voidaan tehostaa.

Johtokunta voi EIP:n pyynnöstä antaa investointikomitean tarkastella hanketta, jonka pisteet ovat kaikissa pilareissa alle vähimmäispisteiden, jos tulostauluun sisältyvän kokonaisarvioinnin mukaan hankkeeseen liittyvällä toimella puututtaisiin merkittävään markkinoiden toimintapuutteeseen tai se edustaa korkeaa täydentävyyden tasoa.”

6) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”2. EU:n takaus myönnetään investointikomitean hyväksymiä EIP:n rahoitus- ja investointitoimia varten ja sellaista EIR:lle annettavaa rahoitusta tai takausta varten, joka on tarkoitettu EIP:n rahoitus- ja investointitoimien toteuttamiseen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

EIP antaa soveltuviissa tapauksissa pienimuotoisten osahankkeiden arvioinnin, valinnan ja seurannan rahoituksen välittäjien tai hyväksytyjen tukikelpoisten toimintavälineiden, erityisesti investointijärjestelyjen ja kansallisten kehityspankkien tai -laitosten, tehtäväksi, millä pyritään lisäämään ja helpottamaan pienimuotoisten hankkeiden rahoituksen saantia. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, investointikomitea ei saa pidättää itsellään oikeutta hyväksyä EU:n takauksen käyttö rahoituksen välittäjien tai hyväksytyjen tukikelpoisten toimintavälineiden tehtäväksi annetuissa osahankkeissa, jos ESIR-rahaston osuus näissä osahankkeissa on alle 3 000 000 euroa. Johtokunta antaa tarvittaessa ohjeita siitä, mitä menettelyä investointikomitean on käytettävä päättäessään EU:n takauksen käytöstä osahankkeissa, joissa ESIR-rahaston osuus on vähintään 3 000 000 euroa.

Kyseisten toimien on oltava unionin toimintapolitiikan mukaisia, ja niillä on tuettava jotakin seuraavassa mainituista yleisistä tavoitteista:";

ii) lisätään c alakohtaan alakohta seuraavasti:

"iv) rautatieinfrastruktuuri, muut rautatiehankkeet ja merisatamat;"

iii) lisätään e alakohtaan alakohdat seuraavasti:

"i a)

lohkoketjuteknologia;

i b) esineiden internet;

i c) kyberturvallisuuden ja verkkoturvallisuuden infrastruktuurit;"

iv) muutetaan g alakohta seuraavasti:

— korvataan ii alakohta seuraavasti:

"ii) kulttuuriala ja luovat alat, joilla hyväksytään alakohtaiset rahoitusmekanismit yhteistoiminnassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1295/2013 (*) perustetun Luova Eurooppa -ohjelman ja kyseisen asetuksen nojalla perustetun kulttuurialan ja luovien alojen lainantakausvälineen kanssa, jotta näille aloille voidaan tarjota tarkoitukseensa soveltuvia lainoja;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1295/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta ja päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 221).";

— korvataan v alakohta seuraavasti:

"v) sosiaaliset infrastruktuurit, sosiaalipalvelut sekä yhteisötalous ja solidaarinen talous;"

v) lisätään alakohdat seuraavasti:

"h) kestävä maatalous, metsätalous, kalastus, vesiviljely ja biotalouden muut osat laajemmalti;

i) tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti muut EIP:n tuen piiriin kuuluvat toimialat ja palvelut komission täytäntöönpanopäätöksen 2014/99/EU (*) liitteessä I luetelluilla vähemmän kehittyneillä alueilla ja sen liitteessä II luetelluilla siirtymäalueilla.

(*) Komission täytäntöönpanopäätös 2014/99/EU, annettu 18 päivänä helmikuuta 2014, Euroopan aluekehitysrahaston ja Euroopan sosiaalirahaston rahoitukseen oikeutettujen alueiden luettelon laatimisesta sekä koheesiorahaston rahoitukseen oikeutettujen jäsenvaltioiden luettelon laatimisesta kaudelle 2014–2020 (EUVL L 50, 20.2.2014, s. 22).";

vi) lisätään alakohta seuraavasti:

"Ottaen huomioon ESIR-rahaston kysyntälähtöisen luonteen, EIP asettaa tavoitteekseen sen, että vähintään 40 prosentilla ESIR-rahaston infrastruktuuri- ja innovointi-ikkunan rahoituksesta tuetaan hankkeiden osia, joilla edistetään Yhdistyneiden kansakuntien ilmastomuutosta koskevan puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssin (COP21) sitoumusten mukaisia ilmastotoimia. ESIR-rahaston rahoitusta pk-yrityksille ja pienille mid-cap-yrityksille ei sisällytetä tähän laskelmaan. EIP käyttää kansainvälisesti sovittuja menetelmiään näiden ilmastotoimihankkeiden osien tai niiden kustannusosuuksien määrittämiseksi. Johtokunnan on tarvittaessa annettava yksityiskohtaiset ohjeet tältä osin.";

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Investointikausi, jonka aikana EU:n takaus voidaan myöntää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahoitus- ja investointitoimien tukemiseksi, kestää

a) 31 päivään joulukuuta 2020 sellaisten EIP:n toimien osalta, joita koskeva EIP:n ja edunsaajan tai rahoituksen välittäjän välinen sopimus on allekirjoitettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022;

b) 31 päivään joulukuuta 2020 sellaisten EIR:n toimien osalta, joita koskeva EIR:n ja rahoituksen välittäjän välinen sopimus on allekirjoitettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022.;"

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. EIP tekee tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan yhteistyötä kansallisten kehityspankkien tai -laitosten ja investointijärjestelyjen kanssa.;"

d) korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Investointikomitea voi päättää pidättää itselleen oikeuden hyväksyä uusia hankkeita, joita rahoituksen välittäjät esittävät tai joita esitetään hyväksytyjen tukikelpoisten toimintavälineiden puitteissa."

7) Korvataan 10 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) EIP:n lainat, takaukset, vastatakaukset, pääomamarkkinainstrumentit, muut rahoituksen tai erillistakauksen muodot, myös huonommassa etuoikeusasemassa oleva vieraan pääoman ehtoinen rahoitus, sekä oman pääoman ehtoiset tai luonteiset sijoitukset, myös kansallisten kehityspankkien tai -laitosten, investointijärjestelyjen tai rahastojen hyväksi.;"

8) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. EU:n takaus ei saa minään ajankohtana ylittää 26 000 000 000:a euroa, josta tietty osa voidaan osoittaa EIP:n EIR:lle 3 kohdan mukaisesti myöntämää rahoitusta tai myöntämiä takauksia varten. EU:n takauksen nojalla unionin yleisestä talousarviosta suoritettavien maksujen yhteenlaskettu nettomäärä saa olla korkeintaan 26 000 000 000 euroa ja korkeintaan 16 000 000 000 euroa ennen 6 päivää heinäkuuta 2018.;"

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kun EIP antaa rahoitusta tai takauksia EIR:lle EIP:n rahoitus- ja investointitoimien toteuttamiseksi, EU:n takaus on täysimääräinen takaus, joka kattaa tällaisen rahoituksen tai tällaiset takaukset enintään alkuperäisen 6 500 000 000 euron rajan puitteissa sillä edellytyksellä, että EIP antaa vähitellen vähintään 4 000 000 000 euroa rahoitusta tai takauksia ilman EU:n takausta. Johtokunta voi tarvittaessa mukauttaa 6 500 000 000 euron rajaa enintään 9 000 000 000 euroon saakka ilman, että EIP:llä on velvoitetta täsmäyttää määriä yli 4 000 000 000 euron, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan säännösten soveltamista.;"

c) korvataan 6 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) edellä 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut vieraan pääoman ehtoiset välineet:

i) pääoma ja korot ja kaikki määrät, jotka on rahoitustoimien ehtojen mukaisesti maksettava EIP:lle mutta joita se ei ole saanut, maksukyvyttömyystapahtumaan saakka; huonommassa etuoikeusasemassa oleva vieraan pääoman ehtoinen rahoitus: lykkäys, vähentäminen tai vaadittu myyminen katsotaan maksukyvyttömyystapahtumaksi;

ii) tappiot, jotka johtuvat muiden valuuttojen kuin euron kurssivaihteluista markkinoilla, joilla on rajalliset mahdollisuudet pitkän aikavälin suojaamiseen;

b) edellä 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut oman pääoman ehtoiset tai luonteiset sijoitukset: investoidut määrät ja niiden rahoituskulut sekä muiden valuuttojen kuin euron kurssivaihteluista aiheutuvat tappiot.;"

9) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja takuurahastoon maksettavia varoja käytetään EU:n yhteenlaskettuja takausvelvoitteita vastaavan asianmukaisen määrän, jäljempänä 'tavoitesumma', kerryttämiseen. Tavoitesumma on 35 prosenttia EU:n yhteenlasketuista takausvelvoitteista."

b) korvataan 7–10 kohta seuraavasti:

"7. Jos takuurahaston varojen määrä vähenee 1 päivän heinäkuuta 2018 jälkeen EU:n takaukseen vetoamisten seurauksena alle 50 prosenttiin tavoitesummasta tai se voi komission suorittaman riskinarvioinnin perusteella laskea vuoden kuluessa alle kyseisen tason, komissio antaa kertomuksen poikkeuksellisista toimenpiteistä, joita voidaan tarvita.

8. Sen jälkeen kun EU:n takaukseen on vedottu, sellaiset tämän artiklan 2 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen takuurahastoon maksettavat varat, jotka suoritetaan yli tavoitesumman, käytetään 9 artiklassa säädetyn investointikauden kuluessa EU:n takauksen palauttamiseen sen alkuperäiseen määrään.

9. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen takuurahastoon maksettavat varat käytetään EU:n takauksen palauttamiseen sen alkuperäiseen määrään.

10. Jos EU:n takaus palautetaan täysin 26 000 000 000 euron määrään, takuurahaston mahdollinen tavoitesumman yli menevä määrä maksetaan unionin yleiseen talousarvioon asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina sisäisinä käyttötarkoitukseensa sidottuina tuloina kaikissa budjettikohdissa, joista on mahdollisesti uudelleenkohdennettu määrärahoja takuurahastoon."

10) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

"Tähän sisältyy kohdennettua tukea hankerakenteiden suunnittelussa tarvittavan teknisen avun hyödyntämisessä, innovatiivisten rahoitusvälineiden käytössä, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien hyödyntämisessä ja tarvittaessa tietojen antamista unionin lainsäädäntöön liittyvistä asioista koskevista seikoista, ottaen huomioon niiden jäsenvaltioiden erityispiirteet ja tarpeet, joiden rahoitusmarkkinat ovat heikommin kehittyneet, ja eri alojen tilanne;"

ii) lisätään toiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Sen on myös tuettava ilmastotoimia ja kiertotaloutta koskevien hankkeiden tai niiden osien valmistelua, erityisesti COP21-kokouksen yhteydessä, digitaalialan hankkeiden valmistelua sekä 5 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen hankkeiden valmistelua;"

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) paikallisen tietämyksen lisääminen ESIR-rahaston tuen edistämiseksi koko unionissa ja liitteessä II olevassa 8 jaksossa tarkoitettujen ESIR-rahaston alakohtaista ja maantieteellistä monipuolistamista koskevan tavoitteen aktiivinen edistäminen tukemalla EIP:tä ja kansallisia kehityspankkeja ja -laitoksia toimien käynnistämässä ja kehittämisessä etenkin vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla sekä auttamalla tarvittaessa ESIR-rahaston tuen kysynnän jäsentämistä;"

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) investointijärjestelyjen perustamista koskevan ennakoivan neuvontatuen tarjoaminen tarvittaessa paikallisen edustuksen kautta, erityisesti rajat ylittävissä ja makroalueellisissa investointijärjestelyissä, joihin osallistuu useita jäsenvaltioita ja/tai alueita;"

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

"f) pienimuotoisten hankkeiden houkuttelemista ja rahoittamista koskevien mahdollisuuksien hyödyntäminen, myös investointijärjestelyjen avulla;

- g) muista unionin rahoituslähteistä (kuten Euroopan rakenne- ja investointirahastot, Horisontti 2020 -puiteohjelma ja asetuksella (EU) N:o 1316/2013 perustettu Verkkojen Eurooppa -väline) saatavan rahoituksen yhdistämistä ESIR-rahaston kanssa koskevan neuvonnan tarjoaminen, jolla pyritään ratkaisemaan tällaiseen eri rahoituslähteiden käyttöön liittyvät käytännön ongelmat;
- h) ennakoinnin tuen tarjoaminen, jolla edistetään 8 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimia ja kannustetaan niiden toteuttamiseen.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi ja neuvontatuen tarjoamisen helpottamiseksi paikallisella tasolla investointineuvontakeskus pyrkii hyödyntämään EIP:n, komission, kansallisten kehityspankkien tai -laitosten ja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen hallintoviranomaisten asiantuntemusta.”

d) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. EIP ehdottaa EIP:n rahoitusta hakeville hankkeiden vetäjille, myös erityisesti pienimuotoisten hankkeiden vetäjille, että nämä esittävät hankkeensa investointineuvontakeskukselle, jotta voidaan tarvittaessa tehostaa hankkeiden valmistelua ja/tai arvioida mahdollisuutta yhdistää hankkeita investointijärjestelyjen avulla. Se myös tiedottaa niiden hankkeiden vetäjille, joille EIP:n rahoitusta ei ole myönnetty tai joiden rahoitus ei riittävä mahdollisesta EIP:n rahoituksesta huolimatta, mahdollisuudesta ilmoittaa hankkeistaan Euroopan investointihankeportaaliin.”;

e) korvataan 6 kohdan toinen virke seuraavasti:

”Yhtäältä investointineuvontakeskuksen ja toisaalta kansallisen kehityspankin tai -laitoksen, kansainvälisen rahoituslaitoksen taikka sellaisen laitoksen tai hallintoviranomaisen, myös kansallisena neuvonantajana toimivan, jolla on investointineuvontakeskuksen toiminnan kannalta olennaista asiantuntemusta, välinen yhteistyö voidaan toteuttaa sopimusperusteisena kumppanuutena. Investointineuvontakeskuksen on pyrittävä tekemään vähintään yksi yhteistyösopimus kansallisen kehityspankin tai -laitoksen kanssa jäsenvaltiota kohden. Jäsenvaltioissa, joissa kansallisia kehityspankkeja tai -laitoksia ei ole, investointineuvontakeskus tarjoaa tarvittaessa ja asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tällaisten pankkien tai laitosten perustamista koskevaa ennakoinnista neuvontatukea.”;

f) lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Jotta voidaan kehittää neuvontapalvelujen ulottamista laajalle maantieteelliselle alueelle koko unionissa ja levittää tehokkaasti tietoa ESIR-rahastosta paikallistasolla, varmistetaan tarpeen mukaan investointineuvontakeskuksen paikallinen edustus nykyiset tukijärjestelyt huomioon ottaen ja pyritään antamaan konkreettista, ennakoinnista ja räätälöityä tukea paikan päällä. Paikallinen edustus on perustettava erityisesti jäsenvaltioissa tai alueilla, joilla on vaikeuksia ESIR-hankkeiden kehittämisessä. Investointineuvontakeskus avustaa tiedon siirrossa alueelliselle ja paikalliselle tasolle, jotta voidaan kehittää alueellisia ja paikallisia valmiuksia ja asiantuntemusta.”;

g) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Unionin yleisestä talousarviosta myönnetään vuosittain 20 000 000 euron ohjeellinen määrä investointineuvontakeskuksen toimintakustannusten kattamiseen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka niitä 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja varten, siltä osin kuin kyseisiä kustannuksia ei kateta 4 kohdassa tarkoitetuista maksuista jäljellä olevalla määrällä.”;

11) Korvataan 16 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. EIP laatii, tarvittaessa yhteistyössä EIR:n kanssa, kuuden kuukauden välein komissiolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista rahoitus- ja investointitoimistaan. Kertomukseen on sisällytettävä arvio EU:n takauksen käytön edellytysten ja 4 artiklan 2 kohdan f alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen keskeisten tulosindikaattoreiden noudattamisesta. Kertomukseen on lisäksi sisällytettävä tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitiotietoja kaikista EIP:n rahoitus- ja investointitoimista toimikohtaisesti ja kootusti esitettynä. Kertomukseen on myös sisällytettävä kerran vuodessa tietoa esteistä, joita EIP on havainnut tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia investointitoimia toteuttaessaan.”

12) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Johtokunnan puheenjohtaja ja toimitusjohtaja antavat Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä pyynnön esittäville toimielimelle selvityksen ESIR-rahaston toiminnan tuloksista, muun muassa osallistumalla Euroopan parlamentin kuulemistilaisuuteen, jos Euroopan parlamentti esittää tätä koskevan pyynnön. Lisäksi toimitusjohtaja raportoi Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä pyynnön esittäneelle toimielimelle investointikomitean työstä.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Johtokunnan puheenjohtaja ja toimitusjohtaja vastaavat joka tapauksessa Euroopan parlamentin tai neuvoston ESIR-rahastolle osoittamiin kysymyksiin suullisesti tai kirjallisesti viiden viikon kuluessa kysymyksen vastaanottamispäivästä. Lisäksi toimitusjohtaja vastaa suullisesti tai kirjallisesti Euroopan parlamentille tai neuvostolle näiden esittämiin investointikomitean työtä koskeviin kysymyksiin.”

13) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio antaa ennen uusien ehdotusten esittämistä vuonna 2021 alkavan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä ja investointikauden lopussa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka sisältää riippumattoman arvioinnin tämän asetuksen soveltamisesta seuraavilta osin:

a) ESIR-rahaston toiminnan, EU:n takauksen käytön ja investointineuvontakeskuksen toiminnan arviointi;

b) sen arviointi, käytetäänkö ESIR-rahastossa unionin yleisen talousarvion varoja hyvin, saadaanko sillä liikkeelle riittävä määrä yksityistä pääomaa ja onko sillä yksityisiä investointeja vahvistava vaikutus (crowding-in-vaikutus);

c) sen arviointi, onko investointia tukevan järjestelmän jatkaminen hyödyllistä makrotaloudelliselta kannalta;

d) investointikauden lopussa 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamisen arviointi.”;

b) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Komissio ottaa asianmukaisesti huomioon 6 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen kertomuksen, joka sisältää riippumattoman arvioinnin, ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, joka sisältää asianmukaisen rahoituksen vuonna 2021 alkavan monivuotisen rahoituskehityksen mukaisesti.”;

c) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa on arvioitava myös 7 artiklan 14 kohdassa ja liitteessä II tarkoitetun tulostaulun käyttöä erityisesti tarkasteltaessa kunkin pilarin soveltuvuutta ja niiden roolia arvioinnissa. Kertomukseen on tarvittaessa ja havainnoilla asianmukaisesti perustellen liitettävä ehdotus 7 artiklan 14 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen tarkistamisesta.”

14) Lisätään 19 artiklaan kohta seuraavasti:

”EIP ja EIR tiedottavat tai velvoittavat rahoituksen välittäjät tiedottamaan lopullisille edunsaajille, myös pk-yrityksille, ESIR-rahaston mukaisen tuen olemassaolosta asettamalla etenkin pk-yritysten tapauksessa tiedon näkyvästi esille ESIR-rahaston tukea koskevassa sopimuksessa, mikä lisää yleistä tietoisuutta ja parantaa näkyvyyttä.”

15) Korvataan 20 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa tilintarkastustuomioistuin saa pyynnöstään ja SEUT 287 artiklan 3 kohdan mukaisesti käyttöönsä kaikki asiakirjat tai tiedot, jotka se tarvitsee tehtävänsä suorittaessaan.”

16) Korvataan 22 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. EIP ja EIR noudattavat rahoitus- ja investointitoimissaan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä ja sovittuja kansainvälisiä ja unionin normeja, eivätkä ne näin ollen tue tämän asetuksen nojalla hankkeita, jotka edistävät rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veronkiertoa, veropetoksia tai verovilppiä.

Lisäksi EIP ja EIR eivät toteuta uusia toimia tai jatka toimia sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka on rekisteröity tai jotka ovat sijoittautuneet oikeudenkäyttöalueille, jotka sisältyvät yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan unionin toimintaperiaatteiden puitteissa laadittuun luetteloon tai jotka on yksilöity suuririskiseksi kolmansiksi maiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai jotka eivät tosiasiallisesti noudata avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevia unionin tai kansainvälisesti sovittuja veronormeja.

Tehdessään sopimuksia rahoituksen välittäjien kanssa EIP ja EIR sisällyttävät tässä artiklassa tarkoitetut vaatimukset asianomaisiin sopimuksiin ja pyytävät rahoituksen välittäjiä raportoimaan vaatimusten noudattamisesta.

EIP ja EIR tarkistavat yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevia toimintaperiaatteitaan viimeistään sen jälkeen kun unionin luettelo verotusasioissa yhteistyöhaluttomista oikeudenkäyttöalueista on hyväksytty.

Joka vuosi sen jälkeen EIP ja EIR toimittavat Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevien toimintaperiaatteiden soveltamisesta ESIR-rahaston rahoitus- ja investointitoimiin, ja siihen on sisällyttävä maakohtaiset tiedot ja luettelo välittäjistä, joiden kanssa ne tekevät yhteistyötä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73)."

17) Korvataan 23 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke seuraavasti:

"Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2015 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 13 ja 14 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä."

18) Muutetaan liite II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan asetus (EU) 1316/2013 seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Verkkojen Eurooppa -välineen täytäntöönpanon rahoituspuitteiksi vuosina 2014–2020 vahvistetaan 30 192 259 000 euroa käyppinä hintoina. Määrä jakautuu seuraavasti:

- a) liikenneala: 24 050 582 000 euroa, josta 11 305 500 000 euroa on siirrettävä koheesiorahastosta käytettäväksi tämän asetuksen mukaisesti ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat oikeutettuja koheesiorahaston rahoitukseen;
- b) televiestintäala: 1 066 602 000 euroa;
- c) energia-ala: 5 075 075 000 euroa.

Nämä määrät eivät rajoita neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1311/2013 (*) säädetyin joustomekanismin soveltamista.

(*) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1311/2013, annettu 2 päivänä joulukuuta 2013, vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884)."

2) Lisätään 14 artiklan kohdat seuraavasti:

”5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 6 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti perustetuista rahoitusvälineistä ja asetuksen (EY) N:o 680/2007 mukaisesti perustetuista rahoitusvälineistä, jotka on tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti sulautettu tämän asetuksen mukaisesti perustettuihin rahoitusvälineisiin, saadut tulot ja palautukset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/1017 (*) perustetun Euroopan strategisten investointien rahaston osalta asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja enintään 125 000 000 euroon saakka.

6. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 140 artiklan 6 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 680/2007 mukaisesti perustetusta vuoden 2020 Euroopan energia-, ilmastomuutos- ja infrastruktuurirahastosta (”Marguerite-rahasto”) saadut tulot ja palautukset ovat asetuksella (EU) 2015/1017 perustetun Euroopan strategisten investointien rahaston osalta asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja enintään 25 000 000 euroon saakka.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/1017, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto (EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1).”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 13 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIITE

Muutetaan asetuksen (EU) 2015/1017 liite II seuraavasti:

1) Muutetaan 2 jakso seuraavasti:

a) lisätään b alakohtaan alakohdat seuraavasti:

”ESIR-rahaston tukea moottoriteitä varten olisi rajoitettava niin, että tuetaan vain yksityisen ja/tai julkisen sektorin investointeja

— liikenteeseen koheesiomaissa tai vähemmän kehittyneillä alueilla tai rajat ylittäviin hankkeisiin;

— liikenneturvallisuuden tehostamiseen, ylläpitämiseen tai parantamiseen, älykkään liikennejärjestelmän laitteiden kehittämiseen tai Euroopan laajuisen liikenneverkon nykyisten moottoriteiden eheyden ja tason takaamiseen, etenkin turvallisiin pysäköintialueisiin, vaihtoehtoisten puhtaiden polttoaineiden jakeluasemiin ja sähköajoneuvojen latausjärjestelmiin;

— Euroopan laajuisen liikenneverkon loppuun saattamiseen vuoteen 2030 mennessä.

ESIR-rahaston tuen on myös oltava nimenomaisesti mahdollista olemassa olevan liikenneinfrastruktuurin ylläpitoon ja parantamiseen.”;

b) korvataan c alakohdan toinen virke seuraavasti:

”Tässä yhteydessä EIP:n odotetaan tarjoavan rahoitusta ESIR-rahastosta, jotta voidaan saavuttaa kokonaistavoite eli vähintään 500 000 000 000 euron verran julkisia tai yksityisiä investointeja, mukaan lukien rahoitus, joka saadaan käyttöön EIR:n kautta 10 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin liittyvien ESIR-rahaston toimien yhteydessä, kansallisten kehityspankkien tai -laitosten kautta ja enintään 3 000 työntekijän yritysten saatavilla olevan rahoituksen lisäämisen kautta.”

2) Lisätään 3 jaksoon alakohta seuraavasti:

”d) yksi tai useampi seuraavista ominaisuuksista johtaisi yleensä toimen luokitteluun erityistoimeksi:

— huonompi etuoikeusasema suhteessa muihin luotonantajiin, mukaan lukien kansalliset kehityspankit ja -laitokset sekä yksityiset luotonantajat;

— osallistuminen riskinjakovälineisiin, kun osallistuminen asettaa EIP:n alttiiksi korkeammille riskitasoille;

— altistuminen erityisille riskeille, kuten maa-, ala- tai aluekohtaisille riskeille, erityisesti vähemmän kehittyneillä alueilla ja siirtymäalueilla esiintyvillä riskeillä, ja/tai innovointiin liittyville riskeillä, jotka koskevat eritoten kasvua, kestävyyttä ja tuottavuutta lisääviä testaamattomia teknologioita;

— pääomatyypin ominaisuudet, kuten suoritusperusteiset maksut; tai

— muut näkökohdat, jotka lisäävät altistumista riskille EIP:n luottoriskejä koskevien suuntaviivojen mukaisesti, kuten vastapuoliriski, alhainen turva ja ainoastaan hankeomaisuuden käyttö takaisinmaksuja varten.”

3) Lisätään 5 jaksoon virke seuraavasti:

”Tulostaulu julkistetaan heti, kun EU:n takauksen piiriin kuuluva sopimus on allekirjoitettu, lukuun ottamatta kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.”

4) Muutetaan 6 jakso seuraavasti:

a) muutetaan b alakohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen luetelmakohdan ensimmäinen ja toinen virke seuraavasti:

”Velkatyyppin toimissa EIP tai EIR tekee vakioemuotoisen riskinarviointinsa, johon sisältyy maksukyvyttömyys- ja takaisinperintäasteen todennäköisyyden laskenta. EIP tai EIR kvantifioi näiden parametrien perusteella kuhunkin toimeen liittyvän riskin.”

ii) korvataan toisen luetelmakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Kukin velkatyyppin toimi saa riskiluokituksen (transaktion lainaluokitus) EIP:n tai EIR:n lainaluokitusjärjestelmässä.";

iii) korvataan kolmannen luetelmakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Hankkeiden on oltava taloudellisesti ja teknisesti toteutuskelpoisia, ja EIP:n rahoitus on strukturoitava hyvän pankkitoiminnan periaatteiden mukaisesti ja siinä on noudatettava korkean tason riskinhallinnan periaatteita, jotka EIP tai EIR on vahvistanut sisäisissä suuntaviivoissaan.";

iv) korvataan neljäs luetelmakohta seuraavasti:

"Velkatyyppin tuotteet hinnoitellaan noudattaen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakohdan säännöksiä.";

b) muutetaan c alakohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen luetelmakohdan toinen virke seuraavasti:

"Se, liittyykö toimeen pääomatyyppin riskejä vai ei, määritetään toimen oikeudellisesta muodosta ja nimikkeistöstä riippumatta EIP:n tai EIR:n vakioarvioinnin perusteella.";

ii) korvataan toisen luetelmakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"EIP:n pääomatyyppin toimet on toteutettava noudattaen EIP:n tai EIR:n sisäisiä sääntöjä ja menettelyjä.";

iii) korvataan kolmas luetelmakohta seuraavasti:

"Pääomatyyppin investoinnit hinnoitellaan noudattaen 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan iv alakohtaa."

5) Poistetaan 7 jakson c alakohdassa oleva sana "ensimmäisen".

6) Muutetaan 8 jakso seuraavasti:

a) poistetaan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä oleva sana "ensimmäisen";

b) poistetaan a alakohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä oleva sana "ensimmäisen";

c) poistetaan b alakohdan ensimmäisessä virkkeessä oleva sana "ensimmäisen".

**Komission lausuma Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoihin tehtävästä 225 miljoonan euron
lisäyksestä**

Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä poliittiseen yhteisymmärrykseen ESIR-rahaston jatkamiseen (ESIR 2.0) tarvittavasta rahoituksesta Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusvälineistä kohdennetaan uudelleen 275 miljoonaa euroa. Määrä on 225 miljoonaa euroa pienempi kuin komission ehdotuksessa esitettiin.

Komissio toteaa, että rahoitussuunnitelmaa on tarkistettava, jotta voidaan ottaa huomioon vastaava Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoihin tehtävä 225 miljoonan euron lisäys.

Komissio aikoo vuosia 2019 ja 2020 koskevien vuotuisten talousarviomenettelyjen yhteydessä tehdä asianmukaiset ehdotukset, joilla varmistetaan kyseisen määrän optimaalinen kohdentaminen Verkkojen Eurooppa -välineen sisällä.

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/2397,

annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,

ammattipätevyysien tunnustamisesta sisävesiliikenteen alalla sekä neuvoston direktiivien 91/672/ETY ja 96/50/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivit 91/672/ETY ⁽³⁾ ja 96/50/EY ⁽⁴⁾ ovat ensimmäiset toimenpiteet miehistön jäsenten ammattipätevyysien yhdenmukaistamiseksi ja tunnustamiseksi sisävesiliikenteen alalla.
- (2) Rein-joella liikennöivien alusten miehistön jäseniä koskevat vaatimukset jäävät direktiivien 91/672/ETY ja 96/50/EY soveltamisalan ulkopuolelle, ja ne vahvistaa Reinin navigaation keskuskomissio (RNKK) Reinillä liikennöivää henkilöstöä koskevien asetusten nojalla.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/36/EY ⁽⁵⁾ sovelletaan muihin sisävesiliikenteen alan ammatteihin kuin päällikköihin. Direktiivin 2005/36/EY mukainen tutkintotodistusten ja todistusten vastavuoroinen tunnustaminen ei kuitenkaan täysin sovellu sellaiseen sisävesiliikenteen alan ammatteihin liittyvään, säännölliseen ja toistuvaan valtioiden rajat ylittävään toimintaan, jota esiintyy etenkin toisen jäsenvaltion sisävesiväyliin yhteydessä olevilla sisävesiväylillä.
- (4) Komission vuonna 2014 tekemässä arviointitutkimuksessa korostettiin, että direktiivien 91/672/ETY ja 96/50/EY soveltamisalan rajaaminen päällikköihin sekä se, että näiden direktiivien mukaisesti myönnettyjä päälliköiden pätevyyskirjoja ei tunnusteta automaattisesti Reinillä, vaikeuttaa miehistön jäsenten liikkuvuutta sisävesiliikenteen alalla.
- (5) Liikkuvuuden helpottamiseksi, vesiliikenteen turvallisuuden takaamiseksi sekä ihmishenkien ja ympäristön suojelemisen varmistamiseksi on keskeisen tärkeää, että kansimiehistön jäsenillä, ja etenkin matkustaja-aluksilla hätätilanteissa vastuussa olevilla henkilöillä ja henkilöillä, jotka osallistuvat nesteytettyä maakaasua polttoaineena käyttävien alusten polttoainetäydennykseen, on todistus, joka osoittaa heidän pätevyytensä. Toimeenpanon tehokkuuden vuoksi heillä olisi oltava nämä todistukset mukanaan ammattiaan harjoittaessaan. Nämä seikat pätevät myös nuoriin, joille on tärkeää, että heidän turvallisuuttaan ja terveyttään työssä suojellaan neuvoston direktiivin 94/33/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C 389, 21.10.2016, s. 93.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 4. joulukuuta 2017.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/672/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteeseen myönnettyjen kansallisten pätevyyskirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 373, 31.12.1991, s. 29).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 96/50/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 31).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyysien tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 94/33/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1994, nuorten työntekijöiden suojelusta (EYVL L 216, 20.8.1994, s. 12).

- (6) Urheilu- tai virkistystarkoituksessa harjoitettava vesiliikenne, sellaisten lauttojen toiminta, jotka eivät liiku itsenäisesti, sekä puolustusvoimissa tai pelastustoiminnassa harjoitettava vesiliikenne ovat toimintaa, joka ei edellytä samanlaista pätevyyttä kuin mitä edellytetään tavaroiden ja ihmisten kuljettamiseen tarkoitettu ammattimaisessa liikennöinnissä. Näin ollen näitä toimintoja harjoittavien henkilöiden ei pitäisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (7) Päälliköillä, jotka purjehtivat olosuhteissa, joissa esiintyy erityisiä turvallisuusriskejä, olisi oltava erityisluvat voidakseen erityisesti liikennöidä suuria kytkyeitä tai nesteytettyä maakaasua polttoaineena käytettäviä kulkuneuvoja taikka voidakseen liikennöidä olosuhteissa, joissa näkyvyys on heikentynyt, meriväylän luonteisilla sisävesiväylillä tai vesiväylillä, joilla liikennöintiin liittyy erityisiä riskejä. Tällaisten lupien saamiseksi päälliköiltä olisi vaadittava erityisen lisäpätevyyden osoittamista.
- (8) Vesiliikenteen turvallisuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi yksilöitävä meriväylän luonteiset sisävesiväylät yhdenmukaistettujen perusteiden mukaisesti. Näillä vesiväylillä liikennöintiä koskevat pätevyysvaatimukset olisi määritettävä unionin tasolla. Jäsenvaltioilla pitäisi olla myös mahdollisuus yksilöidä, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisen Euroopan jokikomission kanssa, tämän direktiivin nojalla annettujen yhdenmukaistettujen kriteerien ja menettelyjen mukaisesti vesiväylät, joilla liikennöintiin liittyy erityisiä riskejä, jos se on tarpeen vesiliikenteen turvallisuuden takaamiseksi, rajoittamatta kuitenkaan tarpeettomasti päällikköjen liikkuvuutta. Tällöin asiaan liittyvät pätevyysvaatimukset olisi asetettava kansallisella tasolla.
- (9) Kulkuneuvojen toimintaan osallistuvien henkilöiden liikkuvuuden helpottamiseksi unionissa ja ottaen huomioon, että kaikkien tämän direktiivin mukaisesti myönnettyjen pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen olisi täytettävä vaaditut vähimmäisvaatimukset yhdenmukaistettujen perusteiden mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi tunnustettava tämän direktiivin mukaisesti oikeiksi todistetut ammattipätevyudet. Näin ollen tällaisten pätevyyskirjojen haltijoiden olisi voitava harjoittaa ammattiaan kaikilla unionin sisävesiväylillä.
- (10) Koska tietyillä kansallisilla sisävesiväylillä ei ole rajat ylittävää toimintaa ja jotta voidaan vähentää kustannuksia, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus olla tekemättä unionin pätevyyskirjoista pakollisia sellaisia kansallisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion liikennöintikelpoiseen sisävesiväylään. Unionin pätevyyskirjojen olisi kuitenkin mahdollistettava liikennöinti kyseisillä sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion navigointikelpoiseen sisävesiväylään.
- (11) Direktiiviä 2005/36/EY sovelletaan edelleen niihin kansimiehistön jäseniin, jotka on vapautettu velvoitteesta hankkia tämän direktiivin mukaisesti myönnetty unionin pätevyyskirja, ja sitä sovelletaan edelleen myös niihin sisävesiliikenteen pätevyksiin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.
- (12) Jos jäsenvaltiot myöntävät vapautuksia velvoitteesta pitää mukana unionin pätevyyskirja, niiden olisi tunnustettava unionin pätevyyskirjat sellaisten henkilöiden osalta, jotka toimivat niiden kansallisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon, ja joilla vapautusta sovelletaan. Kyseisten jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava näiden sisävesiväylien osalta, että meripalveluaikaa ja tehtyjä matkoja koskevat tiedot vahvistetaan niiden henkilöiden meripalvelukirjoihin, joilla on unionin pätevyyskirja, jos miehistön jäsen sitä pyytää. Lisäksi kyseisten jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ja määrättävä seuraamuksista petosten ja muiden laittomien menettelyjen torjumiseksi unionin pätevyyskirjojen ja meripalvelukirjojen osalta kyseisillä sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion liikennöintikelpoiseen sisävesiväylään, ja valvottava näiden toimenpiteiden noudattamista ja seuraamusten täytäntöönpanoa.
- (13) Jäsenvaltioilla, jotka soveltavat vapautuksia velvoitteesta pitää mukana unionin pätevyyskirja, olisi oltava mahdollisuus keskeyttää unionin pätevyyskirjojen voimassaolo sellaisten henkilöiden osalta, jotka toimivat niiden kansallisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon ja joilla vapautusta sovelletaan.
- (14) Jäsenvaltioon, jonka yksikään sisävesiväylä ei ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon ja joka tämän direktiivin mukaisesti päättää olla myöntämättä unionin pätevyyskirjoja, kohdistuisi suhteeton ja tarpeeton velvoite, jos sen olisi saatettava kaikki tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään ja pantava ne täytäntöön. Tällainen jäsenvaltio olisi näin ollen vapautettava velvoitteesta, joka koskee ammattipätevyyden varmentamista koskevien säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa, niin pitkäksi aikaa kuin se päättää olla myöntämättä unionin pätevyyskirjoja. Tällaisen jäsenvaltion olisi kuitenkin tunnustettava unionin pätevyyskirjat alueellaan, jotta edistetään työntekijöiden liikkuvuutta unionissa, vähennetään työvoiman liikkuvuuteen liittyvää hallinnollista rasitetta ja lisätään ammatin houkuttelevuutta.

- (15) Useissa jäsenvaltioissa sisävesiliikenne on satunnaista toimintaa, joka palvelee vain paikallisia tai kausiluonteisia etuja vesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä muihin jäsenvaltioihin. Vaikka ammattitodistusten tunnustamisen periaatetta olisi tämän direktiivin mukaisesti noudatettava myös näissä jäsenvaltioissa, hallinnollisen rasituksen olisi oltava oikeasuhteinen. Tietokantojen ja rekisterien kaltaiset täytäntöönpanovälineet aiheuttaisivat huomattavaa hallinnollista taakkaa tuomatta todellista hyötyä, sillä jäsenvaltioiden välinen tiedonkulku voidaan saavuttaa myös muilla yhteistyötavoilla. Sen vuoksi on perusteltua antaa asianomaisten jäsenvaltioiden saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöään vain ne vähimmäissäännökset, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin mukaisesti myönnettujen ammattitodistusten tunnustamiseksi.
- (16) Tietyissä jäsenvaltioissa sisävesiliikenne ei ole teknisesti mahdollista. Kyseisten jäsenvaltioiden edellyttäminen saattamaan tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä aiheuttaisi näin ollen niille kohtuutonta hallinnollista taakkaa.
- (17) On tärkeää, että sisävesiliikenteen alalla voidaan laatia ohjelmia, joissa keskitytään sekä yli 50-vuotiaiden pitämiseen työelämässä että nuorten taitojen ja työllistettävyyden parantamiseen.
- (18) Komission olisi varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille miehistön jäsenille, jotka harjoittavat ammattiaan yksinoikeudella ja säännönmukaisesti unionissa, sekä torjuttava palkkojen laskukierre ja kansalaisuuteen, asuinpaikkaan tai rekisteröintilippuun perustuva syrjintä.
- (19) Kun otetaan huomioon unionin ja RNKK:n välinen vakiintunut yhteistyö vuodesta 2003 lähtien, jonka johdosta RNKK:n alaisuuteen on perustettu sisävesiliikenteen normien laadinnasta vastaava eurooppalainen komitea (CESNI), ja jotta voitaisiin järjeistää ammattipätevyyksiä koskevaa oikeudellista kehystä Euroopassa, pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen, jotka on myönnetty Reinillä liikennöivää henkilöstöä koskevien asetusten mukaisesti, joissa säädetään vastaavista vaatimuksista kuin tässä direktiivissä, olisi oltava päteviä kaikilla unionin sisävesiväylillä. Tällaiset kolmansien maiden myöntämät pätevyyskirjat, meripalvelukirjat ja laivapäiväkirjat olisi tunnustettava unionissa edellyttäen, että tunnustaminen on vastavuoroista.
- (20) On tärkeää, että työnantajat soveltavat sen jäsenvaltion sosiaali- ja työlainsäädäntöä, jossa toimintaa harjoitetaan, kun ne ottavat palvelukseen unionissa kansimiehistön jäseniä, joilla on sellaisia kolmannen maan myöntämiä pätevyyskirjoja, meripalvelukirjoja ja laivapäiväkirjoja, jotka vastuuviranomaiset ovat tunnustaneet unionissa.
- (21) Jotta voidaan vieläkin paremmin poistaa työvoiman liikkuvuuden esteitä ja järjeistää ammattipätevyyksiä koskevaa oikeudellista kehystä Euroopassa, kaikki pätevyyskirjat, meripalvelukirjat tai laivapäiväkirjat, jotka jokin kolmas maa on myöntänyt sellaisten vaatimusten perusteella, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia, voidaan myös tunnustaa kaikilla unionin vesiväylillä edellyttäen, että komissio on tehnyt arvioinnin ja kyseinen kolmas maa tunnustaa tämän direktiivin mukaisesti myönnettyt asiakirjat.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi myönnettävä pätevyyskirjoja vain henkilöille, jotka täyttävät erityispätevyuden saamiseksi vaaditut taitoa, vähimmäisikä ja lääketieteellistä kelpoisuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ja joille on kertynyt erityispätevyuden saamiseksi vaadittava meripalveluaika.
- (23) On tärkeää, että komissio ja jäsenvaltiot kannustavat nuoria hankkimaan sisävesiliikenteen alan ammattipätevyuden ja että komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat erityisiä toimenpiteitä, joilla tuetaan asiaa koskevaa työmarkkinaosapuolten toimintaa.
- (24) Tutkintojen vastavuoroisen tunnustamisen takaamiseksi pätevyyskirjojen olisi perustuttava kulkuneuvojen toiminnan kannalta välttämättömiin taitoihin. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että pätevyyskirjan saavilla henkilöillä on vastaava vähimmäistason pätevyys, joka on todennettu asianmukaisella arvioinnilla. Tällainen arviointi voitaisiin tehdä hallinnollisena kokeena tai se voisi olla osa hyväksytyjä koulutusohjelmia, jotka suoritetaan yhteisten vaatimusten mukaisesti vertailukelpoisen vähimmäistaitotason varmistamiseksi eri pätevyyskirjojen osalta kaikissa jäsenvaltioissa.
- (25) Unionin sisävesiväylillä liikennöidessään päälliköiden olisi pystyttävä soveltamaan tietoa sisävesiliikenteen säännöistä, kuten sisävesiliikennettä koskevasta eurooppalaisesta säännöstöstä (CEVNI) tai muista asiaankuuluvista liikennesäännöistä sekä kulkuneuvon miehitykseen sovellettavista säännöistä, mukaan lukien lepoajat, sellaisina kuin niistä on säädetty unionin tai kansallisessa lainsäädännössä tai alueellisella tasolla hyväksytyissä erityisissä säännöksissä, kuten Reinillä liikennöivää henkilöstöä koskevissa asetuksissa.

- (26) Koska päälliköt ovat vastuussa turvallisuudesta harjoittaessaan ammattiaan, tutkan avulla tapahtuva navigointi ja nesteytettyä maakaasua polttoaineena käyttävien kulkuneuvojen polttoainetäydennys tai nesteytettyä maakaasua polttoaineena käyttävillä kulkuneuvoilla purjehtiminen vaatii, että käytännön kokeilla todennetaan, onko vaadittava pätevyystaso tosiasiallisesti saavutettu. Tällaiset käytännön kokeet voitaisiin suorittaa käyttämällä hyväksytyjä simulaattoreita, jotta pätevyuden arviointi helpottuu entisestään.
- (27) Kulkuneuvon radioaseman käyttötaidot ovat olennaisia sisävesiliikenteen turvallisuuden varmistamiseksi. On tärkeää, että jäsenvaltiot rohkaisevat kaikkia kansimiehistön jäseniä, jotka saattaisivat joutua liikennöimään kulkuneuvoa, hankkimaan radiolaitteiston käyttöä koskevan koulutuksen ja todistuksen. Päälliköille ja ruorimiehille tällaisen koulutuksen ja todistuksen olisi oltava pakollisia.
- (28) Koulutusohjelmien hyväksyminen on tarpeen, jotta voidaan todentaa, että ohjelmat ovat yhteisten vähimmäisvaatimusten mukaisia sisällön ja järjestelyjen suhteen. Vaatimustenmukaisuuden ansiosta voidaan poistaa tarpeettomia esteitä ammattiin pääsystä välttämällä tarpeettomien lisäkokeiden soveltaminen henkilöihin, jotka ovat jo hankkineet tarvittavat taidot ammatillisen koulutuksensa aikana. Hyväksytyillä koulutusohjelmilla voitaisiin myös helpottaa sellaisten työntekijöiden pääsyä sisävesiliikenteen ammatteihin, joilla on aiempaa kokemusta muilta aloilta, sillä he voisivat hyötyä erityiskoulutusohjelmista, joissa otetaan huomioon heidän jo hankkimansa pätevyudet.
- (29) Päällikköjen liikkuvuuden helpottamiseksi entisestään jäsenvaltioiden olisi voitava arvioida pätevyudet, jotka ovat tarpeen navigoitaessa sisävesiväylän osuudella, jolla esiintyy erityisiä riskejä, sen jäsenvaltion suostumuksella, jonka alueella kyseinen osuus sijaitsee.
- (30) Meripalveluaika olisi todennettava meripalvelukirjoissa olevien vahvistettujen merkintöjen perusteella. Tällaisen todentamisen mahdollistamiseksi jäsenvaltioiden olisi myönnettävä meripalvelukirjoja ja laivapäiväkirjoja ja varmistettava, että laivapäiväkirjaan on kirjattu kulkuneuvon tekemät matkat. Hyväksytyin lääkäriin olisi todistettava hakijan lääketieteellinen kelpoisuus.
- (31) Jos lastaus ja purku edellyttävät aktiivisia vesiliikennetoimia, kuten ruoppausta tai aluksen ohjaamista lastaus- tai purkamispaikkojen välillä, jäsenvaltioiden olisi katsottava tällaiseen toimintaan käytetty aika meripalveluajaksi ja kirjattava se vastaavasti.
- (32) Jos tässä direktiivissä säädettyihin toimenpiteisiin liittyy henkilötietojen käsittelyä, se olisi toteutettava henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 45/2001⁽¹⁾ ja (EU) 2016/679⁽²⁾ mukaisesti.
- (33) Pätevyyskirjojen tehokkaan hallinnoinnin edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden on pantava täytäntöön tämä direktiivi, ja joiden olisi perustettava rekisterit pätevyyskirjoja, meripalvelukirjoja ja laivapäiväkirjoja koskevien tietojen kirjaamiseksi. Tietojenvaihdon helpottamiseksi jäsenvaltioiden välillä ja komission kanssa tämän direktiivin täytäntöönpanoa, noudattamisen valvontaa ja arviointia varten sekä tilastointia, vesiliikenteen turvallisuuden ylläpitämistä ja vesiliikenteen helpottamista varten jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tällaiset tiedot, mukaan lukien pätevyyskirjoja, meripalvelukirjoja ja laivapäiväkirjoja koskevat tiedot, sisällyttämällä ne komission ylläpitämään tietokantaan. Kyseistä tietokantaa ylläpitäessään komission olisi noudatettava asianmukaisesti henkilötietojen suojaa koskevia periaatteita.
- (34) Pätevyyskirjoja, meripalvelukirjoja ja laivapäiväkirjoja tämän direktiivin sääntöjä vastaavien sääntöjen mukaisesti myöntävät viranomaiset, mukaan lukien viranomaiset kolmansissa maissa, käsittelevät henkilötietoja. Tämän direktiivin täytäntöönpanoon ja noudattamisen valvontaan osallistuvilla viranomaisilla ja tarvittaessa kyseisiä vastaavia sääntöjä antaneilla kansainvälisillä järjestöillä olisi myös oltava pääsy komission ylläpitämään tietokantaan tämän direktiivin arviointia, tilastointia, vesiliikenteen turvallisuuden ylläpitämistä ja vesiliikenteen helpottamisen varmistamista varten sekä tietojenvaihdon helpottamiseksi kyseisten viranomaisten välillä. Pääsyn edellytyksenä olisi kuitenkin oltava riittävä tietosuojan taso, erityisesti henkilötietojen osalta, ja kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen osalta pääsyn edellytyksenä olisi myös oltava vastavuoroisuusperiaate.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (35) Jotta sisävesiliikenteen alaa voitaisiin entisestään nykyaikaistaa ja keventää hallinnollista taakkaa sekä vähentää samalla mahdollisuuksia asiakirjojen väärentämiseen, komission olisi paremman sääntelyn periaate huomioon ottaen harkittava sen mahdollisuuden tarkastelua, että unionin pätevyyskirjan, meripalvelukirjan ja laivapäiväkirjan paperiversio korvataan sähköisillä välineillä, kuten sähköisillä ammattikorteilla ja sähköisillä alusta koskevilla asiakirjoilla.
- (36) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jonka nojalla se voi tarvittaessa vastustaa sitä, että jäsenvaltio aikoo hyväksyä tietyillä sisävesiväyläosuuksilla esiintyviin erityisiin riskeihin liittyviä pätevyysvaatimuksia. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (37) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa unionin pätevyyskirjojen, käytännön kokeesta annettavien todistusten, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen myöntämistä koskevien mallien hyväksymisen osalta ja 10 artiklan mukaista tunnustamista koskevien päätösten hyväksymisen osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (38) Jotta voidaan vahvistaa yhdenmukaistetut vähimmäisvaatimukset ammattipätevyuden varmentamista varten, helpottaa tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä sekä helpottaa komission harjoittamaa tämän direktiivin täytäntöönpanoa, seuranta ja arviointia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pätevyysvaatimusten, lääketieteellisten kelpoisuusvaatimusten, käytännön koevaatimusten ja simulaattoreiden hyväksymisvaatimusten asettamista sekä komission ylläpitämän sellaisen tietokannan ominaisuuksien määrittämistä ja käyttöedellytyksiä koskevien vaatimusten asettamista, jossa säilytetään kopio keskeisistä tiedoista, jotka liittyvät unionin pätevyyskirjoihin, meripalvelukirjoihin, laivapäiväkirjoihin ja tunnustettuihin asiakirjoihin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (39) Siirtymätoimenpiteillä ei olisi puututtava ainoastaan direktiivin 96/50/EY, Reinillä liikennöivää henkilöstöä koskevien asetusten tai tietyn kansallisen lainsäädännön mukaisesti päälliköille myönnettyjä pätevyyskirjoja koskevaan ongelmaan, vaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien muiden kansimiehistön jäsenten luokille myönnettyjä pätevyyskirjoja koskevaan ongelmaan. Kyseisillä toimenpiteillä olisi niin pitkälle kuin mahdollista turvattava aiemmin myönnetty etuudet ja pyrittävä antamaan ammattitaitoisille miehistön jäsenille kohtuullinen aika hakea unionin pätevyyskirjaa. Kyseisillä toimenpiteillä olisi tämän vuoksi säädettävä riittävän pitkistä ajanjaksoista, jonka aikana näiden pätevyyskirjojen käyttöä voidaan jatkaa niillä unionin sisävesiväylillä, joilla ne olivat voimassa ennen kansalliseksi lainsäädännöksi saattamisen määräajan päättymistä. Kyseisillä toimenpiteillä olisi myös varmistettava, että kaikkien näiden pätevyyskirjojen osalta on käytössä järjestelmä uusiin sääntöihin siirtymiseksi, erityisesti, kun kyse on paikallista etua palvelevista matkoista.
- (40) Sisävesiliikenteen ammattipätevyyksiä koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamista Euroopassa helpotetaan unionin ja RNKK:n tiiviillä yhteistyöllä sekä CESNIn normien kehittämisellä. CESNI, joka on avoin kaikille jäsenvaltioiden asiantuntijoille, laatii sisävesiliikenteen normit, mukaan lukien ammattipätevyyttä koskevat normit. Euroopan jokikomissioiden, asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen, työmarkkinaosapuolten ja ammatillisten yhdistysten olisi osallistuttava täysipainoisesti CESNIn normien suunnitteluun ja laatimiseen. Kun tässä direktiivissä säädetyt edellytykset täyttyvät, komission olisi viitattava CESNIn normeihin antaessaan täytäntöönpanosäädöksiä ja delegoituja säädöksiä tämän direktiivin mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli yhteisten puitteiden vahvistamista ammattipätevyysien vähimmäistason tunnustamiseksi sisävesiliikenteen alalla, vaan se voidaan laajuutensa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (42) Sukupuolten tasapuolisen edustuksen parantamiseksi sisävesiliikenteen alalla on tärkeää edistää naisten mahdollisuuksia hankkia alan pätevyys ja päästä alan ammatteihin.
- (43) Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tietojen, jotka jäsenvaltiot ovat velvollisia toimittamaan komissiolle saattaessaan direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään, on oltava selkeitä ja täsmällisiä. Sama pätee myös tähän direktiiviin, jossa säädetään erityisesti kohdennetusta toimintatavasta, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (44) Direktiivit 91/672/ETY ja 96/50/EY olisi näin ollen kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään ehdoista ja menettelyistä, jotka koskevat unionin sisävesiväylillä liikennöivien kulkuneuvojen toimintaan osallistuvien henkilöiden pätevyuden varmentamista ja tällaisten pätevyysien tunnustamista jäsenvaltioissa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kansimiehistön jäseniin, nesteytetyn maakaasun asiantuntijoihin sekä matkustajaliikenteen asiantuntijoihin seuraavilla unionin sisävesiväylillä liikennöivillä kulkuneuvotyypeillä:

- a) alukset, joiden pituus on vähintään 20 metriä;
- b) alukset, joiden pituuden, leveyden ja syväyksen tulo on vähintään 100 kuutiometriä;
- c) hinaajat ja työntöalukset, jotka on tarkoitettu
 - i) hinaamaan tai työntämään a ja b alakohdassa tarkoitettuja aluksia;
 - ii) hinaamaan tai työntämään uivaa kalustoa;
 - iii) siirtämään vierellään a ja b alakohdassa tarkoitettuja aluksia tai uivaa kalustoa;
- d) matkustaja-alukset;
- e) alukset, joilta vaaditaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY ⁽¹⁾ nojalla hyväksymistodistus;
- f) uiva kalusto.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta henkilöihin, jotka

- a) liikkuvat vesillä urheilu- tai virkistystarkoituksessa;
- b) osallistuvat sellaisten lauttojen toimintaan, jotka eivät liiku itsenäisesti;
- c) osallistuvat puolustusvoimien, yleisestä järjestyksestä vastaavien viranomaisten, väestönsuojelun, vesistöviranomaisten, palokuntien ja muiden pelastuspalvelujen käyttämien kulkuneuvojen toimintaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

3. Rajoittamatta 39 artiklan 3 kohdan soveltamista tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta henkilöihin, jotka liikennöivät jäsenvaltioissa, joissa ei ole toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon yhteydessä olevia sisävesiväyliä, ja jotka liikennöivät yksinomaan

- a) lyhyillä, paikallista etua palvelevilla matkoilla, joilla etäisyys lähtöpaikasta ei millään hetkellä ylitä 10 kilometriä; tai
- b) kausiluonteisesti.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'sisävesiväylällä' muuta vesiväylää kuin merta, joka on avoin liikennöitäväksi 2 artiklassa tarkoitettulla kulkuneuvolla;
- 2) 'kulkuneuvolla' alusta tai uivaa kalustoa;
- 3) 'aluksella' sisävesialusta tai merialusta;
- 4) 'hinaajalla' alusta, joka on erityisesti suunniteltu suorittamaan hinauksia;
- 5) 'työntöaluksella' alusta, joka on erityisesti suunniteltu kuljettamaan työntökykyettä;
- 6) 'matkustaja-aluksella' alusta, joka on suunniteltu ja varustettu kuljettamaan yli 12 matkustajaa;
- 7) 'unionin pätevyyskirjalla' toimivaltaisen viranomaisen myöntämää todistusta, jossa vahvistetaan, että henkilö täyttää tämän direktiivin vaatimukset;
- 8) 'STCW-yleissopimuksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/106/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 21 alakohdassa määriteltyä STCW-yleissopimusta;
- 9) 'kansimiehistön jäsenillä' henkilöitä, jotka osallistuvat unionin sisävesiväylillä liikennöivän vesikulkuneuvon yleiseen toimintaan ja suorittavat esimerkiksi navigointiin, aluksen toiminnan valvontaan, lastin käsittelyyn, ahtaukseen ja matkustajaliikenteeseen, laivakonetekniikkaan, huoltamiseen ja korjaamiseen, viestintään, terveyteen ja turvallisuuteen sekä ympäristönsuojeluun liittyviä erilaisia tehtäviä, ja jotka eivät ole yksinomaan koneistojen, nosturien tai sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttämiseen määrättyjä henkilöitä;
- 10) 'radioasemanhoitajan todistuksella' jäsenvaltion kansainväliseen televiestintäliiton yleissopimukseen liitettyjen radio-ohjesääntöjen mukaisesti myöntämää kansallista todistusta, jossa annetaan lupa radioaseman käyttöön sisävesikulkuneuvolla;
- 11) 'matkustajaliikenteen asiantuntijalla' aluksella työskentelevää henkilöä, jolla on pätevyys toteuttaa toimenpiteitä hätätilanteissa matkustaja-aluksilla;
- 12) 'nesteytetyn maakaasun asiantuntijalla' henkilöä, jolla on pätevyys osallistua nesteytettyä maakaasua polttoaineena käyttävän kulkuneuvon polttoainetäydennykseen tai toimia tällaisen kulkuneuvon päällikkönä;
- 13) 'päälliköllä' kansimiehistön jäsentä, jolla on pätevyys purjehtia kulkuneuvolla jäsenvaltioiden sisävesiväylillä ja jolla on pätevyys olla kokonaisvastuussa aluksesta, mukaan lukien miehistö, matkustajat ja lasti;
- 14) 'erityisellä riskillä' turvallisuusriskiä, joka johtuu sellaisista erityisistä navigointiolosuhteista, jotka edellyttävät päälliköiltä pätevyysvaatimuksia, jotka ylittävät johtotasolta edellytetyt yleiset pätevyysvaatimukset;
- 15) 'pätevyydellä' osoitettua kykyä käyttää osaamista ja taitoja, joita edellytetään sisävesiväylien kulkuneuvojen toimintaan tarvittavien tehtävien moitteetonta suorittamista varten vahvistetuissa vaatimuksissa;
- 16) 'johtotasolla' vastuutasoa, joka liittyy päällikkönä toimimiseen ja sen varmistamiseen, että muut kansimiehistön jäsenet suorittavat asianmukaisesti kaikki kulkuneuvon toimintaan liittyvät tehtävät;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/106/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta (EUVL L 323, 3.12.2008, s. 33).

- 17) 'operatiivisella tasolla' vastuutasoa, joka liittyy matruusina, perämiehenä tai ruorimiehenä toimimiseen ja valvonnan ylläpitämiseen kaikkien kyseiselle henkilölle osoitettuun vastuualueeseen kuuluvien tehtävien suorittamisen ajan asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja johtotasolla toimivan henkilön johdolla;
- 18) 'suurella kytkeydellä' työntökykyttä, jossa työnnetyn kulkuneuvon kokonaispituuden ja kokonaisleveyden tulo on vähintään 7 000 neliometriä;
- 19) 'meripalvelukirjalla' henkilökohtaista rekisteriä, johon kirjataan miehistön jäsenen työhistoria, erityisesti meripalvelu-aika ja tehdyt matkat;
- 20) 'laivapäiväkirjalla' virallista rekisteriä kulkuneuvon ja sen miehistön tekemistä matkoista;
- 21) 'aktiivisella meripalvelukirjalla tai laivapäiväkirjalla' meripalvelukirjaa tai laivapäiväkirjaa, joka on avoin tietojen kirjaamista varten;
- 22) 'meripalveluajalla' päivinä mitattua aikaa, jonka kansimiehistön jäsenet ovat viettäneet aluksella kulkuneuvon sisävesivälillä tekemän matkan aikana, mukaan lukien aktiivisia vesiliikennetoimia edellyttävä lastaus ja purku, jonka toimivaltainen viranomainen on vahvistanut;
- 23) 'uivalla kalustolla' uivaa rakennetta, jolla kuljetetaan työkoneita, kuten nostureita, ruoppauslaitteita, paalujunttia tai elevaattoreita;
- 24) 'pituudella' rungon enimmäispituutta metreinä ilman peräsintä ja kokkapuuta;
- 25) 'leveydellä' laidoituksen ulkoreunaan mitattua rungon enimmäisleveyttä metreinä (ilman siipirattaita, lepuuttajia ja vastaavia);
- 26) 'syväyksellä' rungon alimman pisteen, kun köliä tai muita kiinteitä asennuksia ei oteta huomioon, ja enimmäissyväystason välistä pystysuoraa etäisyyttä metreinä;
- 27) 'kausiluonteisella liikennöinnillä' joka vuosi enintään kuuden kuukauden ajan harjoitettavaa liikennöintiä.

2 LUKU

UNIONIN PÄTEVYYSKIRJAT

4 artikla

Kansimiehistön jäsenen velvollisuus pitää mukanaan unionin pätevyyskirja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin sisävesivälillä liikennöivillä kansimiehistön jäsenillä on mukanaan joko 11 artiklan mukaisesti myönnetty kansimiehistön jäsenen unionin pätevyyskirja tai 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti tunnustettu todistus.
2. Muiden kansimiehistön jäsenten kuin päälliköiden osalta unionin pätevyyskirja ja 22 artiklassa tarkoitettu meripalvelukirja on esitettävä yhdessä yhteisessä asiakirjassa.
3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kulkuneuvon toimintaan osallistuvien muiden henkilöiden kuin päälliköiden todistukset, jotka on myönnetty tai tunnustettu direktiivin 2008/106/EY ja näin ollen STCW-yleissopimuksen mukaisesti, ovat voimassa sisävesivälillä liikennöivillä merialuksilla.

5 artikla

Velvollisuus pitää mukana unionin pätevyyskirja erityisiä toimia varten

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että matkustajaliikenteen asiantuntijoilla ja nesteytetyn maakaasun asiantuntijoilla on mukanaan joko 11 artiklan mukaisesti myönnetty unionin pätevyyskirja tai 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti tunnustettu todistus.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, kulkuneuvon toimintaan osallistuvien henkilöiden todistukset, jotka on myönnetty tai tunnustettu direktiivin 2008/106/EY ja näin ollen STCW-yleissopimuksen mukaisesti, ovat voimassa sisävesivälillä liikennöivillä merialuksilla.

*6 artikla***Päällikön velvollisuus hankkia erityisluvut**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päälliköillä on 12 artiklan mukaisesti annetut erityisluvut, jos he purjehtivat

- a) vesiväylillä, jotka on luokiteltu 8 artiklan mukaisiksi meriväylän luonteisiksi sisävesiväyläiksi;
- b) vesiväylillä, jotka on yksilöity 9 artiklan mukaisiksi sisävesiväyliä osuuksiksi, joilla esiintyy erityisiä riskejä;
- c) tutkan avulla;
- d) kulkuneuvolla, joka käyttää nesteytettyä maakaasua polttoaineena;
- e) suuria kytkkeitä.

*7 artikla***Vapautukset kansallisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon**

1. Jäsenvaltio voi vapauttaa 4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitetut henkilöt, jotka toimivat yksinomaan sellaisilla kansallisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon, mukaan lukien meriväylän luonteisiksi luokitellut sisävesiväylät, 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa, 6 artiklassa, 22 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa sekä 22 artiklan 3 ja 6 kohdassa säädettyistä velvoitteista.
2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vapautuksia myöntävä jäsenvaltio voi myöntää 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille pätevyyskirjoja tässä direktiivissä säädettyistä yleisistä edellytyksistä poikkeavin edellytyksin, jos tällaisilla pätevyyskirjoilla varmistetaan riittävä turvallisuuden taso. Kyseisten pätevyyskirjojen tunnistamiseen muissa jäsenvaltioissa on sovellettava tapauksen mukaan direktiiviä 2005/36/EY tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/45/EY⁽¹⁾.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä vapautuksista. Komissio asettaa kyseisiä myönnettyjä vapautuksia koskevat tiedot julkisesti saataville.

*8 artikla***Meriväylän luonteisten sisävesiväyliä luokittelu**

1. Jäsenvaltioiden on luokiteltava alueellaan olevan sisävesiväylän osuus meriväylän luonteiseksi sisävesiväyläksi, jos yksi seuraavista kriteereistä täyttyy:
 - a) osuudella sovelletaan kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä tehtyä yleissopimusta;
 - b) poijut ja merkit ovat merenkulun viitoitusjärjestelmän mukaiset;
 - c) terrestriaalinen navigointi on tarpeen kyseisellä sisävesiväylällä; tai
 - d) kyseisellä sisävesiväylällä navigointiin tarvitaan merenkulkulaitteita, joiden toiminta edellyttää erityisosaamista.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle alueellaan olevan sisävesiväylän tietyn osuuden luokittelemisesta meriväylän luonteiseksi sisävesiväyläksi. Komissiolle toimitettavaan ilmoitukseen on liitettävä 1 kohdassa tarkoitettuihin kriteereihin pohjautuvat perustelut. Komissio asettaa luettelon ilmoitetuista meriväylän luonteisista sisävesiväylästä julkisesti saataville ilman tarpeetonta viivytystä.

*9 artikla***Sisävesiväyliä osuudet, joilla esiintyy erityisiä riskejä**

1. Jos vesiliikenteen turvallisuuden varmistamiseksi on tarpeen, jäsenvaltiot voivat 2–4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti yksilöidä niiden omien alueiden halki kulkevien sisävesiväyliä osuuksia, joilla esiintyy erityisiä riskejä, jos tällaiset riskit johtuvat yhdestä tai useammasta seuraavasta syystä:
 - a) tiheästi vaihtuva virtaus ja virtausnopeus;
 - b) sisävesiväylän hydromorfologiset ominaisuudet ja asianmukaisten väylätietopalvelujen puute sisävesiväylällä tai soveltuvien merikarttojen puute;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/45/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, jäsenvaltioiden myöntämien merenkulkijoiden pätevyyskirjojen keskinäisestä tunnistamisesta ja direktiivin 2001/25/EY muuttamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 160).

- c) paikallisliikenteeseen sovelletaan erityissääntelyä, joka on perusteltua sisävesiväylän erityisten hydromorfologisten ominaisuuksien vuoksi; tai
- d) korkea onnettomuustiheys tietyllä sisävesiväylän osuudella jonkin sellaisen pätevyyden puutteen johdosta, jota 17 artiklassa tarkoitetut pätevyysvaatimukset eivät kata.

Jäsenvaltioiden on kuultava asiaankuuluvaa Euroopan jokikomissiota ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen osuuksien yksilöintimenettelyn aikana, jos ne pitävät tätä tarpeellisenä turvallisuuden varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joita ne aikovat toteuttaa tämän artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan nojalla, sekä toimenpiteen pohjana olevat perustelut vähintään kuusi kuukautta ennen kyseisten toimenpiteiden suunniteltua toteuttamispäivää.
3. Jos 1 kohdassa tarkoitetut sisävesiväylien osuudet sijaitsevat kahden tai useamman jäsenvaltion välisellä rajalla, asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava toisiaan ja ilmoitettava asiasta yhteisesti komissiolle.
4. Jos jäsenvaltio aikoo toteuttaa toimenpiteen, jota ei ole perusteltu tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, komissio voi kuuden kuukauden kuluessa ilmoittamisesta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään komission päätöksestä vastustaa toimenpiteen toteuttamista. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.
5. Komissio asettaa julkisesti saataville jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet ja 2 kohdassa tarkoitetut perustelut.

10 artikla

Tunnustaminen

1. Kaikki toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisesti myöntämät 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut unionin pätevyyskirjat sekä 22 artiklassa tarkoitetut meripalvelukirjat tai laivapäiväkirjat ovat voimassa kaikilla unionin sisävesiväylillä.
 2. Kaikki pätevyyskirjat, meripalvelukirjat tai laivapäiväkirjat, jotka on myönnetty Reinillä liikennöivää henkilöstöä koskevien asetusten, joissa säädetään vastaavista vaatimuksista kuin tässä direktiivissä, mukaisesti, ovat voimassa kaikilla unionin sisävesiväylillä.
- Tällaiset kolmannen maan myöntämät pätevyyskirjat, meripalvelukirjat tai laivapäiväkirjat ovat voimassa kaikilla unionin sisävesiväylillä edellyttäen, että kyseinen kolmas maa tunnustaa lainkäyttöalueellaan tämän direktiivin nojalla myönnettyt unionin asiakirjat.
3. Kaikki pätevyyskirjat, meripalvelukirjat tai laivapäiväkirjat, jotka on myönnetty kolmannen maan sellaisten kansallisten sääntöjen mukaisesti, joissa säädetään tämän direktiivin vaatimuksia vastaavista vaatimuksista, ovat voimassa kaikilla unionin sisävesiväylillä edellyttäen, että 4 ja 5 kohdassa säädettyä menettelyä ja edellytyksiä noudatetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
 4. Kaikki kolmannet maat voivat toimittaa komissiolle pyynnön viranomaistensa myöntämien pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen tunnustamisesta. Pyyntöön on liitettävä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen määrittämiseksi, sovelletaanko tällaisten asiakirjojen myöntämiseen tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.
 5. Saatuaan 4 kohdan mukaisen tunnustamista koskevan pyynnön komissio arvioi pyynnön esittäneen kolmannen maan varmennusjärjestelmät määrittääkseen, sovelletaanko kyseisen kolmannen maan pyynnössä mainittujen pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen myöntämiseen tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

Jos kyseisten vaatimusten todetaan olevan vastaavia, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa tunnustetaan kyseisen kolmannen maan myöntämät pätevyyskirjat, meripalvelukirjat ja laivapäiväkirjat unionissa, edellyttäen, että kyseinen kolmas maa tunnustaa lainkäyttöalueellaan tämän direktiivin nojalla myönnettyt unionin asiakirjat.

Tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä hyväksyessään komissio täsmentää, mihin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin tunnustaminen soveltuu. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelumenettelyn mukaisesti.

6. Jos jäsenvaltio katsoo, että jokin kolmas maa ei enää täytä tämän artiklan vaatimuksia, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle ja perusteltava väitteensä asianmukaisesti.

7. Kahdeksan vuoden välein komissio arvioi, noudattaako varmennusjärjestelmä 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kolmannessa maassa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Jos komissio toteaa, että tässä direktiivissä säädetty vaatimukset eivät enää täyty, sovelletaan 8 kohtaa.

8. Jos komissio toteaa, että tämän artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuun asiakirjojen myöntämiseen ei enää sovelleta tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia, se hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jolla keskeytetään näiden vaatimusten mukaisesti myönnettyjen pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen voimassaolo kaikilla unionin sisävesiväylillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkastelu-
menettelyn mukaisesti.

Komissio voi milloin tahansa peruuttaa voimassaolon keskeyttämisen, jos sovellettuihin vaatimuksiin liittyvät havaitut puutteet on korjattu.

9. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista sekä asiakirjoista, joiden tunnustetaan olevan voimassa kaikilla unionin sisävesiväylillä.

3 LUKU

AMMATILLISEN PÄTEVYYDEN VARMENTAMINEN

I JAKSO

Unionin pätevyyskirjojen ja erityislupien päälliköille myöntämiseen sovellettava menettely

11 artikla

Unionin pätevyyskirjojen myöntäminen ja voimassaolo

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki kansimiehistön jäsenelle myönnettävän unionin pätevyyskirjan tai erityisiin toimiin myönnettävän unionin pätevyyskirjan hakijat toimittavat tyydyttävän asiakirjanäytön

a) henkilöllisyydestään;

b) siitä, että he täyttävät liitteessä I säädettyt, hakemaansa pätevyyttä koskevat ikää, pätevyyttä, hallinnollisten vaatimusten täyttymistä ja meripalveluaikaa koskevat vähimmäisvaatimukset;

c) siitä, että he täyttävät tarvittaessa lääketieteelliset kelpoisuusvaatimukset 23 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä unionin pätevyyskirjat sen jälkeen, kun ne ovat todentaneet hakijoiden toimittamien asiakirjojen aitouden ja voimassaolon ja varmistaneet, ettei hakijoille ole jo myönnetty voimassa olevaa unionin pätevyyskirjaa.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan mallit unionin pätevyyskirjoja sekä unionin pätevyyskirjan ja meripalvelukirjan yhdistäviä yhteisiä asiakirjoja varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Kansimiehistön jäsenelle myönnettävän unionin pätevyyskirjan voimassaolo on rajoitettava 23 artiklan nojalla vaa-
dittuun seuraavaan lääkärintarkastukseen asti.

5. Päälliköille myönnettävät unionin pätevyyskirjat ovat voimassa enintään 13 vuotta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdassa tarkoitetun rajoituksen soveltamista.

6. Erityisiin toimiin myönnettävä unionin pätevyyskirja on voimassa enintään viisi vuotta.

12 artikla

Päällikköjen erityislupien myöntäminen ja niiden voimassaolo

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 6 artiklassa tarkoitettujen erityislupien hakijat toimittavat tyydyttävän asiakirjanäytön

a) henkilöllisyydestään;

b) siitä, että he täyttävät liitteessä I säädettyt, hakemaansa erityislupaa koskevat ikää, pätevyyttä, hallinnollisten vaatimusten täyttymistä ja meripalveluaikaa koskevat vähimmäisvaatimukset;

- c) siitä, että heillä on päällikölle myönnettävä unionin pätevyyskirja tai 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tunnustettu todistus tai että he täyttävät tässä direktiivissä säädetyt päälliköille myönnettävää unionin pätevyyskirjaa koskevat vähimmäisvaatimukset.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, hakijoiden on 6 artiklan b alakohdan nojalla vaaditun erityislupan osalta, joka annetaan sellaisilla sisävesiväylien osuuksilla purjehtimista varten, joilla esiintyy erityisiä riskejä, toimitettava 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tyydyttävä asiakirjanäyttö
- a) henkilöllisyydestään;
- b) siitä, että he täyttävät 20 artiklan mukaisesti vahvistetut erityisiä riskejä koskevat pätevyysvaatimukset niiden erityisten sisävesiväylien osuusten osalta, joita varten lupa vaaditaan;
- c) siitä, että heillä on päällikölle myönnettävä unionin pätevyyskirja tai 10 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tunnustettu todistus tai että he täyttävät tässä direktiivissä säädetyt päälliköille myönnettävää unionin pätevyyskirjaa koskevat vähimmäisvaatimukset.
3. Jäsenvaltioiden on annettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen erityislupien jälkeen, kun ne ovat todentaneet hakijan toimittamien asiakirjojen aitouden ja voimassaolon.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen, joka myöntää unionin pätevyyskirjan päälliköille, erityisesti ilmaisee pätevyyskirjassa mahdolliset 6 artiklan nojalla annetut erityisluvat 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua mallin mukaisesti. Tällaisen erityislupan voimassaolo päättyy unionin pätevyyskirjan voimassaolon päättyessä.
5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 4 kohdassa säädetään, 6 artiklan d alakohdassa tarkoitettu erityislupa annetaan 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua mallin mukaisesti sellaisena nesteytetyn maakaasun asiantuntijalle myönnettävänä unionin pätevyyskirjana, jonka voimassaoloaika vahvistetaan 11 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

13 artikla

Unionin pätevyyskirjojen ja päälliköille annettavien erityislupien uusiminen

Unionin pätevyyskirjan voimassaolon päättyessä jäsenvaltioiden on pyynnöstä uusittava kyseinen pätevyyskirja ja tarpeen mukaan siihen sisältyvät erityisluvat edellyttäen, että

- a) kansimiehistön jäsenelle myönnettävien unionin pätevyyskirjojen ja muiden kuin 6 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen erityislupien osalta on toimitettu 11 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettu tyydyttävä asiakirjanäyttö;
- b) erityisiin toimiin myönnettävän unionin pätevyyskirjan osalta on toimitettu 11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tyydyttävä asiakirjanäyttö.

14 artikla

Päälliköille myönnettävien unionin pätevyyskirjojen tai erityislupien keskeyttäminen ja peruuttaminen

1. Jos on viitteitä siitä, että pätevyyskirjoja tai erityislupia koskevat vaatimukset eivät enää täyty, pätevyyskirjan tai erityislupan myöntäneen jäsenvaltion on tehtävä kaikki tarvittavat arvioinnit ja tarvittaessa peruutettava kyseiset pätevyyskirjat tai erityisluvat.
2. Mikä tahansa jäsenvaltio voi väliaikaisesti keskeyttää unionin pätevyyskirjan voimassaolon, jos se katsoo, että keskeyttäminen on tarpeen turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyvistä syistä.
3. Jäsenvaltioiden on kirjattava voimassaolon keskeyttämiset ja peruuttamiset ilman aiheetonta viivytystä 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan.

II JAKSO

Hallinnollinen yhteistyö

15 artikla

Yhteistyö

Jos 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio katsoo, että jokin toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä pätevyyskirja ei täytä tässä direktiivissä säädetyjä edellytyksiä, tai jos on olemassa turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen liittyviä syitä, toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä pätevyyskirjan myöntänyttä viranomaista harkitsemaan kyseisen pätevyyskirjan voimassaolon keskeyttämistä 14 artiklan mukaisesti. Pynnön esittäneen viranomaisen on

ilmoitettava komissiolle pyynnöstään. Kyseisen pätevyyskirjan myöntäneen viranomaisen on tutkittava pyyntö ja ilmoitettava toiselle viranomaiselle päätöksestään. Mikä tahansa toimivaltainen viranomainen voi kieltää henkilöitä toimimasta lainkäyttöalueellaan odotettaessa ilmoitusta pätevyyskirjan myöntäneen viranomaisen päätöksestä.

Jäljempänä olevan 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on myös tehtävä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa varmistaakseen, että tämän direktiivin mukaisesti tunnustettujen pätevyyskirjojen ja meripalvelukirjojen haltijoiden meripalveluaika ja matkat kirjataan, jos meripalvelukirjan haltija pyytää kirjaamista, ja että ne vahvistetaan enintään 15 kuukauden ajalta ennen vahvistuspyyntöä. Kyseisten 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan ilmoitettava komissiolle alueellaan olevista sisävesiväylistä, joilla vaaditaan pätevyyttä navigoida meriväylän luonteisilla vesiväylillä.

III JAKSO

Pätevyys

16 artikla

Pätevyysvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetuilla henkilöillä on tarvittava pätevyys kulkuneuvon turvalliseen käyttöön 17 artiklassa säädetyn mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, pätevyden arviointi 6 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja erityisiä riskejä varten on suoritettava 20 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Pätevyden arviointi

1. Komissio antaa tämän direktiivin täydentämiseksi 31 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan pätevyysvaatimukset sekä niitä vastaavat tiedot ja taidot liitteessä II säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöt, jotka hakevat 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitettuja asiakirjoja, tarvittaessa osoittavat, että he täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pätevyysvaatimukset läpäisemällä kokeen,
 - a) jonka järjestämisestä vastaa hallintoviranomainen 18 artiklan mukaisesti; tai
 - b) joka järjestetään osana 19 artiklan mukaisesti hyväksyttyä koulutusohjelmaa.
3. Pätevyysvaatimusten täyttämisen osoittamiseen on sisällyttävä käytännön koe, jotta voidaan myöntää
 - a) päällikölle myönnettävä unionin pätevyyskirja;
 - b) edellä 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettu erityislupa tutkan avulla tapahtuvaa navigointia varten;
 - c) nesteytetyn maakaasun asiantuntijalle myönnettävä unionin pätevyyskirja;
 - d) matkustajaliikenteen asiantuntijalle myönnettävä unionin pätevyyskirja.

Käytännön kokeet tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen saamiseksi voidaan järjestää kulkuneuvossa tai 21 artiklan mukaisella simulaattorilla. Käytännön kokeet voidaan tämän kohdan c ja d alakohdan osalta järjestää kulkuneuvossa tai maalla sijaitsevassa asianmukaisessa laitoksessa.

4. Siirretään komissiolle valta antaa tämän direktiivin täydentämiseksi 31 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja käytännön kokeita koskevat vaatimukset ja täsmennetään erityispätevyys ja olosuhteet, jotka testataan käytännön kokeiden aikana, samoin kuin niitä kulkuneuvoja koskevat vähimmäisvaatimukset, joilla käytännön koe voidaan suorittaa.

18 artikla

Hallintoviranomaisen vastuulla järjestettävät kokeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut kokeet järjestetään niiden vastuulla. Niiden on varmistettava, että kyseiset kokeet suoritetaan sellaisten koevalvojen johdolla, jotka ovat päteviä arvioimaan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pätevyysvaatimuksia sekä vastaavia tietoja ja taitoja.
2. Jäsenvaltioiden on annettava todistus käytännön kokeesta hakijoille, jotka ovat läpäisseet 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun käytännön kokeen, jos kyseinen koe järjestettiin 21 artiklan mukaisella simulaattorilla ja hakija on pyytänyt tällaista todistusta.
3. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen käytännön kokeesta annettavien todistusten mallit. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun neuvoo-antavan menettelyn mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on tunnustettava ilman lisävaatimuksia tai -arviointeja 2 kohdassa tarkoitetut toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käytännön kokeesta myöntämät todistukset.
5. Kirjallisissa tai tietokonepohjaisissa kokeissa 1 kohdassa tarkoitetut koevalvojat voidaan korvata pätevyityneillä valvojilla.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä luvussa tarkoitetuilla koevalvojilla ja pätevyityneillä valvojilla ei ole eturistiriitoja.

19 artikla

Koulutusohjelmien hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat laatia koulutusohjelmia 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetuille henkilöille. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, joiden alueella asianomainen oppilaitos tai koulutuslaitos toteuttaa koulutusohjelmiaan, hyväksyvät tällaiset koulutusohjelmat, joista saa tutkintotodistuksen tai muun todistuksen, joka osoittaa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pätevyysvaatimusten täyttymisen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että koulutusohjelmien laadunarviointi ja -varmistus taataan soveltamalla kansallista tai kansainvälistä laatuvaatimusta 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut koulutusohjelmat vain, jos
 - a) koulutuksen tavoitteet, oppisisältö, menetelmät, toteutus, menettelyt, mukaan lukien simulaattorien käyttö tarvittaessa, ja kurssimateriaali on asianmukaisesti dokumentoitu, ja ne antavat hakijoille mahdollisuuden saavuttaa 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut pätevyysvaatimukset;
 - b) asiaankuuluvien taitojen arviointiohjelmat toteutetaan sellaisten pätevien henkilöiden toimesta, joilla on perusteelliset tiedot koulutusohjelmasta;
 - c) koe 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pätevyysvaatimusten täyttymisen todentamiseksi toteutetaan sellaisten pätevien koevalvojen toimesta, joilla ei ole eturistiriitoja.
3. Jäsenvaltioiden on tunnustettava kaikki muiden jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti hyväksymien koulutusohjelmien suorittamisen jälkeen myönnetty tutkintotodistukset tai muut todistukset.
4. Jäsenvaltioiden on peruutettava tai keskeytettävä sellaisille koulutusohjelmille antamansa hyväksyntä, jotka eivät enää täytä 2 kohdassa säädettyjä kriteerejä.
5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi hyväksytyjen koulutusohjelmien luettelo, samoin kuin koulutusohjelmat, joiden hyväksyntä on peruutettu tai keskeytetty. Komissio asettaa nämä tiedot julkisesti saataville. Luettelossa on ilmoitettava koulutusohjelman nimi, myönnettävien tutkintotodistusten tai muiden todistusten nimikkeet, tutkintotodistukset tai muut todistukset myöntävä elin, hyväksymisen voimaantulovuosi sekä asiaankuuluva pätevyys ja mahdolliset erityisluvat, joihin tutkintotodistus tai muu todistus oikeuttaa.

20 artikla

Erityisiä riskejä varten vaaditun pätevyyden arviointi

1. Jäsenvaltioiden, jotka yksilöivät alueillaan 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sisävesiväylien osuuksia, joilla esiintyy erityisiä riskejä, on täsmennettävä lisäpätevyys, jota vaaditaan kyseisillä sisävesiväylien osuuksilla liikennöiviltä päälliköiltä, ja tarvittavat keinot osoittaa näiden vaatimusten täyttyminen. Jäsenvaltioiden on kuultava asiaankuuluvaa Euroopan jokikomissiota kyseisen pätevyyden määrittämisprosessin aikana, jos ne pitävät tätä tarpeellisena turvallisuuden varmistamiseksi.

Sellaisilla sisävesiväylien osuuksilla liikennöintiä varten, joilla esiintyy erityisiä riskejä, vaadittava pätevyys huomioon ottaen tällaisten vaatimusten täyttyminen osoittamiseksi tarvittaviin keinoihin voi kuulua

- a) rajattu määrä kyseisellä osuudella tehtäviä matkoja;
- b) simulaattorikoe;
- c) monivalintakoe;
- d) suullinen koe; tai
- e) edellä a–d kohdassa tarkoitettujen keinojen yhdistelmä.

Tätä kohtaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on sovellettava puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia kriteerejä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että otetaan käyttöön menettelyt hakijoiden erityisiin riskeihin liittyvän pätevyyden arvioimiseksi, ja että asetetaan julkisesti saataville välineet, joiden avulla päälliköiden on helpompi hankkia erityisiä riskejä varten vaadittava pätevyys.

3. Jäsenvaltio voi arvioida erityisiin riskeihin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevilla sisävesiväylien osuuksilla liittyvää hakijoiden pätevyyttä 1 kohdan mukaisesti kyseiselle sisävesiväylän osuudelle vahvistettujen vaatimusten perusteella edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio, jossa sisävesiväylän osuus sijaitsee, antaa suostumuksensa. Kyseisen jäsenvaltion on tuolloin tarjottava arvioinnin suorittavalle jäsenvaltiolle tarvittavat keinot sen suorittamiseen. Jäsenvaltioiden on perusteltava suostumuksen epäminen puolueettomin ja oikeussuhteisin syin.

21 artikla

Simulaattoreiden käyttö

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä pätevyyksien arvioinnissa käytettävät simulaattorit. Hyväksyntä on annettava pyynnöstä, jos osoitetaan, että simulaattori täyttää 2 kohdassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä vahvistetut simulaattoreita koskevat vaatimukset. Hyväksynnässä on täsmennettävä, mikä tietty pätevyyden arviointi on sallittua kyseisellä simulaattorilla.

2. Siirretään komissiolle valta antaa tämän direktiivin täydentämiseksi 31 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan simulaattoreiden hyväksymisvaatimukset, joissa täsmennetään toiminnalliset ja tekniset vähimmäisvaatimukset ja tätä koskevat hallinnolliset menettelyt sen varmistamiseksi, että pätevyyden arviointiin käytettävät simulaattorit on suunniteltu niin, että niillä voidaan todentaa pätevyys 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen käytännön kokeita koskevien vaatimusten mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on tunnustettava toimivaltaisten viranomaisten muissa jäsenvaltioissa 1 kohdan mukaisesti hyväksymät simulaattorit ilman teknisiä lisävaatimuksia tai -arviointia.

4. Jäsenvaltioiden on peruutettava tai keskeytettävä sellaisille simulaattoreille antamansa hyväksyntä, jotka eivät enää täytä 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

5. Jäsenvaltioiden on annettava hyväksytyjen simulaattoreiden luettelo tiedoksi komissiolle. Komissio asettaa nämä tiedot julkisesti saataville.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdollisuus käyttää simulaattoreita arviointitarkoituksiin on syrjimätön.

IV JAKSO

Meripalveluaika ja lääketieteellinen kelpoisuus

22 artikla

Meripalvelukirja ja laivapäiväkirja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päälliköt kirjaavat 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen meripalveluajan ja 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtyjen matkat tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun meripalvelukirjaan tai 10 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla tunnustettuun meripalvelukirjaan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun jäsenvaltiot soveltavat 7 artiklan 1 kohtaa tai 39 artiklan 2 kohtaa, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä veloitetta on sovellettava vain, jos meripalvelukirjan haltija pyytää kirjaamista.

2. Jos miehistön jäsen sitä pyytää, jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat meripalveluaikaa ja matkoja, jotka on tehty enintään 15 kuukauden aikana ennen pyyntöä, koskevat tiedot meripalvelukirjaan sen jälkeen, kun tarvittavan asiakirjanäytön aitous ja voimassaolo on todennettu. Jos käytössä on sähköisiä välineitä, mukaan lukien sähköiset meripalvelukirjat ja sähköiset laivapäiväkirjat, joihin liittyy asianmukaiset menettelyt asiakirjojen aitouden turvaamiseksi, vastaavat tiedot voidaan vahvistaa ilman lisämenettelyjä.

Meripalveluaika, joka on kerrytetty minkä tahansa jäsenvaltioiden sisävesiväylillä, on otettava huomioon. Jos kyseessä on sisävesiväylä, jonka kaikki osuudet eivät ole täysin unionin alueella, meripalveluaika, joka on kertynyt unionin alueen ulkopuolella sijaitsevilla osuuksilla, on myös otettava huomioon.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kulkuneuvojen tekemät matkat kirjataan tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun laivapäiväkirjaan tai 10 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla tunnustettuun laivapäiväkirjaan.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen mallit, ottaen huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten tarvittavat henkilön tunnistamista, meripalveluaikaa ja tehtyjä matkoja koskevat tiedot. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna neuvoston mukaisesti.

Näitä täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään komissio ottaa huomioon sen, että laivapäiväkirjoja käytetään myös neuvoston direktiivin 2014/112/EU⁽¹⁾ täytäntöönpanon yhteydessä miehitysvaatimusten todentamiseen ja kulkuneuvon tekemien matkojen kirjaamiseen.

5. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2026 arvion väärentämiseltä suojatuista sähköisistä meripalvelukirjoista, laivapäiväkirjoista ja ammattikorteista, joihin sisällytetään sisävesiliikennettä koskeva unionin pätevyyskirja.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että miehistön jäsenillä on vain yksi aktiivinen meripalvelukirja ja että kulkuneuvoilla on vain yksi aktiivinen laivapäiväkirja.

23 artikla

Lääketieteellinen kelpoisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionin pätevyyskirjaa hakevat kansimiehistön jäsenet osoittavat lääketieteellisen kelpoisuutensa esittämällä toimivaltaiselle viranomaiselle voimassa olevan lääkärintodistuksen, jonka on antanut toimivaltaisen viranomaisen tunnustama lääkäri ja joka perustuu lääketieteellistä kelpoisuutta koskevan tutkimuksen läpäisemiseen.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2014/112/EU, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen työajan järjestämistä koskevien seikkojen sääntelystä sisävesiliikenteessä Euroopan sisävesiliikenneliiton (EBU), Euroopan laivurijärjestön (ESO) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) välillä tehdyn eurooppalaisen sopimuksen täytäntöönpanosta (EUVL L 367, 23.12.2014, s. 86).

2. Hakijoiden on esitettävä lääkärintodistus toimivaltaiselle viranomaiselle, kun he hakevat
 - a) ensimmäistä kansimiehistön jäsenelle myönnettävää unionin pätevyyskirjaansa;
 - b) päällikölle myönnettävää unionin pätevyyskirjaansa;
 - c) kansimiehistön jäsenelle myönnettävän unionin pätevyyskirjansa uusimista silloin, kun tämän artiklan 3 kohdassa täsmennetyt edellytykset täyttyvät.

Unionin pätevyyskirjan saamista varten annettujen lääkärintodistusten on oltava päivätty aikaisintaan kolme kuukautta ennen unionin pätevyyskirjan hakemispäivää.

3. Saavutettuaan 60 vuoden iän kansimiehistön jäsenelle myönnettävän unionin pätevyyskirjan haltijan on osoitettava lääketieteellinen kelpoisuutensa 1 kohdan mukaisesti vähintään viiden vuoden välein. Saavutettuaan 70 vuoden iän haltijan on osoitettava lääketieteellinen kelpoisuutensa 1 kohdan mukaisesti kahden vuoden välein.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työnantajat, päälliköt ja jäsenvaltioiden viranomaiset voivat vaatia, että kansimiehistön jäsen osoittaa lääketieteellisen kelpoisuutensa 1 kohdan mukaisesti, jos on objektiivisia merkkejä siitä, että kyseinen kansimiehistön jäsen ei enää täytä 6 kohdassa tarkoitettuja lääketieteellistä kelpoisuutta koskevia vaatimuksia.

5. Jos hakija ei voi täysin osoittaa lääketieteellistä kelpoisuuttaan, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön riskinhallintatoimenpiteitä tai rajoituksia, joilla taataan vastaava vesiliikenteen turvallisuus. Tällöin nämä lääketieteelliseen kelpoisuuteen liittyvät riskinhallintatoimenpiteet ja rajoitukset on mainittava unionin pätevyyskirjassa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun mallin mukaisesti.

6. Siirretään komissiolle valta antaa tämän direktiivin täydentämiseksi 31 artiklan mukaisesti liitteessä III tarkoitettujen lääketieteelliseen kelpoisuuteen liittyvien olennaisten vaatimusten perusteella delegoituja säädöksiä, joissa säädetään lääketieteellisistä kelpoisuusvaatimuksista, joissa täsmennetään lääketieteellistä kelpoisuutta koskevat vaatimukset etenkin siltä osin kuin on kyse testeistä, jotka lääkäreiden on tehtävä, kriteereistä, joita lääkäreiden on sovellettava määrittääkseen työkyntöisyyden, sekä rajoituksia ja riskinhallintatoimenpiteitä koskevasta luettelosta.

4 LUKU

HALLINNOLLISET SÄÄNNÖKSET

24 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tässä direktiivissä säädetty henkilötietojen käsittely henkilötietojen suojaan koskevan unionin oikeuden, erityisesti asetuksen (EU) 2016/679, mukaisesti.
2. Komissio toteuttaa kaiken tässä direktiivissä säädetyn henkilötietojen käsittelyn asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilötietoja käsitellään vain seuraavissa tarkoituksissa:
 - a) tämän direktiivin täytäntöönpano, noudattamisen valvonta ja arviointi;
 - b) tietojenvaihto niiden viranomaisten, joilla on pääsy 25 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan, ja komission välillä;
 - c) tilastojen laatiminen.

Tällaisista tiedoista saatuja tietoja, jotka on muutettu tunnistamattomiksi, voidaan käyttää sisävesiliikennettä edistävien politiikkojen tukemiseen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 ja 5 artiklassa tarkoitetuille henkilöille, joiden henkilötietoja, etenkin terveydentilaan liittyviä tietoja, käsitellään 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa rekistereissä ja 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tietokannassa, ilmoitetaan tästä ennalta. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä myönnettävä tällaisille henkilöille pääsy omiin henkilötietoihin ja toimitettava tällaisille henkilöille kopio näistä tiedoista milloin tahansa.

*25 artikla***Rekisterit**

1. Edistääkseen pätevyyskirjojen myöntämiseen, uusimiseen, voimassaolon keskeyttämiseen ja peruuttamiseen liittyvää tehokasta hallintoa jäsenvaltioiden on pidettävä rekistereitä unionin pätevyyskirjoista, meripalvelukirjoista ja laivapäiväkirjoista, jotka on myönnetty niiden alaisuudessa tämän direktiivin mukaisesti, ja tarvittaessa 10 artiklan 2 kohdan nojalla tunnustetuista asiakirjoista, jotka on myönnetty tai uusittu tai joiden voimassaolo on keskeytetty taikka jotka on peruutettu tai ilmoitettu kadonneiksi, varastetuiksi tai hävitetyiksi tai jotka ovat vanhentuneet.

Unionin pätevyyskirjojen osalta rekistereiden on sisällettävä unionin pätevyyskirjassa olevat tiedot ja myöntävä viranomainen.

Meripalvelukirjojen osalta rekistereiden on sisällettävä haltijan nimi ja tunnistenumero, meripalvelukirjan tunnistenumero, myöntämispäivä ja myöntävä viranomainen.

Laivapäiväkirjojen osalta rekistereiden on sisällettävä kulkuneuvon nimi, eurooppalainen tunnistenumero tai aluksen yksilöllinen eurooppalainen tunnistenumero (ENI), laivapäiväkirjan tunnistenumero, myöntämispäivä ja myöntävä viranomainen.

Komissiolle siirretään valta antaa 31 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään meripalvelukirjoja ja laivapäiväkirjoja koskeissa rekistereissä olevia tietoja muilla tiedoilla, joita vaaditaan 22 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä meripalvelukirja- ja laivapäiväkirjamalleissa, jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon helpottamiseksi edelleen.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa, noudattamisen valvontaa ja arviointia sekä turvallisuuden ylläpitämistä, vesiliikenteen helpottamista ja tilastotarkoituksia varten sekä tämän direktiivin täytäntöönpanevien viranomaisten välisen tietojenvaihdon helpottamiseksi jäsenvaltioiden on viipymättä kirjattava luotettavasti komission ylläpitämään tietokantaan tiedot, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin pätevyyskirjoihin, meripalvelukirjoihin ja laivapäiväkirjoihin.

Siirretään komissiolle valta antaa 31 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään tällaisen tietokannan ominaisuuksiin ja käyttöehtoihin liittyvistä vaatimuksista, joissa täsmennetään etenkin

- a) ohjeet tietojen lisäämisestä tietokantaan;
- b) käyttäjien käyttöoikeudet eriteltyinä, tarvittaessa käyttäjätyyppin, käyttöoikeustyyppin ja tietojen käyttötarkoituksen mukaan;
- c) tietojen säilyttämisen enimmäiskesto tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti, tarvittaessa eriteltyinä asiakirjatyyppin mukaan;
- d) ohjeet, jotka koskevat tietokannan toimintaa ja sen vuorovaikutusta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rekistereiden kanssa.

3. Mitään 1 kohdassa tarkoitettuihin rekistereihin tai 2 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan sisältyviä henkilötietoja ei saa säilyttää pidempään kuin on tarpeen siihen tarkoitukseen, jota varten tiedot on kerätty tai jota varten niitä jatkokesitellään tämän direktiivin nojalla. Kun tällaisia tietoja ei enää tarvita näihin tarkoituksiin, ne on hävitettävä.

4. Komissio voi antaa jonkin kolmannen maan viranomaiselle tai kansainväliselle järjestölle pääsyn tietokantaan, jos tämä on tarpeen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tarkoituksia varten, edellyttäen, että

- a) asetuksen (EY) N:o 45/2001 9 artiklan vaatimukset täyttyvät; ja
- b) kolmas maa tai kansainvälinen järjestö ei rajoita jäsenvaltioiden tai komission pääsyä sen vastaaviin tietokantoihin.

Komissio varmistaa, että kyseinen kolmas maa tai kansainvälinen järjestö ei siirrä tietoja muulle kolmannelle maalle tai kansainväliselle järjestölle ilman komission nimenomaista kirjallista lupaa ja että se noudattaa komission täsmentämiä ehtoja.

*26 artikla***Toimivaltaiset viranomaiset**

1. Jäsenvaltioiden on tapauksen mukaan nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on
 - a) järjestää 18 artiklassa tarkoitetut kokeet ja valvoa niitä;
 - b) hyväksyä 19 artiklassa tarkoitetut koulutusohjelmat;
 - c) hyväksyä 21 artiklassa tarkoitetut simulaattorit;
 - d) myöntää, uusii, keskeyttää tai peruuttaa 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 ja 38 artiklassa tarkoitetut pätevyyskirjat ja myöntää mainituissa artikloissa tarkoitetut erikoisluvut samoin kuin 22 artiklassa tarkoitetut meripalvelukirjat ja laivapäiväkirjat;
 - e) vahvistaa meripalveluaika 22 artiklassa tarkoitettuihin meripalvelukirjoihin;
 - f) määrittää lääkärit, jotka voivat antaa lääkärintodistuksia 23 artiklan nojalla;
 - g) pitää 25 artiklassa tarkoitettuja rekistereitä;
 - h) havaita ja torjua 29 artiklassa tarkoitettuja petoksia ja muita laittomia käytäntöjä.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdan mukaisesti nimeämänsä toimivaltaiset viranomaiset alueellaan. Komissio asettaa nämä tiedot julkisesti saataville.

*27 artikla***Seuranta**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia valtiollisten ja valtiosta riippumattomien tahojen alaisuudessaan toteuttamia koulutukseen, pätevyiden arviointeihin sekä unionin pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen myöntämiseen ja päivittämiseen liittyviä toimia seurataan jatkuvasti laatuvaatimusjärjestelmällä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi;
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että koulutustavoitteet ja niihin liittyvät saavutettavat pätevyysvaatimukset on selvästi määritelty ja niissä yksilöidään osaamis- ja taitotasot, jotka on arvioitava ja tutkittava tämän direktiivin mukaisesti;
3. Jäsenvaltioiden on määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi käyttöön otetut politiikat, järjestelmät, valvontatoimet ja sisäiset laadunvarmistusmenettelyt huomioon ottaen varmistettava, että seuraavat kuuluvat laatuvaatimusten soveltamisalaan:
 - a) unionin pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen myöntäminen, uusiminen, voimassaolon keskeyttäminen ja peruuttaminen;
 - b) kaikki koulutuskurssit ja -ohjelmat;
 - c) kokeet ja arvioinnit, jotka tehdään kunkin jäsenvaltion toimesta tai sen alaisuudessa; ja
 - d) kouluttajilta ja koevalvojilta vaadittu pätevyys ja kokemus.

*28 artikla***Arviointi**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riippumattomat elimet arvioivat pätevyiden hankkimiseen ja arviointiin liittyvän toiminnan ja unionin pätevyyskirjojen, meripalvelukirjojen ja laivapäiväkirjojen hallinnon viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2037 ja sen jälkeen vähintään kymmenen vuoden välein.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten riippumattomien elinten suorittamien arviointien tulokset dokumentoidaan asianmukaisesti, ja ne on saatettava asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tietoon. Tarvittaessa jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä riippumattomassa arvioinnissa yksilöityjen puutteiden korjaamiseksi.

29 artikla

Petosten ja muiden laittomien käytäntöjen torjunta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tässä direktiivissä säädettyihin unionin pätevyyskirjoihin, meripalvelukirjoihin, laivapäiväkirjoihin, lääkärintodistuksiin ja rekistereihin liittyvien petosten ja muiden laittomien käytäntöjen torjumiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on vaihdettava asiaankuuluvia tietoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa kulkuneuvon toimintaan osallistuvien henkilöiden kelpoisuuden todistamisesta, mukaan lukien tiedot todistusten voimassaolon keskeyttämisestä ja peruuttamisesta. Näin toimiessaan niiden on noudatettava täysimääräisesti asetuksessa (EU) 2016/679 vahvistettuja henkilötietojen suojaa koskevia periaatteita.

30 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

5 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

31 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 16 päivästä tammikuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 17 artiklan 1 ja 4 kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 6 kohdassa ja 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa tässä artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

32 artikla

CESNin normit ja delegoidut säädökset

Tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä, lukuun ottamatta niitä, jotka perustuvat 25 artiklaan, on viitattava CESNin vahvistamiin normeihin edellyttäen, että

- a) kyseiset normit ovat saatavilla ja ajan tasalla;
- b) kyseiset normit täyttävät kaikki sovellettavat liitteissä säädetyt vaatimukset;
- c) CESNin päätöksentekoprosessin muutokset eivät vaaranna unionin etuja.

Jos nämä edellytykset eivät täyty, komissio voi säätää muista normeista tai viitata muihin normeihin.

Jos tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä viitataan normeihin, komissio sisällyttää kyseisiin delegoituihin säädöksiin kyseisten normien koko tekstin ja vahvistaa tai ajantasaistaa asianmukaisen viittauksen sekä lisää soveltamisajankohdan liitteeseen IV.

33 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea. Viittauksia direktiivin 91/672/ETY, joka kumotaan tällä direktiivillä, 7 artiklan nojalla perustettuun komiteaan pidetään viittauksina tällä direktiivillä perustettuun komiteaan.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, komitean puheenjohtaja voi päättää, että menettely päätetään tuloksettomana lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa.

34 artikla

CESNIn normit ja täytäntöönpanosäädökset

Hyväksyessään 11 artiklan 3 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa ja 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä komissio viittaa CESNIn vahvistamiin normeihin ja vahvistaa soveltamis päivän edellyttäen, että

- a) kyseiset normit ovat saatavilla ja ajan tasalla;
- b) kyseiset normit täyttävät kaikki sovellettavat liitteissä säädetty vaatimukset;
- c) CESNIn päätöksentekoprosessin muutokset eivät vaaranna unionin etuja.

Jos nämä edellytykset eivät täyty, komissio voi säätää muista normeista tai viitata muihin normeihin.

Jos tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä viitataan normeihin, komissio sisällyttää kyseisiin täytäntöönpanosäädöksiin kyseisten normien koko tekstin.

35 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi tätä direktiiviä sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja täytäntöönpanosäädöksiä ja delegoituja säädöksiä ja toimittaa arvioinnin tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2030.

2. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2028 tämän direktiivin täytäntöönpanon ja arvioinnin seuranta varten tarvittavat tiedot komission jäsenvaltioita kuullen laatimien, tietojen keruuta, muotoa ja sisältöä koskevien ohjeiden mukaisesti.

36 artikla

Vaiheittainen käyttöönotto

1. Komissio hyväksyy 17 päivään tammikuuta 2020 mennessä 17 artiklan 1 ja 4 kohdassa sekä 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 6 kohdassa ja 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten.

Viimeistään 24 kuukautta sen jälkeen, kun 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten on hyväksytty, komissio perustaa kyseisessä artiklassa säädetyn tietokannan.

2. Komissio antaa viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2020 11 artiklan 3 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa ja 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten.

37 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 91/672/EY ja 96/50/EY 18 päivästä tammikuuta 2022.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

38 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Direktiivin 96/50/EY mukaisesti myönnetyt päälliköiden pätevyyskirjat ja direktiivin 96/50/EY 1 artiklan 6 kohdassa tarkoitetut pätevyyskirjat samoin kuin direktiivin 96/50/EY 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut Reinin purjehdusluvut, jotka on annettu ennen 18 päivää tammikuuta 2022, ovat edelleen voimassa niillä unionin sisävesiväylillä, joilla ne olivat voimassa ennen kyseistä päivää, enintään kymmenen vuoden ajan kyseisen päivämäärän jälkeen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut pätevyyskirjat myöntäneen jäsenvaltion on ennen 18 päivää tammikuuta 2022 myönnettävä päälliköille, joilla on kyseiset pätevyyskirjat, heidän pyynnöstään tässä direktiivissä säädetyn mallin mukaisesti unionin pätevyyskirja tai 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu todistus edellyttäen, että päällikkö on toimittanut 11 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettua tyydyttävää asiakirjanäytön.

2. Myöntäessään unionin pätevyyskirjoja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on turvattava mahdollisuuksien mukaan aiemmin myönnetty oikeudet etenkin 6 artiklassa tarkoitettujen erityislupien osalta.

3. Muut miehistön jäsenet kuin päälliköt, joilla on pätevyyskirja, jonka jäsenvaltio on myöntänyt ennen 18 päivää tammikuuta 2022 tai jolla on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tunnustettu pätevyys, voivat edelleen vedota kyseiseen pätevyyskirjaan tai pätevyuteen enintään kymmenen vuoden ajan kyseisen päivämäärän jälkeen. Tällaiset miehistön jäsenet voivat kyseisenä ajanjaksona edelleen vedota direktiiviin 2005/36/EY, siltä osin kuin on kyse heidän pätevyytensä tunnustamisesta muiden jäsenvaltioiden viranomaisten toimesta. Ennen tämän kauden päättymistä he voivat hakea unionin pätevyyskirjaa tai 10 artiklan 2 kohdan mukaista todistusta tällaisia todistuksia myöntävältä toimivaltaiselta viranomaiselta edellyttäen, että miehistön jäsenet ovat toimittaneet 11 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettua tyydyttävää näytön.

Kun tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut miehistön jäsenet hakevat unionin pätevyyskirjaa tai 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistusta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että myönnetään pätevyyskirja, jota koskevat pätevyysvaatimukset ovat samanlaiset tai matalammat kuin korvattavan todistuksen pätevyysvaatimukset. Todistus, jota koskevat vaatimukset ovat korkeammat kuin korvattavan todistuksen vaatimukset, voidaan myöntää vain, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) matruusille myönnettävä unionin pätevyyskirja: 540 päivää meripalvelua, mukaan lukien vähintään 180 päivää sisävesiliikenteessä;
- b) perämiehelle myönnettävä unionin pätevyyskirja: 900 päivää meripalvelua, mukaan lukien vähintään 540 päivää sisävesiliikenteessä;
- c) ruorimiehelle myönnettävä unionin pätevyyskirja: 1 080 päivää meripalvelua, mukaan lukien vähintään 720 päivää sisävesiliikenteessä.

Meripalvelukokemus on osoitettava meripalvelukirjan, laivapäiväkirjan tai muun näytön avulla.

Tämän kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyä meripalveluajan vähimmäiskestoja voidaan vähentää enintään 360 päivän meripalvelun verran, jos hakijalla on toimivaltaisen viranomaisen tunnustama todistus, jossa vahvistetaan hakijan sisävesiliikenteen alan erikoiskoulutus, johon sisältyy käytännön liikennöintityötä. Vähimmäiskeston vähennys ei saa ylittää erikoiskoulutuksen kestoa.

4. Meripalvelukirjat ja laivapäiväkirjat, jotka on myönnetty ennen 18 päivää tammikuuta 2022 muiden kuin tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, voivat olla edelleen voimassa enintään kymmenen vuoden ajan 18 päivästä tammikuuta 2022.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, lautoilla toimivien miehistön jäsenten kansalliset pätevyyskirjat, jotka eivät kuulu direktiivin 96/50/EY soveltamisalaan ja jotka on myönnetty ennen 18 päivää tammikuuta 2022, ovat edelleen voimassa niillä unionin sisävesiväylillä, joilla ne olivat voimassa ennen kyseistä päivää, enintään 20 vuoden ajan kyseisen päivämäärän jälkeen.

Ennen kyseisen kauden päättymistä tällaiset miehistön jäsenet voivat hakea tällaisia todistuksia myöntävältä toimivaltaiselta viranomaiselta unionin pätevyyskirjaa tai 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua todistusta edellyttäen, että he toimittavat 11 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetun tyydyttävän näytön. Tämän artiklan 3 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa on sovellettava vastaavasti.

6. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 17 päivään tammikuuta 2038 saakka sallia, että tietyillä sisävesiväylillä toimivilla merialuksilla purjehtivat päälliköt pitävät mukanaan STCW-yleissopimuksen määräysten mukaisesti myönnettyä päällystön pätevyyskirjaa, edellyttäen, että

a) kyseinen sisävesipurjehtiminen tapahtuu meriliikenteessä tehtävän matkan alussa tai lopussa; ja

b) jäsenvaltio on 16 päivänä tammikuuta 2018 tunnustanut tässä kohdassa tarkoitettujen pätevyyskirjain vähintään viiden vuoden ajaksi kyseisellä sisävesiväylällä.

39 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2022. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio, jossa kaikki 4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 1 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitetut henkilöt toimivat yksinomaan kansallisilla sisävesiväylillä, jotka eivät ole yhteydessä toisen jäsenvaltion vesiväyläverkostoon, veloitetaan saattamaan voimaan ainoastaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen noudattamisen varmistamiseksi seuraavilta osin: 7, 8 ja 10 artikla pätevyyskirjojen tunnustamisen ja meripalvelukirjan osalta, 14 artiklan 2 ja 3 kohta voimassaolon keskeyttämisen osalta, 22 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 22 artiklan 2 kohta, soveltuvin osin 26 artiklan 1 kohdan d alakohta, 26 artiklan 1 kohdan e ja h alakohta, 26 artiklan 2 kohta sekä 29 artikla petosten torjunnan osalta, 30 artikla seuraamusten osalta ja 38 artikla lukuun ottamatta kyseisen artiklan 2 kohtaa siirtymäsäännösten osalta. Tällaisen jäsenvaltion on saatettava kyseiset toimenpiteet voimaan viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2022.

Tällainen jäsenvaltio ei saa myöntää unionin pätevyyskirjoja tai hyväksyä koulutusohjelmia tai simulaattoreita, ennen kuin se on saattanut tämän direktiivin jäljellä olevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään ja pannut ne täytäntöön sekä ilmoittanut asiasta komissiolle.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio, jossa kaikille henkilöille on myönnetty 2 artiklan 3 kohdan mukainen vapautus, veloitetaan saattamaan voimaan ainoastaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen noudattamisen varmistamiseksi seuraavilta osin: 10 artikla pätevyyskirjojen tunnustamisen ja meripalvelukirjan osalta, 38 artikla voimassa olevien todistusten tunnustamisen osalta sekä 15 artikla. Tällaisen jäsenvaltion on saatettava kyseiset toimenpiteet voimaan viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2022.

Tällainen jäsenvaltio ei saa myöntää unionin pätevyyskirjoja tai hyväksyä koulutusohjelmia tai simulaattoreita, ennen kuin se on saattanut tämän direktiivin jäljellä olevat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään ja pannut ne täytäntöön sekä ilmoittanut komissiolle toimineensa näin.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio ei ole velvollinen saattamaan tätä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään, jos sisävesiliikenne ei ole teknisesti mahdollista sen alueella.

Tällainen jäsenvaltio ei saa myöntää unionin pätevyyskirjoja tai hyväksyä koulutusohjelmia tai simulaattoreita, ennen kuin se on saattanut tämän direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään ja pannut ne täytäntöön sekä ilmoittanut komissiolle toimineensa näin.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*40 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*41 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIITE I

IKÄÄ, HALLINNOLLISTEN VAATIMUSTEN NOUDATTAMISTA, PÄTEVYYTTÄ JA MERIPALVELUAIKAA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Tässä liitteessä säädetyt kansimiehistön pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset on esitetty pätevyystason suhteen nousevassa järjestyksessä, lukuun ottamatta kansimiehiä ja harjoittelijoita, joiden katsotaan olevan samalla tasolla.

1. Kansimiehistön pätevyys aloitustasolla
 - 1.1 Kansimiehen pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset
Jokaisen unionin pätevyyskirjan hakijan on
 - oltava vähintään 16 vuoden ikäinen;
 - täytynyt suorittaa kansallisten vaatimusten mukainen turvallisuusasioiden peruskoulutus.
 - 1.2 Harjoittelijan pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset
Jokaisen unionin pätevyyskirjan hakijan on
 - oltava vähintään 15 vuoden ikäinen;
 - täytynyt allekirjoittaa harjoittelusopimus, jossa vahvistetaan 19 artiklassa tarkoitettu hyväksytty koulutusohjelma.
2. Kansimiehistön pätevyys operatiivisella tasolla
 - 2.1 Matruusin pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset
Jokaisen unionin pätevyyskirjan hakijan on
 - a) — oltava vähintään 17 vuoden ikäinen;
 - täytynyt suorittaa 19 artiklassa tarkoitettu hyväksytty koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään kaksi vuotta ja joka on kattanut liitteessä II säädetyt operatiivista tasoa koskevat pätevyysvaatimukset;
 - täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 90 päivää osana tätä hyväksyttyä koulutusohjelmaa;
 - tai
 - b) — oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
 - täytynyt läpäistä 18 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomaisen suorittama pätevyuden arviointi, jonka tarkoituksena on tarkastaa, että liitteessä II säädetyt operatiivista tasoa koskevat pätevyysvaatimukset täyttyvät;
 - täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 360 päivää tai vähintään 180 päivää, jos hakija voi lisäksi toimittaa näyttöä vähintään 250 päivän työkokemuksesta, jonka hakija on hankkinut merialuksella kansimiehistön jäsenenä;
 - tai
 - c) — täytynyt hankkia vähintään viisi vuotta työkokemusta ennen hyväksytyn koulutusohjelman aloittamista tai vähintään 500 päivää työkokemusta merialuksella kansimiehistön jäsenenä ennen hyväksytyn koulutusohjelman aloittamista tai täytynyt suorittaa ammatillinen koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään kolme vuotta, ennen hyväksytyn koulutusohjelman aloittamista;
 - täytynyt suorittaa 19 artiklassa tarkoitettu hyväksytty koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään yhdeksän kuukautta ja joka kattaa liitteessä II säädetyt operatiivista tasoa koskevat pätevyysvaatimukset;
 - täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 90 päivää osana kyseistä hyväksyttyä koulutusohjelmaa.

2.2 Perämiehen pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Jokaisen unionin pätevyyskirjan hakijan on

- a) — täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 180 päivää sen jälkeen, kun hän on saanut matruusin pätevyyden;

tai

- b) — täytynyt suorittaa 19 artiklassa tarkoitettu hyväksytty koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään kolme vuotta ja joka kattaa liitteessä II säädetty operatiivista tasoa koskevat pätevyysvaatimukset;

— täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 270 päivää osana tätä hyväksyttyä koulutusohjelmaa.

2.3 Ruorimiehen pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Jokaisen unionin pätevyyskirjan hakijan on

- a) — täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 180 päivää sen jälkeen, kun hän on saanut pätevyyden toimia perämiehenä.

— omattava radioasemanhoitajan todistus;

tai

- b) — täytynyt suorittaa 19 artiklassa tarkoitettu hyväksytty koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään kolme vuotta ja joka kattaa liitteessä II säädetty operatiivista tasoa koskevat pätevyysvaatimukset;

— täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 360 päivää osana tätä hyväksyttyä koulutusohjelmaa;

— omattava radioasemanhoitajan todistus;

tai

- c) — täytynyt hankkia vähintään 500 päivän työkokemus merialuksen päällikkönä;

— täytynyt läpäistä tämän direktiivin 18 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomaisen suorittama pätevyyden arviointi, jonka tarkoituksena on tarkistaa, että liitteessä II säädetty operatiivista tasoa koskevat pätevyysvaatimukset täyttyvät;

— omattava radioasemanhoitajan todistus.

3. Kansimiehistön pätevyys johtotasolla

3.1 Päällikön pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Jokaisen unionin pätevyyskirjan hakijan on

- a) — oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;

— täytynyt suorittaa 19 artiklassa tarkoitettu hyväksytty koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään kolme vuotta ja joka kattaa liitteessä II säädetty johtotasoa koskevat pätevyysvaatimukset;

— täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 360 päivää osana tätä hyväksyttyä koulutusohjelmaa tai sen suorittamisen jälkeen;

— omattava radioasemanhoitajan todistus;

tai

- b) — oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;

— omattava ruorimiehelle myönnettävä unionin pätevyyskirja tai tämän direktiivin 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti tunnustettu ruorimiehen todistus;

- täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 180 päivää;
 - täytynyt läpäistä 18 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomaisen suorittama pätevyysarviointi, jonka tarkoituksena on tarkistaa, että liitteessä II säädetty johtotaso koskevat pätevyysvaatimukset täyttyvät;
 - omattava radioasemanhoitajan todistus;
- tai
- c) — oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
- täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 540 päivää tai 180 päivää, jos hakija voi lisäksi toimittaa näyttöä vähintään 500 päivän työkokemuksesta, jonka hakija on hankkinut merialuksella kansimiehistön jäsenenä;
 - täytynyt läpäistä 18 artiklassa tarkoitettu hallintoviranomaisen suorittama pätevyysarviointi, jonka tarkoituksena on varmistaa, että liitteessä II säädetty johtotaso koskevat pätevyysvaatimukset täyttyvät;
 - omattava radioasemanhoitajan todistus;
- tai
- d) — täytynyt hankkia vähintään viisi vuotta työkokemusta ennen hyväksytyin koulutusohjelman aloittamista tai vähintään 500 päivää työkokemusta merialuksella kansimiehistön jäsenenä ennen hyväksytyin koulutusohjelman aloittamista tai täytynyt suorittaa ammatillinen koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään kolme vuotta, ennen hyväksytyin koulutusohjelman aloittamista;
- täytynyt suorittaa 19 artiklassa tarkoitettu hyväksyty koulutusohjelma, jonka kesto on ollut vähintään puolitoista vuotta ja joka kattaa liitteessä II säädetty johtotaso koskevat pätevyysvaatimukset;
 - täytynyt kerryttää meripalveluaikaa vähintään 180 päivää osana tätä hyväksytyä koulutusohjelmaa tai vähintään 180 päivää sen suorittamisen jälkeen;
 - omattava radioasemanhoitajan todistus;

3.2 Päällikölle myönnettävään unionin pätevyyskirjaan liittyviä erityislupia koskevat vähimmäisvaatimukset

3.2.1 Meriväylän luonteiset sisävesiväylät

Jokaisen hakijan on

- täytettävä liitteessä II säädetty meriväylän luonteisilla sisävesiväylillä purjehtimista koskevat pätevyysvaatimukset.

3.2.2 Tutka

Jokaisen hakijan on

- täytettävä liitteessä II säädetty tutkan avulla navigointia koskevat pätevyysvaatimukset.

3.2.3 Nesteytetty maakaasu

Jokaisen hakijan on

- omattava 4.2 kohdassa tarkoitettu nesteytetyn maakaasun (LNG) asiantuntijalle myönnettävä unionin pätevyyskirja.

3.2.4 Suuret kytkyeet

Jokaisella hakijalla on oltava kerrytettyä meripalveluaikaa vähintään 720 päivää, mukaan lukien vähintään 540 päivää sen jälkeen, kun hän on saanut päällikön pätevyysarvioinnin, ja vähintään 180 päivää suuren kytkyeen ohjaamisesta.

4. Erityisiä toimia koskeva pätevyys

4.1 Matkustajaliikenteen asiantuntijan pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Jokaisen hakijan, joka hakee ensimmäistä matkustajaliikenteen asiantuntijalle myönnettävää unionin pätevyyskirjaa, on

- oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
- täytettävä liitteessä II säädetyt matkustajaliikenteen asiantuntijoita koskevat pätevyysvaatimukset.

Jokaisen hakijan, joka hakee matkustajaliikenteen asiantuntijalle myönnettävän unionin pätevyyskirjan uusimista, on

- läpäistävä uusi hallinnollinen koe tai suoritettava uusi hyväksytyt koulutusohjelma 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4.2 LNG-asiantuntijan pätevyyttä koskevat vähimmäisvaatimukset

Jokaisen hakijan, joka hakee ensimmäistä LNG-asiantuntijalle myönnettävää unionin pätevyyskirjaa, on

- oltava vähintään 18 vuoden ikäinen;
- täytettävä liitteessä II säädetyt LNG-asiantuntijoita koskevat pätevyysvaatimukset.

Jokaisen hakijan, joka hakee LNG-asiantuntijalle myönnettävän unionin pätevyyskirjan uusimista, on

a) täytynyt kerryttää seuraava meripalveluaika kulkuneuvolla, jolla käytetään nesteytettyä maakaasua polttoaineena:

- vähintään 180 päivää edeltävien viiden vuoden aikana; tai
- vähintään 90 päivää edeltävän vuoden aikana;

tai

b) täytettävä liitteessä II säädetyt LNG-asiantuntijoita koskevat pätevyysvaatimukset.

—

LIITE II

OLENNAISET PÄTEVYYSVAATIMUKSET

1. Operatiivista tasoa koskevat olennaiset pätevyysvaatimukset

1.1 Navigointi

Matruusin on avustettava kulkuneuvon johtoa kulkuneuvon ohjaus- ja käsittelytilanteissa sisävesiväylillä. Matruusin on kyettävä tähän kaiken tyyppisillä vesiväylillä ja kaiken tyyppisissä satamissa. Matruusin on erityisesti kyettävä

- avustamaan valmisteltaessa kulkuneuvoa purjehdukseen turvallisen matkan takaamiseksi kaikissa olosuhteissa;
- avustamaan aluksen kiinnityksessä ja ankkuroinnissa;
- avustamaan kulkuneuvon purjehduksessa ja ohjauksessa merenkulun kannalta turvallisella ja taloudellisella tavalla.

1.2 Kulkuneuvon toiminta

Matruusin on kyettävä

- avustamaan kulkuneuvon johtoa kulkuneuvon toiminnan ja kulkuneuvolla olevista henkilöistä huolehtimisen valvonnassa;
- käyttämään kulkuneuvon laitteita.

1.3 Lastin käsittely, ahtaus ja matkustajaliikenne

Matruusin on kyettävä

- avustamaan kulkuneuvon johtoa lastin valmistelussa, ahtauksessa ja seurannassa lastauksen ja purkamisen aikana;
- avustamaan aluksen johtoa matkustajille tarkoitettujen palvelujen tarjoamisessa;
- avustamaan suoraan vammaisia ja liikuntarajoitteisia henkilöitä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1177/2010 ⁽¹⁾ liitteessä IV olevien koulutusvaatimusten ja ohjeiden mukaisesti.

1.4 Laivakonetekniikka sekä sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka

Matruusin on kyettävä

- avustamaan kulkuneuvon johtoa laivakonetekniikan sekä sähkö-, automaatio- ja säätötekniikan alalla yleisen teknisen turvallisuuden varmistamiseksi;
- suorittamaan laivakonetekniikan sekä sähkö-, automaatio- ja säätötekniikan laitteiden huoltotöitä yleisen teknisen turvallisuuden varmistamiseksi.

1.5 Huolto ja korjaus

Matruusin on kyettävä

- avustamaan kulkuneuvon päällystöä aluksen ja sen laitteiden huollossa ja korjauksessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1).

1.6 Viestintä

Matruusin on kyettävä

- kommunikoidaan yleisesti ja ammattimaisesti, mihin sisältyy kyky käyttää merenkulun standardisanastoa tilanteissa, joissa on kommunikointiongelmia;
- olemaan sosiaalinen.

1.7 Terveys ja turvallisuus sekä ympäristönsuojelu

Matruusin on kyettävä

- noudattamaan työturvallisuussääntöjä sekä ymmärtämään terveyttä ja turvallisuutta koskevien sääntöjen ja ympäristön merkitys;
- tunnustamaan turvallisuuskoulutuksen merkitys aluksella ja toimimaan välittömästi hätätilanteissa;
- toteuttamaan varotoimenpiteitä tulipalon ehkäisemiseksi ja käyttämään palontorjuntalaitteita asianmukaisesti;
- suorittamaan tehtäviä ympäristönsuojelun merkitys huomioon ottaen.

2. Johtotasoa koskevat olennaiset pätevyysvaatimukset

2.0 Valvonta

Päällikön on kyettävä

- antamaan ohjausta muille kansimiehistön jäsenille ja valvomaan heidän suorittamiaan tämän liitteen 1 osassa tarkoitettuja tehtäviä, mikä edellyttää riittävää taitoa kyseisten tehtävien suorittamiseen.

2.1 Navigointi

Päällikön on kyettävä

- suunnittelemaan matka ja navigoimaan sisävesiväylillä, mihin sisältyy kyky valitaärkevin, taloudellisin ja ekologisin purjehdusreitti lastaus- ja purkumääränpään saavuttamiseksi ottaen huomioon sovellettavat liikennöintiä koskevat säännöt ja sovitut sisävesiliikenteessä sovellettavat säännöt;
- soveltamaan tietoa kulkuneuvon miehitykseen sovellettavista säännöistä, mukaan lukien tieto lepoajoista ja kansimiehistön jäsenten kokoonpanosta;
- purjehtimaan ja ohjaamaan kulkuneuvoa sisävesiväylillä kaikissa olosuhteissa niin, että turvataan aluksen turvallinen toiminta, mukaan lukien vilkkaan liikenteen tilanteet tai tilanteet, joissa muut kulkuneuvot kuljettavat vaarallista lastia ja jotka edellyttävät vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä sisävesikuljetuksista tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (ADN) perustuntemusta;
- reagoimaan hätätilanteisiin sisävesillä.

2.2 Kulkuneuvon toiminta

Päällikön on kyettävä

- soveltamaan tietoa sisävesialusten rakennuksesta ja rakennusmenetelmistä erityyppisten kulkuneuvojen toimintaan, ja hänellä on oltava perustiedot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/1629⁽¹⁾ tarkoitetuista sisävesialusten teknisistä vaatimuksista;
- valvomaan ja seuraamaan sovellettavassa kulkuneuvotodistuksessa mainittuja pakollisia laitteita.

2.3 Lastin käsittely, ahtaus ja matkustajaliikenne

Päällikön on kyettävä

- suunnittelemaan ja varmistamaan lastien turvallinen lastaus, ahtaus, kiinnitys ja purkaminen ja siitä huolehtiminen matkan aikana;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1629, annettu 14 päivänä syyskuuta 2016, sisävesialusten teknisistä vaatimuksista, direktiivin 2009/100/EY muuttamisesta ja direktiivin 2006/87/EY kumoamisesta (EUVL L 252, 16.9.2016, s. 118).

- suunnittelemaan ja varmistamaan kulkuneuvon vakavuus;
- suunnittelemaan ja varmistamaan matkustajien turvallinen kuljettaminen ja matkustajista huolehtiminen matkan aikana, mukaan lukien vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden suora avustaminen asetuksen (EU) N:o 1177/2010 liitteessä IV olevien koulutusvaatimusten ja ohjeiden mukaisesti.

2.4 Laivakonetekniikka ja sähkö-, automaatio- ja säätötekniikka

Päällikön on kyettävä

- suunnittelemaan laivakonetekniikan ja sähkö-, automaatio- ja säätötekniikan työnkulku;
- seuraamaan pääkoneita sekä apukoneita ja -laitteita;
- suunnittelemaan ja antamaan ohjeita, jotka liittyvät kulkuneuvon pumppuun ja pumpun valvontajärjestelmään;
- järjestämään kulkuneuvon sähkötekniisten laitteiden turvallinen käyttö sekä huolto ja korjaus;
- valvomaan teknisten laitteiden turvallista huoltoa ja korjausta.

2.5 Huolto ja korjaus

Päällikön on kyettävä

- järjestämään kulkuneuvon ja sen laitteiden turvallinen huolto ja korjaus.

2.6 Viestintä

Päällikön on kyettävä

- johtamaan henkilöstöään, olemaan sosiaalisesti vastuullinen sekä huolehtimaan työnkulun järjestämisestä ja koulutuksesta kulkuneuvolla;
- varmistamaan sujuva viestintä koko ajan, johon sisältyy merenkulun standardisanaston käyttö tilanteissa, joissa on kommunikointiongelmia;
- vaalimaan tasapainoista ja sosiaalista työskentely-ympäristöä aluksella.

2.7 Terveys ja turvallisuus, matkustajien oikeudet sekä ympäristönsuojelu

Päällikön on kyettävä

- valvomaan sovellettavien oikeudellisten vaatimusten noudattamista ja toteuttamaan toimenpiteitä ihmishengen turvallisuuden takaamiseksi;
- säilyttämään aluksella olevien henkilöiden turvallisuus, mukaan lukien vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden suora avustaminen asetuksen (EU) N:o 1177/2010 liitteessä IV olevien koulutusvaatimusten ja ohjeiden mukaisesti;
- laatimaan valmiussuunnitelmia ja vaurion torjuntakaavioita sekä käsittelemään hätätilanteita;
- takaamaan ympäristönsuojelua koskevien vaatimusten noudattaminen.

3. Erityislupia koskevat olennaiset pätevyysvaatimukset

3.1 Purjehtiminen meriväylän luonteisilla sisävesiväylillä

Päällikön on kyettävä

- käyttämään ajantasaisia merikarttoja ja muita karttoja, merenkulkijoille tarkoitettuja tiedotteita ja muita julkaisuja, jotka koskevat erityisesti meriväylän luonteisia sisävesiväyliä;

- käyttämään tietoa vuoroveden nollassoista, vuorovesivirtauksista, -ajoista ja -kierroista, vuorovesivirtausten ajasta sekä vuorovesistä ja niiden vaihteluista jokisuistossa;
- käyttämään SIGNI-järjestelmää (Signalisation de voies de Navigation Intérieure) ja Kansainvälistä turvalaite- ja majakkajärjestöä (International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities, IALA) turvalliseen navigointiin meriväylän luonteisilla sisävesiväylillä.

3.2 Navigointi tutkan avulla

Päällikön on kyettävä

- toteuttamaan asianmukaiset toimet, jotka liittyvät navigointiin tutkan avulla, ennen lähtöä;
- tulkitsemaan tutkan näyttöjä ja analysoimaan tutkan antamia tietoja;
- vähentämään eri lähteistä tulevia häiriöitä;
- navigoimaan tutkan avulla ottaen huomioon sovitut sisävesiliikenteessä sovellettavat säännöt ja tutkan avulla tapahtuvaan navigointiin sovellettavia vaatimuksia (kuten miehitysvaatimukset, alusten tekniset vaatimukset) koskevien sääntöjen mukaisesti;
- toimimaan erityisissä olosuhteissa, kuten vilkkaassa liikenteessä, laitteiden rikkoutuessa tai vaaratilanteissa.

4. Erityisiä toimia koskevat olennaiset pätevyysvaatimukset

4.1 Matkustajaliikenteen asiantuntija

Jokaisen hakijan on kyettävä

- järjestämään hengenpelustuslaitteiden käyttö matkustaja-aluksilla;
- soveltamaan turvallisuusohjeita ja toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet matkustajien suojelemiseksi yleisesti, etenkin hätätilanteissa (esim. evakuointi, vaurio, yhteentörmäys, karilleajo, tulipalo, räjähdys tai muut tilanteet, jotka voivat aiheuttaa paniikin), mukaan lukien vammaisten ja liikuntarajoitteisten henkilöiden suora avustaminen asetuksen (EU) N:o 1177/2010 liitteessä IV olevien koulutusvaatimusten ja ohjeiden mukaisesti;
- viestimään englannin kielen peruskäsitteillä;
- täyttämään asetuksen (EU) N:o 1177/2010 asiaankuuluvat vaatimukset.

4.2 Nesteytetyn maakaasun (LNG) asiantuntija

Jokaisen hakijan on kyettävä

- varmistamaan nesteytettyä maakaasua polttoaineena käytäviin kulkuneuvoihin sovellettavan lainsäädännön ja vaatimusten sekä muiden asiaankuuluvien terveys- ja turvallisuussääntöjen noudattaminen;
- ottamaan huomioon nesteytettyyn maakaasuun liittyvät erityishuomiota vaativat seikat, tunnistamaan riskit ja hallinnoimaan niitä;
- hoitamaan nesteytettyyn maakaasuun erityisesti liittyviä järjestelmiä turvallisesti;
- varmistamaan nesteytettyyn maakaasuun liittyvien järjestelmien säännölliset tarkastukset;
- tietämään, miten nesteytetyn maakaasun polttoainetäydennykset tehdään turvallisesti ja valvotusti;
- valmistelemaan nesteytettyyn maakaasuun liittyvät järjestelmät kulkuneuvon huoltoa varten;
- hoitamaan nesteytettyyn maakaasuun liittyvät hätätilanteet.

LIITE III

LÄÄKETIETEELLISEEN KELPOISUUTEEN LIITTYVÄT OLENNAISET VAATIMUKSET

Lääketieteellisellä kelpoisuudella, joka koostuu fyysisestä ja psyykkisestä kelpoisuudesta, tarkoitetaan sitä, että kulkuneuvolla työskentelevällä henkilöllä ei ole mitään tautia tai vammaa, joka estäisi häntä

- suorittamasta kulkuneuvon toiminnan kannalta tarpeellisia tehtäviä;
- hoitamasta milloin tahansa hänelle osoitettuja tehtäviä; tai
- havainnoimasta tarkasti ympäristöään.

Tarkastuksen on erityisesti katettava näkö- ja kuulotarkkuus, motoriset toiminnot, neuropsykiatrinen tila sekä sydän- ja verenkiertoelinten tila.

LIITE IV

SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET

Taulukko A

Kohde, artikla	Vaimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset	Soveltaminen alkaa
Käytännön kokeet, 17 artiklan 4 kohta	[CESNI ...]	[]
Simulaattoreiden hyväksyminen, 21 artiklan 2 kohta		
Rekistereiden ominaisuudet ja käyttöehtoihin liittyvät vaatimukset, 25 artiklan 2 kohta		

Taulukko B

Kohta	Olenaiset pätevyysvaatimukset	Vaimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset	Soveltaminen alkaa
1	Operatiivista tasoa koskevat olenaiset pätevyysvaatimukset	[CESNI ...]	[]
2	Johtotasoa koskevat olenaiset pätevyysvaatimukset	—	—
3	Eriyslupia koskevat olenaiset pätevyysvaatimukset		
3.1	Purjehtiminen meriväylän luonteisilla vesiväylillä		
3.2	Navigointi tutkan avulla		
4	Eriyisiä toimia koskevat olenaiset pätevyysvaatimukset		
4.1	Matkustajaliikenteen asiantuntija		
4.2	Nesteytetyn maakaasun (LNG) asiantuntija		

Taulukko C

Läaketieteelliseen kelpoisuuteen liittyvät olenaiset vaatimukset	Vaimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset	Soveltaminen alkaa
Läaketieteellisen kelpoisuuden tarkastus	[CESNI ...]	[]

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/2398,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,****työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan yhdessä sen 153 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/37/EY ⁽³⁾ tarkoituksena on suojella työntekijöitä heidän terveyttään ja turvallisuuttaan uhkaavilta vaaroilta, jotka johtuvat altistumisesta työssä syöpää aiheuttaville aineille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille. Kyseisessä direktiivissä säädetään syöpää aiheuttaviin ja perimän muutoksia aiheuttaviin aineisiin liittyviltä vaaroilta suojelun yhtenäisestä tasosta yleisillä periaatteilla, joilla jäsenvaltiot voivat varmistaa vähimmäisvaatimusten johdonmukaisen soveltamisen. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, taloudellinen toteutettavuus, sosioekonomisten vaikutusten perusteellinen arviointi sekä altistumisen mittausta työpaikalla koskevien protokollien ja tekniikoiden saatavuus, perusteella vahvistetut sitovat työperäisen altistumisen raja-arvot ovat tärkeä osa kyseisellä direktiivillä vahvistettuja yleisiä työsuojelujärjestelyjä. Kyseisessä direktiivissä vahvistettujen vähimmäisvaatimusten tarkoitus on työntekijöiden suojeleminen unionin tasolla. Jäsenvaltiot voivat asettaa tiukempia sitovia työperäisen altistumisen raja-arvoja.
- (2) Työperäisen altistumisen raja-arvot ovat osa direktiivin 2004/37/EY mukaista riskien hallintaa. Näiden raja-arvojen noudattaminen ei vaikuta muihin kyseisen direktiivin mukaisiin työnantajien velvoitteisiin, etenkin syöpää aiheuttavien ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden vähentämiseen työpaikalla, sen estämiseen tai vähentämiseen, että työntekijät altistuvat syöpää aiheuttaville tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille, eikä toimenpiteisiin, joita olisi tätä varten toteutettava. Kyseisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava, niin pitkälle kuin se on teknisesti mahdollista, syöpää aiheuttavan tai perimän muutoksia aiheuttavan aineen korvaaminen aineella, seoksella tai prosessilla, joka ei ole vaarallinen tai joka on vähemmän vaarallinen työntekijöiden terveydelle, ja suljetun järjestelmän tai muiden sellaisten toimenpiteiden käyttö, joiden tavoitteena on alentaa työntekijöiden altistumistasoa. Tässä yhteydessä on erittäin tärkeää ottaa huomioon ennalta varautumisen periaate tapauksissa, joihin liittyy epäselvyyksiä.
- (3) Useimpien syöpää aiheuttavien ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden osalta ei ole tieteellisesti mahdollista määritellä tasoja, joita vähäisempi altistuminen ei aiheuttaisi haittavaikutuksia. Vaikka syöpää aiheuttavia aineita ja perimän muutoksia aiheuttavia aineita koskevien raja-arvojen vahvistaminen työpaikalla tämän direktiivin mukaisesti ei kokonaan poista työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen kohdistuvia vaaroja, jotka syntyvät niille altistumisesta työssä (jäännösriski), se vähentää kuitenkin osaltaan merkittävästi tällaisesta altistumisesta aiheutuvia vaaroja direktiivin 2004/37/EY mukaisessa vaiheittaisessa ja tavoiteasetteluun perustuvassa lähestymistavassa. Toisten syöpää aiheuttavien ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden osalta on tieteellisesti mahdollista määritellä tasot, joita pienemmän altistumisen ei odoteta aiheuttavan haittavaikutuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 487, 28.12.2016, s. 113.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. lokakuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. joulukuuta 2017.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (kuudes neuvoston direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50).

- (4) Työntekijöiden altistumista joillekin syöpää aiheuttaville tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille koskevat enimmäistasot vahvistetaan arvoilla, joita ei direktiivin 2004/37/EY mukaisesti saa ylittää. Kyseisiä arvoja olisi tarkistettava, ja raja-arvot olisi asetettava myös eräille muille syöpää aiheuttaville ja perimän muutoksia aiheuttaville aineille.
- (5) Jäsenvaltioiden neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ 17 a artiklan mukaisesti viiden vuoden välein toimittamien täytäntöönpanokertomusten perusteella komissio arvioi työterveyden ja -turvallisuuden oikeudellisen kehyksen, mukaan lukien direktiivi 2004/37/EY, täytäntöönpanoa ja tarvittaessa ilmoittaa asiaankuuluville elimille ja työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavalle komitealle (ACSH) kaikista aloitteista kyseisen kehyksen toiminnan parantamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa asianmukaiset säädösehdotukset.
- (6) Tässä direktiivissä asetettuja raja-arvoja olisi tarkistettava, kun se on tarpeellista käytettävissä olevien tietojen perusteella, mukaan lukien uusi tieteellinen ja tekninen tieto sekä altistumistason mittausta työpaikalla koskevat näyttöön perustuvat parhaat käytännöt, tekniikat ja protokollat. Kyseisiin tietoihin olisi mahdollisuuksien mukaan kuuluttava tiedot työntekijöiden terveyteen kohdistuvista jäännösriskeistä sekä kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean (SCOEL) sekä työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavan komitean lausunnot. Unionin tasolla julkistetut jäännösriskiä koskevat tiedot ovat arvokkaita tulevalle työlle, jolla pyritään rajoittamaan vaaroja, jotka syntyvät työperäisestä altistumisesta syöpää aiheuttaville ja perimän muutoksia aiheuttaville aineille, mukaan lukien tässä direktiivissä asetettujen raja-arvojen tarkistukset. Tällaisten tietojen avoimuuteen olisi edelleen kannustettava.
- (7) Koska aineille altistumisesta ei ole saatavilla yhtenäisiä tietoja, altistuneita työntekijöitä tai altistumisvaarassa olevia työntekijöitä olisi suojeltava ottamalla käyttöön asianmukaisia terveystarkastuksia. Tästä syystä työntekijöiden, joiden osalta direktiivin 2004/37/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arvioinnin tulokset osoittavat terveyteen tai turvallisuuteen kohdistuvan vaaran olemassaolon, terveystarkastuksia olisi oltava mahdollista jatkaa altistumisen jälkeen terveystarkastuksista vastaavan lääkärin tai viranomaisen ohjeen perusteella. Tällainen seuranta olisi toteutettava jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaan. Sen vuoksi direktiivin 2004/37/EY 14 artiklaa olisi muutettava tällaisten terveystarkastusten varmistamiseksi kaikille asiaankuuluville työntekijöille.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi kerättävä työnantajilta asianmukaisia ja yhtenäisiä tietoja, jotta voidaan varmistaa työntekijöiden turvallisuus ja asianmukainen terveydenhuolto. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja, joita tarvitaan direktiivin 2004/37/EY täytäntöönpanoa koskevien kertomusten laatimiseen. Komissio tukee jo tietojen keräämisen parhaita käytäntöjä jäsenvaltioissa, ja sen olisi ehdotettava tarvittaessa lisää parannuksia direktiivissä 2004/37/EY edellytettyyn tietojen keräämiseen.
- (9) Direktiivin 2004/37/EY mukaisesti työnantajien on käytettävä olemassa olevia sopivia menettelyjä syöpää aiheuttavien aineiden ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden altistumistasojen mittaamiseksi työpaikalla, ottaen huomioon sen seikan, että kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea toteaa suosituksissaan, että altistumista on mahdollista seurata kaikkien suositeltujen työperäisen altistuksen raja-arvojen ja biologisten raja-arvojen osalta. Mittausmenetelmien vastaavuuden parantaminen ilmassa olevien syöpää aiheuttavien ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden pitoisuuden osalta suhteessa direktiivissä 2004/37/EY asetettuihin raja-arvoihin on tärkeää siinä asetettujen velvoitteiden vahvistamiseksi sekä vastaavan ja korkeatasoisen työntekijöiden terveyden suojelun ja tasa-arvoisten toimintaedellytysten varmistamiseksi kautta unionin.
- (10) Tässä direktiivissä säädetyt direktiivin 2004/37/EY liitteen III muutokset ovat ensimmäinen askel pidemmän aikavälin prosessissa sen päivittämiseksi. Tämän prosessin seuraavana askeleena komissio on toimittanut ehdotuksen, joka koskee raja-arvojen ja ihomerkinntöjen vahvistamista seitsemän muun syöpää aiheuttavan aineen osalta. Lisäksi komissio totesi aiheesta 10 päivänä tammikuuta 2017 antamassaan tiedonannossa ”Turvallisempi ja terveellisempi työ kaikille – EU:n työterveys- ja työturvallisuuslainsäädännön uudistaminen”, että direktiiviä 2004/37/EY on tarkoitus vielä muuttaa. Komission olisi pidettävä jatkuvasti yllä työtä direktiivin 2004/37/EY liitteen III päivittämiseksi sen 16 artiklan ja vakiintuneen käytännön mukaisesti. Tämän työn olisi tarvittaessa johdettava direktiivissä 2004/37/EY ja tässä direktiivissä asetettujen raja-arvojen tulevia tarkistuksia koskeviin ehdotuksiin sekä ehdotuksiin uusiksi raja-arvoiksi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

- (11) On tarpeen ottaa huomioon kaikkien syöpää aiheuttavien ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden muut imeytymistiet, mukaan lukien mahdollinen ihon läpi imeytyminen, parhaan mahdollisen suojelun tason varmistamiseksi.
- (12) Kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea avustaa komissiota erityisesti tuoreimpien käytettävissä olevien tieteellisten tietojen kartoituksessa, arvioinnissa ja seikkaperäisessä analysoinnissa sekä unionin tasolla neuvoston direktiivin 98/24/EY⁽¹⁾ ja direktiivin 2004/37/EY mukaisesti asetettavien työperäisen altistumisen raja-arvojen ehdottamisessa työntekijöiden suojelemiseksi kemiallisilta riskeiltä. Kemiallisten tekijöiden o-toluidiini ja 2-nitropropani osalta vuonna 2016 käytettävissä ei ollut kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean suosituksia, ja näin ollen on tarkasteltu muita riittävän luotettavia, julkisesti saatavilla olevia tieteellisen tiedon lähteitä.
- (13) Direktiivin 2004/37/EY liitteessä III asetettuja vinyylikloridimonomeeria ja kovapuupölyjä koskevia raja-arvoja olisi tarkistettava tuoreemman tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella. Kovapuupölyn ja pehmeäpuupölyn välistä erottelua olisi arvioitava tarkemmin kyseisessä liitteessä asetetun raja-arvon osalta, kuten kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea ja Kansainvälinen syöväntutkimuslaitos suosittelevat.
- (14) Seka-altistus useammalle kuin yhdelle puulajille on hyvin yleistä, mikä vaikeuttaa eri puulajeille altistumisen arviointia. Kovapuupölylle ja pehmeäpuupölylle altistuminen on yleistä unionissa työskentelevien työntekijöiden keskuudessa ja voi aiheuttaa hengitysoireita ja -sairauksia; vakavimmat terveysvaikutukset ovat nenäsyövän ja nenän sivuonteloiden syövän riski. Tästä syystä on asianmukaista säätää, että jos kovapuupölyjä on sekoittunut muihin puupölyihin, liitteessä kovapuupölylle asetettua raja-arvoa olisi sovellettava kaikkiin kyseisen sekoituksen sisältämiin puupölyihin.
- (15) Tietyt kromi(VI)yhdisteet täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008⁽²⁾ mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1A tai 1B) luokituskriteerit, joten ne ovat direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettuja syöpää aiheuttavia aineita. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa niille kromi(VI)yhdisteille, jotka ovat direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettuja syöpää aiheuttavia aineita, raja-arvo. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa näille kromi(VI)yhdisteille raja-arvo.
- (16) Kromin (VI) osalta raja-arvo $0,005 \text{ mg/m}^3$ ei välttämättä ole asianmukainen, ja joillakin aloilla se voi olla vaikea saavuttaa lyhyellä aikavälillä. Näin ollen olisi otettava käyttöön siirtymäaika, jonka kuluessa olisi sovellettava raja-arvoa $0,010 \text{ mg/m}^3$. Siinä nimenomaisessa tilanteessa, että työ koostuu hitsauksesta, plasmaleikkauksesta tai vastaavista työprosesseista, joissa syntyy huujuja, raja-arvoa $0,025 \text{ mg/m}^3$ olisi sovellettava kyseisen siirtymäkauden ajan, minkä jälkeen olisi sovellettava yleisesti sovellettavaa raja-arvoa $0,005 \text{ mg/m}^3$.
- (17) Tietyt tulenkestävät keraamiset kuidut täyttävät asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten ne ovat direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettuja syöpää aiheuttavia aineita. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa raja-arvo niille tulenkestäville keraamisille kuduille, jotka ovat direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettuja syöpää aiheuttavia aineita. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa näille tulenkestäville keraamisille kuduille raja-arvo.
- (18) On olemassa riittävä näyttö siitä, että hengitettävällä kiteisellä piidioksidipölyllä on syöpää aiheuttavia ominaisuuksia. Hengitettävälle kiteiselle piidioksidipölylle olisi vahvistettava raja-arvo käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella. Työprosessissa syntyvään hengitettävään kiteiseen piidioksidipölyyn ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaista luokitusvaatimusta. Sen vuoksi on aiheellista sisällyttää direktiivin 2004/37/EY liitteeseen I työ, johon liittyy altistumista työprosessissa syntyvälle hengitettävälle kiteiselle piidioksidipölylle, ja vahvistaa hengitettävälle kiteiselle piidioksidipölylle (keuhkorakkuloihin päätyvä osuus) raja-arvo, jota olisi tarkistettava, erityisesti altistuneiden työntekijöiden määrän perusteella.

(1) Neuvoston direktiivi 98/24/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 1998, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (19) Komission, jäsenvaltioiden tai työmarkkinaosapuolten laatimat oppaat ja esimerkit hyvistä käytänteistä tai muut aloitteet, kuten työmarkkinavuoropuheluun perustuva sopimus työntekijöiden työterveyden suojelusta kiteisen piidioksidin ja sitä sisältävien tuotteiden oikean käsittelyn ja käytön avulla (NEPSi), ovat arvokkaita ja tarpeellisia välineitä, jotka täydentävät sääntelytoimenpiteitä ja etenkin tukevat raja-arvojen tehokasta täytäntöönpanoa, ja näin ollen ne olisi otettava vakavasti huomioon. Ne sisältävät toimenpiteitä altistumisen estämiseksi tai minimoimiseksi, kuten hengitettävän kiteisen piidioksidin yhteydessä vesiavusteisen poiston, jolla estetään pölyn leviäminen ilmaan.
- (20) Etyleenioksidi täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea on todennut, että etyleenioksidin kohdalla huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa etyleenioksidille raja-arvo ja liittää siihen merkintä, joka osoittaa, että huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista.
- (21) 1,2-Epoksipropaani täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista määritellä altistumistaso, jota pienemmän altistumisen tälle syöpää aiheuttavalle aineelle ei odoteta aiheuttavan haittavaikutuksia. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa 1,2-epoksipropaanille raja-arvo.
- (22) Akryyliamidi täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea on todennut, että akryyliamidin kohdalla huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa akryyliamidille raja-arvo ja liittää siihen merkintä, joka osoittaa, että huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista.
- (23) 2-Nitropropaani täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa 2-nitropropaanille raja-arvo.
- (24) o-Toluidiini täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa o-toluidiinille raja-arvo ja liittää siihen merkintä, joka osoittaa, että huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista.
- (25) 1,3-Butadieeni täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1A) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa 1,3-butadieenille raja-arvo.
- (26) Hydratsiini täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea on todennut, että hydratsiinin kohdalla huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa hydratsiinille raja-arvo ja liittää siihen merkintä, joka osoittaa, että huomattava ihon kautta altistuminen on mahdollista.
- (27) Bromietyleni täyttää asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaiset syöpää aiheuttavan aineen (kategoria 1B) luokituskriteerit, joten se on direktiivissä 2004/37/EY tarkoitettu syöpää aiheuttava aine. Käytettävissä olevien tietojen, mukaan lukien tieteellinen ja tekninen tieto, perusteella on mahdollista asettaa tälle syöpää aiheuttavalle aineelle raja-arvo. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa bromietyleenille raja-arvo.

- (28) Tällä direktiivillä vahvistetaan työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua heidän työpaikallaan. Jäsenvaltioiden olisi saatettava tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Niiden olisi varmistettava, että toimivaltai- silla viranomaisilla on riittävästi koulutettua henkilöstöä ja muita resursseja tämän direktiivin asianmukaiseen ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon liittyvien tehtävien suorittamiseen kansallisen lainsäädännön tai käytännön mu- kaisesti. Työnantajien olisi helpompi soveltaa tätä direktiiviä, jos heitä ohjeistettaisiin tarvittaessa paremmista tavoista noudattaa sitä.
- (29) Komissio on kuullut työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavaa komiteaa. Lisäksi se on järjestänyt työmark- kinaosapuolten kaksivaiheisen kuulemisen unionin tasolla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 154 artiklan mukaisesti.
- (30) Työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antava komitea on viitannut lausunnoissaan useiden aineiden, kuten hengitettävän kiteisen piioksidipölyn, akryyliamidin ja 1,3-butadieenin, sitovien työperäisen altistumisen raja-arvo- jen tarkistusjaksoon. Komissio ottaa huomioon nämä lausunnot asettaessaan aineita tärkeysjärjestykseen tieteellistä arviointia varten.
- (31) Tulenkestävistä keraamisista kuiduista antamassaan lausunnossa työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antava komitea totesi, että sitova työperäisen altistumisen raja-arvo on tarpeellinen, muttei saanut aikaan yhteistä kantaa raja-arvosta. Komission olisi näin ollen kannustettava työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavaa komiteaa toimittamaan päivitetyn lausunnon tulenkestävistä keraamisista kuiduista, jotta päästäisiin sopuun yhteisestä kan- nasta tämän aineen raja-arvoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-anta- van komitean työskentelymenetelmiä ja työmarkkinaosapuolten riippumattomuutta.
- (32) Miehet ja naiset altistuvat usein työpaikalla erilaisten aineiden yhdistelmälle, joka saattaa lisätä terveysriskejä ja aiheuttaa haittoja muun muassa heidän lisääntymiselimilleen, mukaan lukien heikentynyt hedelmällisyys tai hedel- mättömyys, sekä haitata sikiön kehittymistä ja imetystä. Lisääntymiselle vaarallisiin aineisiin sovelletaan unionin toimenpiteitä, joissa säädetään työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevista vähimmäisvaatimuk- sista, erityisesti direktiivissä 98/24/EY ja neuvoston direktiivissä 92/85/ETY⁽¹⁾ säädettyjä. Lisääntymiselle vaarallisiin aineisiin, jotka ovat myös syöpää aiheuttavia tai perimän muutoksia aiheuttavia, sovelletaan direktiiviä 2004/37/EY. Komission olisi arvioitava tarvetta laajentaa direktiivissä 2004/37/EY säädettyjen, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemista koskevien toimenpiteiden soveltamisalaa kaikkiin lisääntymiselle vaarallisiin aineisiin.
- (33) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja periaatteita, erityisesti sen 2 artiklassa säädettyä oikeutta elämään ja sen 31 artiklassa säädettyä oikeutta oikeuden- mukaisiin ja kohtuullisiin työoloihin ja työehtoihin.
- (34) Tässä direktiivissä asetettuja raja-arvoja tarkastellaan uudelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽²⁾ täytäntöönpanon valossa, jotta voidaan etenkin ottaa huomioon direktiivissä 2004/37/EY asetettujen raja-arvojen ja mainitun asetuksen mukaisesti johdettujen vaikutuksettomien altistumistasojen vuoro- vaikutus työntekijöiden suojelemiseksi tehokkaasti.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli parantaa työoloja ja suojella työntekijöiden terveyttä vaaroilta, jotka aiheutuvat altistumisesta syöpää aiheuttaville ja perimän muutoksia aihe- uttaville aineille, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direk- tiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (36) Koska tämä direktiivi koskee työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua heidän työpaikallaan, se olisi saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä kahden vuoden kuluessa sen voimaantulopäivästä.
- (37) Sen vuoksi direktiiviä 2004/37/EY olisi muutettava,

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/85/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 arti- klan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muutta- misesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2004/37/EY seuraavasti:

1) Lisätään 6 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on otettava huomioon tämän artiklan ensimmäisen kohdan a–g alakohdan tiedot direktiivin 89/391/ETY 17 a artiklan mukaisissa kertomuksissaan komissiolle.”

2) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaiset järjestelyt asianmukaisten terveystarkastusten järjestämiseksi työntekijöille, joiden osalta 3 artiklan 2 kohdan mukaisen arvioinnin tulokset osoittavat terveyteen tai turvallisuuteen kohdistuvan vaaran olemassaolon. Työntekijöiden terveystarkastuksista vastaava lääkäri tai viranomainen voi ilmoittaa, että terveystarkastuksia on jatkettava altistumisen jälkeen niin kauan kuin hän katsoo sen tarpeelliseksi asianomaisen työntekijän terveyden turvaamiseksi.”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Kaikki syöpätapaukset, joiden on kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti todettu aiheutuneen työperäisestä altistumisesta syöpää aiheuttaville aineille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille, on annettava tiedoksi toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon tämän kohdan tiedot direktiivin 89/391/ETY 17 a artiklan mukaisissa kertomuksissaan komissiolle.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”18 a artikla

Arviointi

Osana tämän direktiivin täytäntöönpanon seuraavaa arviointia, joka toteutetaan direktiivin 89/391/ETY 17 a artiklassa tarkoitetun arvioinnin yhteydessä, komissio arvioi myös tarvetta muuttaa hengitettävän kiteisen piidioksidipölyn raja-arvoa. Komissio ehdottaa tarvittaessa kyseiseen aineeseen liittyviä tarpeellisia muutoksia.

Viimeistään vuoden 2019 ensimmäisellä vuosineljänneksellä komissio arvioi, ottaen huomioon tieteellisen tiedon uusimman kehityksen, mahdollisuutta muuttaa tämän direktiivin soveltamisalaa siten, että siihen sisällytetään lisäantymiselle vaaralliset aineet. Komissio antaa tarvittaessa tällä perusteella lainsäädäntöehdotuksen työmarkkinaosapuolia kuultuaan.”

4) Lisätään liitteeseen I seuraava kohta seuraavasti:

”6. Työ, johon liittyy altistumista työprosessissa syntyvälle hengitettävälle kiteiselle piidioksidipölylle.”

5) Korvataan liite III tämän direktiivin liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 17 päivänä tammikuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIITE

"LIITE III

Raja-arvot ja muut niihin suoranaisesti liittyvät säännökset (16 artikla)

A. TYÖPÄISEN ALTISTUMISEN RAJA-ARVOT

Aineen nimi	EY-nro (1)	CAS-nro (2)	Raja-arvot (3)			Merkintä	Siirtymätoimenpiteet
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
Kovapuupölyt	—	—	2 (7)	—	—	—	Raja-arvo 3 mg/m ³ 17 päivään tammikuuta 2023 saakka.
Kromi(VI)-yhdisteet, jotka ovat 2 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja syöpää aiheuttavia aineita (kromina)	—	—	0,005	—	—	—	Raja-arvo 0,010 mg/m ³ 17 päivään tammikuuta 2025 saakka. Raja-arvo: 0,025 mg/m ³ hitsauksessa, plasmaleikkauksessa tai vastaavissa työprosesseissa, joissa syntyy huuruja, 17 päivään tammikuuta 2025 saakka.
Tulenkestävät keraamiset kuidut, jotka ovat 2 artiklan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja syöpää aiheuttavia aineita	—	—	—	—	0,3	—	—
Hengitettävä kiteinen piidioksidipöly	—	—	0,1 (8)	—	—	—	—
Bentseeni	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	Iho (9)	—
Vinyylikloridi-monomeeri	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	—
Etyleenoksiidi	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	Iho (9)	—
1,2-Epoksipropaani	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	—
Akryyliamidi	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	Iho (9)	—
2-Nitropropaani	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	—
o-Toluidiini	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	Iho (9)	—

Aineen nimi	EY-nro (1)	CAS-nro (2)	Raja-arvot (3)			Merkintä	Siirtymätoimenpiteet
			mg/m ³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-Butadieni	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Hydratiini	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	Iho (9)	
Bromietyleeni	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) EY-numero eli Eines-; ELINCS- tai No Longer Polymers -numero on aineen virallinen numero Euroopan unionissa asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liitteessä VI olevan 1 osan 1.1.1.2 kohdassa määritellyn mukaisesti.

(2) CAS-nro: Chemical Abstract Service -rekisterinumero.

(3) Mitattu tai laskettu suhteessa kahdeksan tunnin viitekaan.

(4) mg/m³ = milligrammaa ilmakeuutiometriä kohti 20 °C:ssa ja 101,3 kPa:ssa (760 mm elohopeamittarilla).

(5) ppm = miljoonasosa tilavuutena ilmassa (ml/m³).

(6) f/ml = kuituja millilitrassa.

(7) Hengittävä osuus: jos kovapuupölyjä on sekoitettu muihin puupölyihin, raja-arvoa sovelletaan kaikkiin seoksissa mukana oleviin puupölyihin.

(8) Keuhkorakuloihin päätyvä osuus.

(9) Huomattava kehon kokonaiskuormituksen lisääntyminen ihon kautta altistumalla mahdollista.

B. MUUT NIIHIN SUORANAISESTI LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

p.m.”

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2017/2399,**annettu 12 päivänä joulukuuta 2017,****direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionsietokykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G-20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, jäljempänä 'G-SIB-pankit', joihin viitataan unionin kehityksessä maailmanlaajuisina järjestelmän kannalta merkittävänä laitoksina, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tappionsieto- ja uudelleenpääomittamiskyky, joka tarvitaan varmistamaan, että kriittisiä toimintoja voidaan jatkaa kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen veronmaksajien varoja (julkisia varoja) tai rahoitusvakautta vaarantamatta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Pankkiunionin toteuttaminen" itse esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jonka avulla TLAC-standardi voitaisiin saattaa osaksi unionin oikeutta kansainvälisellä tasolla sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.
- (2) Kun TLAC-standardi saatetaan osaksi unionin oikeutta, on otettava huomioon voimassa oleva laitoskohtainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL), jäljempänä 'MREL-vaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unionin laitoksiin ja josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ⁽⁴⁾. Koska TLAC-standardilla ja MREL-vaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unionin laitosten tappionsietokyky ja uudelleenpääomittamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yhteistä kehystä täydentäviä osatekijöitä. Konkreettisesti komissio ehdotti, että G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus', ja kyseisen standardin noudattamiseksi käytettävien velkojen hyväksyttävyyssuhteet olisi otettava huomioon unionin oikeudessa muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾, kun taas G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus sekä asiaan liittyvät hyväksyttävyyssuhteet olisi otettava huomioon tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 132, 26.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 173, 31.5.2017, s. 41.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 30. marraskuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. joulukuuta 2017.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

Tämä direktiivi, joka koskee vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamista, täydentää edellä mainittuja säädöksiä, sellaisena kuin ne ovat ehdotetuina muutoksina, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU⁽¹⁾.

- (3) Kun otetaan huomioon kyseiset ehdotukset ja jotta taataan oikeusvarmuus markkinoille ja niille yhteisöille, joihin MREL-vaatimusta ja TLAC-standardia sovelletaan, on tärkeää varmistaa hyvissä ajoin, että sellaisten velkojen, joita käytetään MREL-vaatimuksen ja TLAC-standardin täytäntöönpanoa koskevan unionin oikeuden noudattamiseksi, hyväksyttävyysskriteerit ovat selkeät, ja ottaa käyttöön asianmukaiset voimassa olevien sääntöjen jatkamista koskevat säännökset sellaisten velkojen hyväksyttävyyden osalta, jotka on laskettu liikkeeseen ennen tarkistettujen hyväksyttävyysskriteerien voimaantuloa.
- (4) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että laitosten tappionsieto- ja uudelleenpääomittamiskyky ovat riittävät, jotta varmistetaan tappioiden kattaminen ja uudelleenpääomittaminen sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus rahoitusvakautteen on mahdollisimman vähäinen, ja samalla pyritään välttämään veronmaksajiin kohdistuvat vaikutukset. Tämä olisi saavutettava siten, että laitokset noudattavat johdonmukaisesti TLAC-vähimmäisvaatimusta, joka on saatettava osaksi unionin oikeutta muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013, ja direktiivissä 2014/59/EU säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vaatimusta.
- (5) TLAC-standardissa edellytetään, että G-SII-laitokset täyttävät TLAC-vähimmäisvaatimuksen, tietyn poikkeuksin, käyttäen etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, jotka sijoittuvat maksukyvyttömyysmenettelyssä sellaisten velkojen jälkeen, joita TLAC-standardi ei koske (etuoikeusasemaa koskeva vaatimus). TLAC-standardin mukaisesti etuoikeusaseman on määrä perustua sopimuksen oikeudellisiin vaikutuksiin (niin sanottu sopimukseen perustuva huonompi etuoikeusasema), tietyn lainkäyttöalueen lakeihin (niin sanottu lakisääteisesti huonompi etuoikeusasema) tai tiettyyn yhteisörakenteeseen (niin sanottu rakenteellinen huonompi etuoikeusasema). Direktiivin 2014/59/EU näin edellyttäessä sen soveltamisalaan kuuluvien laitosten olisi täytettävä yrityskohtaiset vaatimuksensa etuoikeusasemaltaan huonommilla veloilla sen riskin minimoimiseksi, että velkojat ryhtyvät oikeustoimiin sen vuoksi, että velkojen tappiot kriisinratkaisussa ovat suuremmat kuin tappiot, jotka niille olisi aiheutunut tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan).
- (6) Lukuisat jäsenvaltiot ovat muuttaneet tai ovat muuttamassa maksukyvyttömyyttä koskevan kansallisen lainsäädäntönsä sääntöjä vakuudettomien etuoikeutettujen velkojen ensisijaisuusjärjestyksestä maksukyvyttömyystilanteessa, jotta niiden laitokset voivat noudattaa etuoikeusasemaa koskevaa vaatimusta tehokkaammin ja näin helpottaa kriisinratkaisua.
- (7) Tähän mennessä hyväksytyt kansalliset säännöt poikkeavat toisistaan merkittävästi. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen aiheuttaa liikkeeseenlaskijalaitoksille ja sijoittajille epävarmuutta ja todennäköisesti vaikeuttaa velkojen arvon alaskirjausta rajojen yli toimivissa laitoksissa. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaa todennäköisesti myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska kustannukset, joita laitoksille aiheutuu etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamisesta, ja kustannukset, joita sijoittajille aiheutuu näiden ostaessa laitosten liikkeeseen laskemia velkainstrumentteja, voisivat vaihdella huomattavasti eri puolilla unionia.
- (8) Euroopan parlamentti kehotti pankkiunionista 10 päivänä maaliskuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa⁽²⁾ komissiota esittämään ehdotuksia, jotta voitaisiin vähentää entisestään sen periaatteen soveltamiseen, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, liittyvien vaateiden oikeudellisia riskejä, ja neuvosto kehotti 17 päivänä kesäkuuta 2016 antamassaan päätelmissä komissiota esittämään ehdotuksen yhteisestä lähestymistavasta pankkien velkojen hierarkiaan oikeusvarmuuden edistämiseksi kriisinratkaisutapauksessa.
- (9) Sen vuoksi on tarpeen poistaa merkittävät sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymät, jotka johtuvat pankkien velkojen hierarkiaa koskevien yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttumisesta, sekä estää tällaisten esteiden ja vääristymien syntyminen tulevaisuudessa. Näin ollen asianmukainen oikeusperusta tälle direktiiville on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla.
- (10) Jotta etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset sekä kielteiset vaikutukset rahoituskustannuksiin voitaisiin minimoida, tällä direktiivillä jäsenvaltioille olisi annettava lupa tarvittaessa säilyttää olemassa oleva tavallisen vakuudettoman etuoikeutetun velan luokka, johon luettavien velkojen liikkeeseenlasku on laitoksille edullisempaa kuin muiden etuoikeusasemaltaan huonompien velkojen liikkeeseenlasku. Laitosten purkamismahdollisuuksien parantamiseksi tässä direktiivissä olisi kuitenkin vaadittava jäsenvaltioita luomaan uusi

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

etuoikeudettomien velkojen luokka, joka sijoittuisi maksukyvyttömyysmenettelyssä ennen omien varojen instrumentteja ja sellaisia etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, jotka eivät ole omien varojen instrumentteja, mutta muiden etuoikeutettujen velkojen jälkeen. Laitoksilla olisi säilyttävä vapaus laskea liikkeeseen velkaa sekä etuoikeutettujen että etuoikeudettomien velkojen luokissa. Näistä kahdesta luokasta vain etuoikeudettomien velkojen luokan olisi katsottava täyttävän etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen; tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa TLAC-standardissa vahvistettuihin muihin vaihtoehtoihin ja poikkeuksiin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi. Tämän tarkoituksena on mahdollistaa se, että laitokset käyttävät rahoituksenhankinta- tai muista operatiivisista syistä edullisempaa tavallista etuoikeutettua velkaa ja laskevat liikkeeseen rahoituksen hankkimiseksi uuteen etuoikeudettomien velkojen luokkaan kuuluvaa velkaa täyttäen samalla etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen. Jäsenvaltioiden olisi voitava luoda useita luokkia muille tavallisille vakuudettomille veloille, kunhan ne varmistavat, että vain etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokka täyttää etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen; tämä ei kuitenkaan saisi vaikuttaa TLAC-standardissa vahvistettuihin muihin vaihtoehtoihin ja poikkeuksiin.

- (11) Sen varmistamiseksi, että uusi etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokka täyttää TLAC-standardissa kuvatut ja direktiivissä 2014/59/EU säädetyt hyväksyttävyyssuhteet ja parantaa näin oikeusvarmuutta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kyseisten velkainstrumenttien alkuperäinen sopimusperusteinen maturiteetti on vähintään vuosi, ettei niihin sisälly kytkettyjä johdannaisia eivätkä ne itse ole johdannaisia ja että niiden liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioissa koskevissa sopimusasiakirjoissa ja tarpeen mukaan esitteessä viitataan nimenomaisesti niiden huonompaan etuoikeusasemaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä. Vaihtuvakorkoisten velkainstrumenttien, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, kuten Euriboriin tai Liboriin, ja velkainstrumenttien, jotka eivät ole liikkeeseenlaskijan kansallisen valuutan määräisiä, ei olisi katsottava olevan kytkettyjä johdannaisia sisältäviä velkainstrumentteja vain kyseisten ominaisuuksien perusteella edellyttäen, että pääoma, takaisinmaksu ja korko ovat saman valuutan määräisiä. Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa mihinkään sellaiseen kansalliseen lain vaatimukseen, joka koskee velkainstrumenttien kirjaamista liikkeeseenlaskijayrityksen velkarekisteriin tässä direktiivissä säädettyjen, etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokkaa koskevien edellytysten noudattamiseksi.
- (12) Sijoittajien oikeusvarmuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tavallisilla vakuudettomilla velkainstrumenteilla ja sellaisilla muilla tavallisilla vakuudettomilla veloilla, jotka eivät ole velkainstrumentteja, on parempi etuoikeusasema niiden kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä kuin uudella etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokalla. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että uudella etuoikeudettomien velkainstrumenttien luokalla on parempi etuoikeusasema kuin omien varojen instrumenttien etuoikeusasema ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen, joita ei lueta omiksi varoiksi, etuoikeusasema.
- (13) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli vahvistaa unionin elvytys- ja kriisinhallintakehystä varten yhdenmukaisia sääntöjä, jotka koskevat maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa vakuudettomien velkainstrumenttien ensisijaisuusjärjestystä, ja erityisesti tehostaa velkojen arvon alaskirjausjärjestelmää, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Erityisesti tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa TLAC-standardissa vahvistettuihin muihin vaihtoehtoihin ja poikkeuksiin etuoikeusasemaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi.
- (14) On asianmukaista, että tässä direktiivissä säädettyjä direktiivin 2014/59/EU muutoksia sovelletaan sellaisista velkainstrumenteista johtuviin vakuudettomiin saataviin, jotka lasketaan liikkeeseen tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivänä tai sen jälkeen. Oikeusvarmuuden vuoksi ja siirtymäkauden kustannusten alentamiseksi mahdollisimman pieniksi on tarpeen ottaa käyttöön asianmukaiset suojatoimet ennen kyseistä päivämäärää liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvien saatavien ensisijaisuusjärjestyksen osalta maksukyvyttömyystilanteessa. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen varmistettava, että kaikkien sellaisista velkainstrumenteista, jotka laitokset ovat laskeneet liikkeeseen ennen kyseistä päivämäärää, johtuvien maksamattomien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestykseen maksukyvyttömyystilanteessa sovelletaan jäsenvaltioiden lakeja sellaisina kuin ne olivat annettuina 31 päivänä joulukuuta 2016. Siinä määrin kuin tietyssä kansallisessa lainsäädännössä, sellaisena kuin se on annettu 31 päivänä joulukuuta 2016, otetaan jo huomioon tavoite antaa laitoksille lupa laskea liikkeeseen etuoikeusasemaltaan huonompia velkoja, osalla maksamattomista ennen tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivää liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista johtuvista vakuudettomista saatavista tai kaikilla tällaisilla saatavilla olisi voitava olla sama ensisijaisuusjärjestys maksukyvyttömyysmenettelyssä kuin tämän direktiivin edellytysten mukaisesti liikkeeseen lasketuilla etuoikeudettomilla velkainstrumenteilla. Lisäksi 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen ja ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää jäsenvaltioiden olisi voitava mukauttaa kansallisia lakejaan, jotka koskevat sellaisista velkainstrumenteista, jotka on laskettu liikkeeseen tällaisten lakien soveltamisen alkamispäivän jälkeen, johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestystä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, noudattaakseen tässä direktiivissä säädettyjä edellytyksiä. Tässä tapauksessa ainoastaan sellaisiin vakuudettomiin saataviin, jotka johtuvat ennen kyseisen uuden kansallisen lainsäädännön soveltamista liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista, olisi edelleen sovellettava jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sellaisena kuin se oli annettu 31 päivänä joulukuuta 2016.

- (15) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita säätämästä siitä, että tämän direktiivin soveltamista olisi jatkettava silloin, kun liikkeeseen laskevat yhteisöt eivät enää kuulu unionin elvytys- ja kriisintarkkailukehityksen piiriin erityisesti sen vuoksi, että niiden luotonanto- tai sijoitustoiminta on luovutettu kolmannelle osapuolelle.
- (16) Tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettava velkainstrumenteista johtuvien vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestys, mutta se ei kata maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavaa talletusten ensisijaisuusjärjestystä muuten kuin direktiivin 2014/59/EU voimassa olevien, sovellettavien säännösten osalta. Tämä direktiivi ei näin ollen vaikuta jäsenvaltioiden nykyiseen tai tulevaan kansalliseen lainsäädäntöön, joka koskee tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyä, joka kattaa talletusten ensisijaisuusjärjestystä maksukyvyttömyysmenettelyssä, siltä osin kuin tällaista ensisijaisuusjärjestystä ei ole yhdenmukaistettu direktiivillä 2014/59/EU, talletusten päivämäärästä riippumatta. Komission olisi tarkasteltava direktiivin 2014/59/EU soveltamista uudelleen 29 päivään joulukuuta 2020 mennessä maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavan talletusten ensisijaisuusjärjestyksen osalta ja arvioitava erityisesti, onko direktiiviä vielä tarpeen muuttaa.
- (17) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus markkinoille ja yksittäisille laitoksille sekä helpottaa tehokasta velkojen arvon alaskirjausta, tämän direktiivin olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2014/59/EU

Muutetaan direktiivi 2014/59/EU seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan 48 alakohta seuraavasti:

”48) ’velkainstrumenteilla’

- i) 63 artiklan 1 kohdan g ja j alakohtaa sovellettaessa joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan, ja instrumentteja, jotka antavat oikeuden hankkia velkainstrumentteja; ja
- ii) 108 artiklaa sovellettaessa joukkovelkakirjoja ja muuta siirrettävissä olevaa velkaa sekä instrumentteja, jotka synnyttävät velkaa tai joilla velka tunnustetaan;”.

- 2) Korvataan 108 artikla seuraavasti:

”108 artikla

Ensisijaisuusjärjestys maksukyvyttömyystilanteessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisiin maksukyvyttömyysmenettelyihin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä

- a) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin tavallisten vakuudettomien velkojen saatavilla:

- i) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa säädetyn talletussuojan tason;
- ii) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien sivuliikkeiden kautta;

- b) seuraavilla on sama etuoikeusasema, joka on parempi kuin mitä a alakohdassa on säädetty:

- i) suojatut talletukset;
- ii) talletussuojajärjestelmät, jotka maksukyvyttömyystilanteessa korvaavat suojattujen tallettajien oikeudet ja velvoitteet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tavalliset vakuudettomat saatavat ovat niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä etuoikeusosaltaan parempia kuin vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) velkainstrumenttien alkuperäinen sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- b) velkainstrumentit eivät sisällä kytkettyjä johdannaisia eivätkä ne itse ole johdannaisia;
- c) liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioissa koskevissa sopimusasiakirjoissa ja tarpeen mukaan esitteessä viitataan nimenomaisesti tämän alakohdan mukaiseen huonompaan etuoikeusasemaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävistä velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat ovat niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevässä kansallisessa lainsäädännössä etuoikeusasemaltaan parempia kuin 48 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista johtuvat saatavat.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevää kansallista lainsäädäntöä, sellaisena kuin se oli annettuna 31 päivänä joulukuuta 2016, sovelletaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sellaisten vakuudettomien saatavien ensisijaisuusjärjestykseen, jotka johtuvat tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemista velkainstrumenteista, jotka on laskettu liikkeeseen ennen sellaisten kansallisten säännösten voimaantuloa, joilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399 (*) saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 ja 7 kohdan soveltamista.

5. Jos jäsenvaltio on 31 päivän joulukuuta 2016 jälkeen ja ennen 28 päivää joulukuuta 2017 antanut kansallista lainsäädäntöä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä sovellettavasta ensisijaisuusjärjestyksestä, joka koskee sellaisia velkainstrumenteista johtuvia vakuudettomia saatavia, jotka on laskettu liikkeeseen tällaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen alkamispäivän jälkeen, tämän artiklan 4 kohtaa ei sovelleta saataviin, jotka johtuvat kyseisen kansallisen lainsäädännön soveltamisen alkamispäivän jälkeen liikkeeseen lasketuista velkainstrumenteista, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta tavalliset vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä etuoikeusasemaltaan parempia kuin vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat velkainstrumenteista, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

i) velkainstrumenttien alkuperäinen sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi;

ii) velkainstrumentit eivät sisällä kytkettyjä johdannaisia eivätkä ne itse ole johdannaisia; ja

iii) liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioita koskeissa sopimusasiakirjoissa, ja tarpeen mukaan esitteessä, viitataan niimenomaisesti kansallisen lainsäädännön mukaiseen huonompaan etuoikeusasemaan;

b) kyseisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti tämän alakohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset täyttävistä velkainstrumenteista johtuvat vakuudettomat saatavat ovat tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä etuoikeusasemaltaan parempia kuin 48 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista johtuvat saatavat.

Niiden kansallisten säännösten voimaantulopäivänä, joilla direktiivi (EU) 2017/2399 saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista velkainstrumenteista johtuvilla vakuudettomilla saatavilla on sama etuoikeusasema kuin tämän artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasema.

6. Edellä 2 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi vaihtuvakorkoisia velkainstrumentteja, joiden korko perustuu yleisesti käytettyyn viitekorkoon, ja velkainstrumentteja, jotka eivät ole liikkeeseenlaskijan kansallisen valuutan määräisiä, ei ole katsottava kytkettyjä johdannaisia sisältäviksi velkainstrumenteiksi vain kyseisten ominaisuuksien perusteella edellyttäen, että pääoma, takaisinmaksu ja korko ovat saman valuutan määräisiä.

7. Jäsenvaltiot, jotka ovat ennen 31 päivää joulukuuta 2016 antaneet tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä sääntelevää kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liikkeeseen laskemista velkainstrumenteista johtuvat tavalliset vakuudettomat saatavat jaetaan kahteen tai useampaan eri etuoikeusluokkaan tai jonka mukaan tällaisista velkainstrumenteista johtuvien tavallisten vakuudettomien saatavien etuoikeusasema muuttuu kaikkiin muihin samaan etuoikeusluokkaan kuuluviin tavallisiin vakuudettomiin saataviin nähden, voivat säätää, että kyseisten tavallisten vakuudettomien saatavien huonoimpaan etuoikeusluokkaan kuuluvilla velkainstrumenteilla on sama etuoikeusasema kuin tämän artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan ja 3 kohdan edellytykset täyttävillä saatavilla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 96)."

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 29 päivänä joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä päivästä, jona ne tulevat voimaan kansallisessa lainsäädännössä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa 1 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta, jos ne jäsenvaltioiden kansalliset säädökset, jotka ovat voimassa ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää, ovat tämän direktiivin mukaiset. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle.

3 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee direktiivin 2014/59/EU 108 artiklan 1 kohdan soveltamista uudelleen viimeistään 29 päivänä joulukuuta 2020. Komissio arvioi erityisesti, onko direktiiviä vielä tarpeen muuttaa maksukyvyttömyystilanteessa sovellettavan talletusten ensisijaisuusjärjestyksen osalta. Komissio toimittaa tätä koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

